

R.605

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

S/5-1-28
1919-20.

- ఈ జాబ్బిర్లు నీర్వుణాము -

[illegible]

యజ్ఞోపవీతం సంహారం తాత్పర్యం చోదయన్తే తస్మాత్తేనాభివృద్ధిం గాత్మనాం చోదయన్తే
 భూమిం బ్రహ్మ విభూతి సాయనం దుయోగం కర్మభ్యుదయం తాత్పర్యం గాత్మనాం చోదయన్తే
 తాత్పర్యం చోదయన్తే తాత్పర్యం గాత్మనాం చోదయన్తే తాత్పర్యం గాత్మనాం చోదయన్తే
 శ్రీవల్లభుడు సర్వశాస్త్రసంగ్రహం శ్రీవల్లభుడు సర్వశాస్త్రసంగ్రహం
 హరిణమానంద స్తుతవాసవే వ హరిణమానంద స్తుతవాసవే వ హరిణమానంద స్తుతవాసవే
 నిరవంతరం గుణనిధి నిర్మలస్వామి సుగుణిని సోదగర్భిణి నిరవంతరం గుణనిధి
 యోగి స్తుతవాసవే వ హరిణమానంద స్తుతవాసవే వ హరిణమానంద స్తుతవాసవే
 తిత్తవైభవమున నేవ భవేదను నా య్యవేన పొగడువలెందుల ననుచు
 ప్రతి తాపరాజితయోక్త్యాభిలమరి కొద్దవే పుణ్యం గాత్మనాం చోదయన్తే
 శ్రీభూమి నిశాదితే నిమగ్నము యభాగిభాగి పర్యంతమంగం ద
 ప్రాసనాదుల సుప్రసన్నుతే పాపం నశంతు గాత్మనాం చోదయన్తే తాత్పర్యం గాత్మనాం చోదయన్తే
 గౌరవనీ గుణములు గాత్మనాం చోదయన్తే తాత్పర్యం గాత్మనాం చోదయన్తే
 మదశేషశేషత్వమహామను నివేదనం దుయోగం కర్మభ్యుదయం తాత్పర్యం గాత్మనాం చోదయన్తే
 సప్తదురటగాన జీయవలసినది చెప్పదెనుము యగానీ మహానైస్కలం
 యోగం దమున గొందరలనట గొందరా నందమున నేయె గాత్మనాం చోదయన్తే
 బీలా నిభూతి లోక్లోన పడుచుండన్ బాయవంతు తానెంత కుమునై
 శ్రీదేవి నామోదజేష్టుగానె ను నాదే విత్తేవారి సత్తాతరించి
 శ్రద్ధతనల్లింబులు ది నేడిచాది బద్ధులై ముందరప్రళయంబునొంది
 కుంద పట్కర్తాను గుణముగానె ను యుండందే హింత్రియోడులనించి
 తేను నాశ్రయించ తిన్న నెత్తెద వారు వివేక వేదాదివిధులు నిచి

తేడ మేరుడుని న పక్ష్యము యుగ రాత బుడు ముది ఘ్న గర్భవాసగ లోని పోవ ॥
 గ్రోయి పేడ ముద్దు నిక్షేపంగాని పోయనే భూమి, కపలయోన ముద్దు
 పలువగా రుదె తెలిస పుష్టతే యుగము పలుని సాధ్యమైన దుర ముద్దు ॥ ౧ ॥
 బూదిన గ సోది కేగారుల దిల పి వగావరి త్రవములు విగారు ము పోలనైన తెప్ప
 యోని జుల బుగ్గ నేయోని జులయగ్గ మా నీ ఛిత్తై యుద్దు (ప్ర) యం బుగ
 స ర్వాది సోకమై జనుల కు పక్ష్యని శావహా కేయంగా నిష్కరాతమెరసి
 సొద్ద గొంధ ను భక్తి సరు ఫుబుదె వై బాధ్య బాధ సేర్పు ప్పి బాధ బు నరాగ
 భక్తి మై దివ్య ప్రబంధ ముల్ చేసి ముక్తమూర్తి ముజూపి ముక్తమై ముగ్ధు
 గరువెందు జరునిర్ణయ ము బోధింపి కేరులెం ముడు ను నా ఘనుల బంపిడిని
 తిరిగి వారును ముద్ద వియ శావరుముగ్గురు తెరుముడి శాశావరు మిత్తై నే వయాల
 కోట రస్థి తప కాం కేలనులు వుత్పాద కి మ్మిర గాజు న్నకేలనె న్న గులును
 గ్రో విష్ణు మత్తులు (గ్రో) పై స్థువాస్థు పావనారే నిజిరకప్ప నా శావరు
 తెరుమంగ యా శావరు తె వి పితోల దుగురువరు ససే ప్పట్టుని వసుద్ లోపలను
 పావనది వ్యస్థ బంధ ముల్ చేసి నాత్తై భవ మునదెచ్చిన ముగ్ధ జూప గాను
 వారిలో తరవై రివై భవంబె రెగి గొర వస్థి తిని ముద్దుర కే వ్రలను చేసి
 భక్తి శున కు దాన ప ట్టు యై భూమి యుద్దు సేవ యు బోత బూజు మత్పాగడ
 ప్పన్నతి కానా నా వ్రువి లానుండి కొన్ని ప్రబంధ ముల్ కొడువ యుజేసి
 విరివ్రు బంధ ముల్ వీరు లోకోప కొడువై న ట్టు యా వ్రమయ ట్టు దునిన ॥
 భక్తి తో సజ్జులు పారంబు చేసి ముక్తమై వ్రదురు యుద్ధములు దాముదె రిసి
 త నిష్టమై వ్రే వ్రే ది వి దాముద ముదారు వ్రునై మత్తై వ్రునై వ్రుండు రి వ్రు మనె ॥

తెదియనుగాక యాయోజ్యుడునె ప్పుడు వదలకే చింతించు వారినందు
సమంధులనునే నె సకసులదేసి రంతురచ ముకె కాజు ప్పజ్జాయ ?
యంతట కళి నాజ్జు యాజ్జు ముగిసిన నె పయవ రచి వారది చదువ కున్న
నంత నెంత కుమారె యాజ్జు రోపరు చింతించు వారునని ముచ్చెర్చెరి "

మరిచి ర సొలంబు ముగిసి ప్పున్నంప యరు ముగావది సొలంబులకొక కుండ
నదువగా విని మువళి స రసమై ప్పున్న ముది ముద్దు యానాధిముని జే రజామి
రసమై ప్పున్న యానాధి ముద్దు ప్పున్న యస మానమై ప్పున్న దసమై యానా
సొలంబు ప్పున్న ప్రబంధంబు చదివి జేపడెల్లమిగా నుడె ల్పకె యనిన
ఈ పాపలే కొనియే పాపవ రుగ ప్పాజ్జున నతవైరి వకడె యెరుగు

యదుగు మనసు వారు యప్పడి కదలి నదుమనిలువ కేడిరు న గరికి బానియ
యది భక్తి నాజ్జుర వందంర ప్రాకె ముచేసి వాక జ్జి ను జ్జి గు జ్జాంబు
జప ముగా క మ్మ నచ్చెర నామ్యసయ న ప్పుడ ప్పుడ ప్రవర్తన ముచి నె వింపి
ప్రస మాన గుణ మసాహర దివ్య నమో కు కు ముజ్జా ప్పున ప కాంతు నె యోగిచతు
మరి వాత్తు సూక్తి సంభావి తల్పత్త నక నోప లక్ష్మీ నె వర నాప్రు కేస్త
క వ్యసవి రూప నోభావం బులగిని దివ్య ప్రబంధ ముచేడె ల్పకె యనిన
తి ద్భంప ముజ్జా తమచ నికి లేదు జే ద్భంప ముద్ద త వి ద్భంప నియును
జాము జేప్పిన ప్రబంధ ములతో నాగుడ నారు మో వ్వునద యానా వ్వు లోకొచె
యదియ నుగాక నే నజోని లోపలను బదరి కొర్ర మ భూమి బలికె న నదియు
ప్రదే విజన పోతున్ది తిజే ప్పువం ను నాదే వి కేదే పోవం బదికెప్పినదియు
భూరవ సమర సంప్ర మము వేళ నే నే వేరు మోదనేయంత డెలిపిన నదియు

సిరిజెప్పగాదానునే నాదైదలసి ధర లోన నకవైరి తలపుబోధిపలను
గన నకాదియును మధుర కేవుల మేజెప్ప మును దానియోనాథమునులకుజెప్పు
యామరీక్షునివలన నాయద్దములును భూమి లోనిప్రదుసంభూతమై నిలచె
గురు పరంపరచేత కువలయంబున నునరులెరింగినవాకున నన్నజేరుదురు
యది నేక్రమ్రండలి హస్తలకొనుగ పొందిని లో కామ మిశ్రులకేయ
పొరున్నప్రయోజనంబాదుపిత్తు లేటి తి వచ్చెడు యాపరంపరను
నోవె నాయమేధై ద్దై నివలెడి కొరుకు పావన మార్గంబు పావించుకొరకు
సేదాంత సూత్ర దక్షిణుల కర్థమేదియనెడుగ క నుచే నట్లు
వేద కృష్ణులుపేదేవి దాంత బాంహ్యకులు పాదంబునెయలుచు వసుధలోనరులు
మమతెల్లగలనా నెచ్చుది నున్నవారి మతములుజ్ఞించింజా మనెడుకొరకు
స్వర్క ననుంగారక్షరమ దయాద్రు దర్శన నిర్దోష భక్తులపదేన
సంత ల్పముల భూమి జనుల మదియకైంత ర్థయ్యుత్తులగాఁజేయకొరకు
నిన్నుబంస దుఃఖియి నొత్తుచేరింజా న స్వజ్ఞుల జన్మకును నరులకుజెప్పి
యాయా జువందారుల వని నెప్పులునరివేయాలవేదాది చి క్కలుజెప్పి
నినుగర్తగాజేసి నిమదంబు నులు వినుచింజా నోవె నువంప దిగు గురుకు
సహేరుజెప్పిన నీమూర్తిగన్న సే పాపేదైన ను నిరంబుకొదెత్తు
కాలక్షోపంబున ఘనసంప్రదాయ మూలకమం దుండ కరిగినయప్రదు
నివేయప్రస్తు బోయినెలు ప్రానునిట్లుకావమేన్న నుయట్లుత విజోషమని ను
యని సానునయరలుగా నాన తెయిచ్చుప నిజ నయత్తుదా ఫణిప జిలేని
సేష భూషణునిది గివిన యంబుమోడ నేషియాన విజేత సేష లక్షణము

సామిజెప్పినదితనకుంబుజేతుజూమిలవలెనందయుజూరిదానముగ
 యుధికొరదొర్లజ్జదుర్దగొరతమునధిమేలుజూరిదామానదిరనుచు
 దేతికులెల్లసంధిహేమననియుయోనగవిగినవారకపుడెనెప్పుడును
 పనుప^{క్రి}జినరవ్వుగపంగంధబధిరతికుజుడముగాబోబోవులనెల్ల
 ముద్దుజుమానోమౌనూనిమన్నించినివెనెదరిపోవీరకక్కిరిచితివని
 తినివిన్నపముసేయయాన్వర్జమందివినవయ్యియివేపదివేదలజెప్పు
 జూగిదీబార్ధవిజూతులునెందుయోగమధ్యచిలకంతువిద్యులెతోడనుడ
 నివశంబుగజూరిననునీతచపనీతేతవశ్యుండునిదిదప్పకనిన
 యోయనండునియెకేయనదావచ్చుయొలీలలీలుజ్జెనిదియజేప్పగను
 జూలొకముననుజంబుగోడ్చిపనుండువ్వులైనభారతేమనినిలగిర
 మొండమండలమందుమొన్నిపర్వజుడుడుండెగాయజంబువాడేనీనప్పు
 యాతంబువేసోనర్జమందునవెళుగుకలదుమనెగామాకొరవ్వునుకలదు
 యోవూరతిరుదనంజావూరుమనకేగావచ్చునియంబుకేదనమందరే
 వ్విరాజ్జిదాసేయొరెరువాయననగవారధివదెనున్నవరవాహకంబు
 వ్రుల్లసమురపరాధ్యుషివప్లేయందుతెల్లదీవనసెప్పుదేవాలయంబు
 వరగుహాభయశుభ్యవసులగవిగెవిరివైనసురువరవిధులయెదులు
 నందనవైత్రావసంబులొనగనందమైయెప్పుయుద్ధానచయంబు
 యొక్కడజూరినయెవమిమోడువదుముకొరబ్రాడుసంబువలునుగతిని
 యొప్పులజ్జెవాసయెగ్గమైనూడసెప్పజోధూరనమిరివిలోపలను
 తివరబోధులనుచుదనెలగాపురమునన్నసంకల్పసిద్ధుడు

భూసువోత్తముడు సృష్టాత్మకమందు యాహుతి కుడితే నే వాత్సలంకుగలడు
మహావయోయలగాంతి ముచియన నవని సహజర్యయగు భూక్యసంస్కారమ
తలదు యిద్దరి కిది కే ల్లానా గుణముల లరగా నాయనో వాత్సలంకున
మహామహాత్మాత్మ మంచి లగ్నమున నహా ముచిత రరంజే నది మేల్మేల్మే
ద నే కర్మచేత కేవల నయిద్ద వారి వాని వత్తయే న స్త్రీ వల్లలు బాని
వసువు తినిలయి జేవాని పేర న సమూహ ముచిత రమంబయి జదివి
మానప్రకారే తిమనినందుల నరసి భూరి విధి కేయ్యెటలనందు చుండె
వసువు తిని యానవాత్సలంకుని క్కన సమా ముత్తకంబయిండుంటి నెప్పు
వి తితి కే తాస్త్రము కేవల మిప్పు ముత నేవ నంధకెల యాణువారు నుచితయ
సేవ మంబు తాస్త్రము కేవల మిప్పు ముత నేవ నంధకెల యాణువారు నుచితయ
మిదియనినెప్పుడు నిరుగలే కప్పుడు విధి వేరే ముచితరమంబు
యోవ కల్పకల్పకే ల్లానా గుణముల వత్తకంబయిండుంటి కలపియేతే
ప్రకార బహుత్వచి కల్పంబున నేవ నంధకెల యాణువారు నుచితయ
ఇంద ప్పుచి కల్పకల్పకే ల్లానా గుణముల వత్తకంబయిండుంటి కలపియేతే
బహువిధేషణములు ప్రకల్ప ముండుంటి సహజ మానెప్పను తాస్త్రకేత్రలకు
యనుచు స త్పాదుల తాస్త్రయమన కే పు నుల స త్పాది సంగ విధేని దనిరి
యొదిగాన సేవేషమనినెప్పుడు విధి వేరే ముచితరమంబు
యనుచు జేప్పిన నవియట్లేలనెప్పుడు నుడు భీరుడు మంచి కే న్నలవాడు
వరదుడు శాస్త్రముల వత్తకంబయిండుంటి మానెవ కేయని న ముచితయ ప్పు
యనురునే ప్రకల్ప ముండుని రుద్ధకె వి స ముమీన బహువిధేషణములయి నులు

నానతిత్తునయిత్త మాలు వండాలు చా న్నడదెవని నేచొత్త మిట్లు
దెవెస్సేయో మచీర్గుని జూడ కల న్నెత్తెదంగ నానుద్దే ప్రం
కే దచియిప్పడ ప్రేతి కంబి కెచ్చ వొదిగెజానా యొద న్నది యూ వంబిన
యోడుచి క్షుని జూనియోల్లె చానెప్పుడు యాముద జేవాడెదప్పడనినిత్రయిని
యెరిగెయ కొనక తానిమచీళ్ళరుప్పుడరయనిదర్శనాద్వైతం దును
యెనునువరదునిజేరియవనిజే వనుట మనిహంబెరిగెంత నాడెనానియె
యొదర్శనమనమయి తని దప్పొనుప్రేత్తె తయంజరిత్తె కద న మును
మొరనిజ్జక్తి నాపేయం కేప్రయెగె ప్రేరంగమున మేది నేని కపి దహ
కంబులొమెకేడు వయ్యాగె యుండియుండునంత రింపును సకలజకులెల్లనెరుగ
కొనెల్ల జూనెన ముచోపొయివచ్చు ప్రసంధ గని జనులొయి నేపెండు
పొయితివ నిసె జ్జులొధింబయదుగ యోయన వికల్పదు యోత్తర్కపడగ
క్షేరాబ్ధి కదిగె జిప్రే హరిగంబుచే రండునిత్యుయి నెప్పగా వింబు
భూమిలొకే ఘండులొదూర బుద్ధి నామచి క్షుడుకొనుద వనిలొజనుల
యనినెప్పికొవరాకట్టె జొయినాను జనులెల్లనండుమే సందే హపడెరి
యంత పుకొనాత్తెకొ కంబులొన సంత సంబున భూమి దును
రాజుకూడుకుబ్రహ్మరాక్షసుడొకడు వ్యాజ్యంబుగాబట్టె వరంకయెన్న
యోయొద ప్రనివద్దకొరాజువచ్చిప్రాయ య్యవిడిపెంత నొప్పేయెన
పొంబుంబియిదియెంత పనిచానెచేతి నే ము వ్రాసిత్తినే జేప్పెతివాని
జాప్యంబుననుచి మిట్టెపోయినావనిను క్రమ్మరయారాబుగ్రుక్కెన వచ్చి
యింబున జూపెనవాడుగ్గెయనికొల్లు వాంబుంతి జాప్యంబు తరినెండ్లనె

త్రిదివెప్పిన గోపించి యా యాద వృండు పదిలమై మంత్రంబు వరయింపుకొనుచు
 తన శిష్యులను బానుదగ్గర బానిస గనిపాడు గోపించి కౌశ్లేదురు సాను
 నన్ని నీ విప్రుడును నన్ను బానిసల దుష్టుల నుండి నీడైన మంత్రంబు
 జపమున యును నాన ను వచ్చు నాడ వృండుమంపనీ నది ప్రకటించె నుచు
 మును ప్రసాద నంబు మూలంబునెప్పుడె నన నాజన్మంబు విత రింపుచునినా
 కి యాద వృండు నందుకొన్నేర్ప ముండి యాయెడ నీరెండైన రినింపుచునుచు
 సాను నయంబుగా వప బుద్ధయెడుగ ద్భ్యానించి తానె యాడనికెట్లు బనియెం
 ఘట్టుగా మధురాంత సముదెరువుకెట్లు ప్రప్టు లోను డుమడ్డెప్పుడు జన్మమున
 నెరియింపుచుండి నాసంబుద్ధిప్టు శ్రులు తెరువడుతోసే వించి దిరుగుచువచ్చు
 విడిసె యున్న పనుండి విహిత ముత్తరపెయింపి విడిచి నునారగింపనట
 వేసిన తల్లియై వజరగానీమే త్తెల్లిని పాపంచెల్లలూర్తి గణాజాతి
 ఘట్టును తవ్వెట్ల బోర్త రేర్తుడయి నాజన్మమును విను నన్రుత గవిగి
 జూజనుత్ నన్ను విప్రోత్త ముడనగ జూనియూగ మునయ బూయెనే నచట
 లోన మంత్రప్రియ లో భక్త్య బాన జన నేర్పబ్రక్క రాక్షసేవేషమునను
 యిల లోనదిరుగ నారెప్పుడుండవలసెయనినెప్పిన నువినియోత్త ర్యమంది
 ఘనుడ నీవరిగె దుస్రమమెట్టుడనిన యామహా ఘనుడయిన యిల యాజావారు
 నామొద వృండు జెట్టు నన్ను బాన్లునిన పొన్న భువాడను నీమే బానిస ననిన
 శ్రీకృష్ణ వాది విశేషుడైనట్లు యాయల యాజ్ఞానిన వృండు బాని
 యాయాద వృండు పేతెనయ్యెరాక్షసని బాన్లునినెప్పియూ భూపనంద సేమి
 నెల్లిదియోనుండ నిలుస్తోవనిన ప్రేమింపయెడుగ ముతప్పిర ముమోహులయ

పాపవిముక్త్యై పునరాజ్ఞాది దానభోజనం జాతా విస్తృతం బంధి
 ముఖ్యైరితి తస్మాదాచారమున కేవలమపస్తా యాలయములు వాగును కవని
 ముఖ్య కేహి గూడ మరయులగుంచి తానెయోవ నెకతెన్నె వలయుండు ముంద
 గానాద జాత నాడుకావ్యాసమనెడి శృతి కేర్త ముప్రదుప్రకాష్టనడవియ
 కేడి సాహసంబున నాద్యులన వైకృతి ప్రప్టులుటె గురుయగుపులిపె
 పాక్షాన తామర పగిది కే న్నలు నయనిపిన సాద్యశ్యము వడుటెప్పినను
 విని వానిమొద మొదటివృత్తి బాష్పములు కాట నాస నేర్పి క్షుణ్ణులైత్రు
 దువికేవేరెయర్థమొకటంబయినన లోతైన జలముల లో నుత్పదించి
 పాడునని నాచాగ్రభాగ మందునైన కితకత వికేత శ్రీహా నాచోవ ములము
 శ్రుతిలోన సరియోచుటొలుపొందు మునైన కే న్నలు గలవాడుకే ముగాష్టే దనగా
 నున్నది శృతి దాని కొక టుండ సుకటుయనితొన సామ్యము నీవునుటెప్ప
 దిననెట్లు వచ్చునో విష్ణు దాసులకుఁ తనవినివచ్చుకొ న్నేర్పమంది
 ఉనగ రిమోక్షావునిడఁ దుభూమి నున్నభూమింబు ముదము సంపాదించ గలుగు
 దేవసన్నిభుడితని తమకపోయిదే నాంధరములుచిరిగి యక్కడను
 యాశలే కుండ నట్టుడవి లోవిడిచి వత్తునే ననియోదవప్రకాశంబు
 నాత్మంబు లోపల బింబింబయ ప్రదు డలకే కే భూమిప్రతిక్షేపంబువును
 వృత్తి జేయనని నెప్పురర్థంబుదానుకడ వియప్పాడెల్లెనగ్గి గతులనేజూయి
 లెదరకడవులజూన్చి జేదంబు కొనుచు వృత్తర దిగ్దేవేయ్యైన నాన్చు
 యుక్తతిమోకైకొర డవిలోవిడిసియలసియెచ్చునెద్రులందరు భాగవ
 తే వినియోదవ్రదవనిదిగవిడువనిదియో సమయమంబునుటే నచప్పు డునయ

కే మల జ్ఞానానిల యాశ్వాతి విదాన తన శిష్యుల నుదేపి వత్త ర ప దుశు
 ఘన కౌన న ముచూర్చ క ద వి పోయిన ను || ప ను కే మల గాన లే ను కే ద కె యెచ్చు పను
 క న లే కె యి ది యే మి హారణంబును పు వె క గం ద న ప్పుడు చెలుకొడు ప కే డు
 పర సే తియును దాను వచ్చిన జూతి మాకే వి తి ర వ న మాకెం పు ర వ్వు
 మోతు జూపె ద మ నె ముల్లనే పోవ ప్రొద్దు నగ్రుంకె నీ ప్రొద్దు నిండుండ
 పరిదనియిల యాశు వారు నులూరి వ ర వ్వుంతు వా టు సారాత్రి మోకె ది యె
 సున్నో తిరు వ నె నెప్పి మా ప్పుచు నె కే ను ద వ్వు లే దు ను లే దు దా క ను న తి
 న ప్పుల మెండ ప్పె నేర్చి యచ్చును మాల ద ప్పియను జలము దె వ్వు నును
 మాల కె రణ ముజూతి జూతి న య ప్ర డె తిల్ల వా కె కెం తి కు నో ప్పు రంబు
 యే ట్ల ది యె నె మూని యాశ్చర్యమంది తిరు మ్మ వి ఘనె వచ్చి ది వి యుం దల్లి
 యురు దం ద నా విధంబుం త యు జెప్పి 'మ నుడైన యా తి కు కెం తి నంబి వే ని
 తన పల్లి ప ను వ్వు న పోజూని యు స్రు డె యం త యు సాది మ ధ్వాంతంబు జెప్ప
 యం త యు వే ర గం ది యు ప్పుడు ని న్నై వం ప జెట్టు కే ప చ్చి వి తి చిన యట్టు
 దంబు దంప ముల మే దెప్పల్లె దోర కె ట్టు మోటు న మాల కె కె రణ రుణి జలరు
 గ ట్టు గా ది నే ము క కేళ నకుం దె వ్వు ప ట్టు సున్నును న నుండం ప్రయ ము తొన నూ
 ప్పు నెప్పి న నా టు పంబు యు న త నె నె య మంబు న ను దెచ్చి నిర తంబు వ ర దు
 ర యె కెల్ల పాత్రి డ్డె త త్పు రుం ద నును వ ద ల కె యు నె యా వర్త మా నంబు
 ముద ము న శ్రోరం గ ము న ను నె య ట్టు యము సాశ్చర్యు విని యా శ్చర్యమంది
 యా మ వో త్తూరి వ ర దు కేం జ విజేసి నా డ నే న ప్పుడు న మ్మండ న గుమ
 వేడి న యర్థంబు వి న న వర్ధ రంబు న నె ముచ్చ వ ర దు క తా శు వం దారు

ఉ న గుణంబు లచే ఉ ధ రణి లోని ఉ డె ప్ర స్థి తుం డె న నె ధా వింశ యవని
 కై స్త్రో రి త్ర ము ప్పు డు కై పే సి మ రి యు ప రి య న ణి ని తి తా వి ప స్ట్టు మ పే నా ను
 వ ర దు నో వింశ వ స్త్ర యా స్త్రో రి త్ర మ్మి త్ర మ్మి తి న ము ను య ల యా జు వా రు
 త్త వ్త మ్మ తి రు త్ర గ వ ద ల కే త్ర మ్మ ను స దు త్ర మ్మ నుం ద నా స ర గుం డు య త్త
 మ తి వి ని యా త్త ర్థ ముం ది యా ప ని తా యి వి య త్త రా న తి యి త్త నా గ ను ను
 నే ద సి డ గ్గ ర వ త్త గా ర వింశ తు గ యా రు నా గా ర్థ వి ట్టా న తి యి త్త రా
 య న శ్రో రంగ ముం డు ము ని నా వా రి స వింశ తి నాం భే న ప్పు డు
 పే రి య నంబి యు వా ను ప్ర య మ్మ తా డు ను తి రు కంబి నంబి తా డె రి ప్ల త్త ప్పి
 క ద వి తా వు నుం బా యి కౌ దే రి తా టు నే ద సి ప్ల త్త ప్ప మ్మంబు నుం బా న
 య ది యే మి గాం ద రాంబా నంబా రు ము ద ము న యా నా ధ ము ని తే ర న నా
 లే జ్జిం ప నె వ్వ రు తి కుం ద న ట్టు దుః షా ద్త త్తై శ్రీ శు ర ము తా డు ద మ్మ
 తి రు కంబి నంబి తా డె రి ప్ల త్త ప్పి
 యా కౌ రే శ వా నంబ యు జా చి యే క ల ప్ప త్త ప్పె తి న న ప్పు డ ను ను
 యా మ వా త్త నె తా డ యే గా డి య న నె ధా మి లా జ ను తే ల్ల లా యే స వింశ
 యా ప రంభా మి నో ధాం ప రంబు ల కు సో పా న ము ల గ ట్టు సా రి తి న తి పేంబు
 త్రి ని వారి వి గ్ర హ మంబ యు వా ను కే ని వారి ప ల ప్ప న గ న్న వా ర గు ను
 య ప్పు డు వా రు మూ డం గు శ ము లు ను వి ప్ప కే య నె యా వి ధ మ్మ తా మె రి
 యా ద ధృ వ ము న మ్మ త్ర పే స వి శ్రే థే త్త త్తై శ్రీ శు ర మ్మ త్ర పే సా త్త ప్ప
 గా న యే త్త ము వ ట్టు గ ల వా డ న నా న తా మె కే యం గు శ మ్మ త్రి తా త్త వి తి
 నే దాం ద మ ర సే త త్త ప రంబు గా ను వా డంబు ల లా చి వ త్త ప్ప ము కే ద మ్మ

విరివిగా బ్రాహ్మణుల విధమున జేయునదియననివెప్పయంగు శంకరాచార్యు
 లుచు బ్రహ్మరూపమున భజించుచున్న ముదియొక్క యాత్మ లోకమున జేసిరి
 రక్షించు దలచు పురాణారక్షకుల యొద్ద జేసి యుండెను ప్రకృత స్వరూప
 పరాశరాచార్యుల వస్తువులను శ్రీశైవ్యమంతాచార్యు
 లు నిరసించుచు ముదియొక్క ను గొనుచుండినది నార లపుడు
 యది జూచుచుండ ని నాశ్రయించి యదియొక్క పుష్ప విభజన ముద్ధరి
 ననన పుష్పము లయోజుకారు మును ముదంద ములెట్లైతూ సపోయి విమ
 ల్యామ హాత్మని నుండ నిద రంగ శుభ్రమొక్క ముదియొక్క పుష్పర సుమ
 తానె తంత్రవస్తువు విభజన గురువు బ్రాహ్మణుల కేర్పియ్యె పొలుపొందుచు నవి
 విరుచుచు నేలకొరిగెల్ల జేప్పి పరమాత్మ యొక్క కరుణి నాదిరి
 పరమమైన శ్రీశైవ్య పరిపాలనంబు విరివిగా జేయుచు వేలవేల సం
 తిరుకల సంఖ్యయొక్క వరాజులను విరువాల వట్టులు దిన ముదిన రుచును
 యే ప్రాప్త నునెత్తయే కొంత మాది మాప్రసూరే ప్రసూరక వనసేవ
 సేయించు నుండ విదేశీయ వారి పాయ కే వుండె పై వ్యమ పంతు
 దేవ రాయని కెని విరుమ జ్ఞానంబు సేవ సేయించు నుండి గొంతియొక్క
 యోగియో యాయల యోగార్థర మామోదె నెమండి వనితె కుకల సంఖ
 కార నింప గజెప్పియో పశువాము వారి బలవ గుణి వ వాకా కే ప్రావ
 తిరుమాళి ఘమ వస్తువులను జేసి పరదునోనించ వలె బాగ వ మామ
 పై వ్యవసాయ గునాద వివార పురుర వ్యవసాయ వాము శ్రీమయో రగిని
 యప్పుడే పంతునాయకులు గారు తిప్పి మొదలు వలె వావి కుట్టెని

విరుగ శుద్ధియుఁజేసి తీర్థంబులాది సురునిరంబుగ నెదురుమాడ నవతయును
 ఇలయాశువారువామెనియఁపుడు తొలిఘయనూర్చి తీర్థంబునునాది
 ముదితెడియునెయ్యమగువ నీర్జ్వల ప్రతులనుపొవన యాత్రివి కోర్కెయవ
 మ్మైనయప్పటుకె ముదిగాన పొలకేర్థూషణంబగువ వలదనువేన న్నికరతునినడి
 తలపు లానెగొనినెడలతనందులమే విరువ వైమిమవలెదె విసి మోరిపుడు
 సరవిమోడె విసికొ సందే హముడుపు యని నగానివల్లనియప్పడెబోయిననత్తనది
 సొన్నామిసన్నిధిగానుండి విరువాలవట్టంబు పరగొప్పదెసరి
 సరవిమోడుడ నువా జావింబు మగుడి వచ్చినప్పడు నియవ వగుడు జావి
 యిచ్చులొడలతనదే మనియడుగ తాపల నియమేమోతలపులుదలచి
 దేవర నిరి నిసందే హంబులు డుగయిప్పడి తమమే సొయలయాశువారు
 చెప్పవేయనియ నేజేరి వియననతెవియ గ్గుట్లునికె సాంతిపుడు దొల్లి
 బలికె నత్రియనే నుబలికెట్లై నయరుగుదుని వియల్లయిప్రద చెప్పదను
 సరి వ్రచ్చయాయన సందే హముడుపు పర తత్తుమననేన వేర్వవకంబ లలతు
 నరులకున నునరణు జూచ్చు పయె జీవే హళే దమే శిద్ధాంతమనట
 మావారికెల నంత్యమ స్తుతి కలదు సెకొన్నత ముచ్చ న శంకగాముక్తి
 నాకు జూడ సుపరియ నంబయే గురుడుయని న నీత్రబోయియాయారథము
 వినుపింబుమత నికెవిధ మునీవ నికె విరుకంబ నంబయ విరియెహంబ
 యగ్రసేయిమోయలయాశువారిబలితెప్పిన విని తొనుగుంబింబు వనియ
 తప్పదుయనినయాడ డునరగందియంబ నాయిలయా శ్వాదునువ మకు
 నందవ్రచ్చదొసరియనంబయెయ మురు విరుకంబ నంబకోర్కె వ రాయనికె

ప ర మ శక్తి నిష్క్రొచ్చె ప్పై వత్తు కే దవియరు గుహా నాయులు నాద్యుల కే పట
 నరుదుగాదిరు వత్తుయ నత్తు నకనుక గురులందరు గూడ గుణములై గది
 యరు దనుచు నాయుల యాశ్వురు దలచి యాము నానాద్యుల తది గెనవెనుకే
 యామ పో జ్ఞుడుగా కయె వ్వరు గలరు యా దర్శన మున కే వికె యగుచు
 శ్రోద్ధే య్యమహాను బుపెప్పది వారుయని నిశ్చయించి పాపాపె రియనంబు
 గ నిదేవదేహియి కంచి లో నుండి యాడి క జేసి యాయుల యాశ్వురు
 గూడిమిరిచ్చుట గొనెజ్జునిలచి వారి హోటాశునివెంట వత్తురుగాని
 జూరివైభవ వసేడు పొచ్చునియనుపా « సవ్యతింతప్ర త్తు సాధ్యునివెంట
 ర చ్చుంబు నా ముద్దు రాంతతంబున కేల మునుప్రగా వచ్చెదాము నందేవియారు
 మునత్తు న యాయెరి కౌంతపేరు మాజ్ఞు కోవిలలో నసజ్జోష్టి తోనున్న
 యావే శయాయల యాశ్వురు వచ్చు స వివెయిది మాకు సెద్దియె ననుచు
 భూవియ సం సాగర పంచ కేంబు నటగా వియమ న్ననుకేంబు లోప లను
 శ్రేవల్లభుని వద్ద జేసెద ననినా « దే హంబు క్షునికేయస్థిరమని తెలిసె
 సాహసంబున యెట్లు సవ్యత పడుమయ న వినియెనెనకాయా శువందారు
 గ న బోవగానే విఘ్నమువచ్చెగ నుకేయని యచ్చటనే బీర్ధమూడి సమృద్ధిని
 వినయంబుతో నుండి వేరి నేక్షించి తా పంబుప్రంధ్రంబు దాస్య నామంబు
 యాప ను రక్ష కేంబైన ముత్రంబుడి వ రాజులక్షన దివ్యవిగ్రహము
 కౌవతె ననుచు సంసారంబు జేర్చు సావే శలక్ష్యణాం హవ్యయనకు గలిగె
 శ్రోద్ధేష్టున శ్రోవిష్ణువుగాను సర్వే శ్వరుని దాస్య సామ్రాజ్యమునకు
 విజృంభకునిగాను నివివి యెట్లునియెయోమి నానాద్యుల య్లురిగినపేదప

ఖామిలీ నానాధ్యక్షులైకై జనుల గావ దున్ది పనులు పురిచివేస్తే
 ప్రేవల్ల భువి సర్వశేష విశాయాదే వరయిన న నేర వ్యవే జను
 భావింపఁజూపఁజేయెను కదలి కలఁచి వేవేనై నీక ము లాక్ష్యచరదు
 నంబు తప్పదులచే నర్చనచేసె నుర వాఁజూచి ద్భ్రమసారము లో గొనుచు
 పరియ నంబునెఁపఁజెట్టుక పోయి కల వాడెల్ల సంగ్రహంబు లుపైడ
 వలెననీసె విచి వారు నుదా చు స్పృహన సంగార పావ ను లగుచు
 ద ద్భనార్థంబు బదలపో సుకొనుచు వ కె గాఁపడి గూడ వద్ది కేడొద
 నకలంకుల్లెల్లండిదై దారు నెలయిఁ తింపఁసుకే నాడు ప్రయమన్మిగాండ్లు
 రండు బుచే రిని రాఁజూచే వ్రనను కె లహంబు తెలాండ్లు సంతక వలాయెన నుచు
 మెల నేల పులు నుయెక్కవ వ ముద్రను ముయెత్తు లాడగ జూచు మునుప రియను
 యుద్ధరసే తెయ యోభాధ్యదిట్టు యిల యోళు వారికి యెరి సింప కేట్రాడ
 కెళ వ కెక్కింపును ను భాగ వ జాపహర మిదియోలయ నివాము నింతియు గూడి
 కదలి పోయినవె నక కనవచ్చు యుపైడ యోయిల యో శావరు యోప రియ నంబి
 నియ్యడ గావ రాడెంద రిగె ననినాఁ యందు గొందరు నెప్పిర మ్మి గాండ్లు పట
 యెందుకో కెల పొంబయి తనద బ్బి వాద మేము కె నని వచ్చున మ్రావ
 బోదాము ర మ్మింబు పోయి నా రనినాఁ తిదివిని వ ముఖాధ్యన ప్పడులవిని
 విది డంబుగా న వివేకియై మునుపు యపహరప డితి విక దియ సోర్చితిని
 యిప్పుడో క్కరాదు ప్పట్రంబు కె బామ్మలు విజెప్పిన మువ్వెల్లా ధ్యయోజిసి
 యిది ధి ప్పజింప గువొస్తుధల్లంబు యదియ నుగాక నీవారాధ్యులకును
 కొడువనైఁ వినింక గూడదేయ నుచు సుపరివేరంబుగా నవిక బ్బె విదా

త్రిపుడుచతుష్టాశ్రమమంతరంబునకు కౌమారపటమందికౌత్రిదండాధ్య
 నేత్రోపతరణవిశేషంబులెల్ల ననియదెప్పించి యాదేవగాజు
 సనిదిజెట్టుతచ్చువృత్తి నపుడు సరవినసంహార్యసరసి చీరమున
 ధరియించి యాదేవజాబీశ్వరునికే || నుచిసేయతిరుతంతి నంచినచిచి
 యజితేషునకునివరసేమకంబు సురుతరంబుగజూపె సాంప్రదింప
 నిరవద్దగుణనిధినివిపరవృత్తినిన యప్పుడుదెలిసి వారునువైనచోటు
 నెప్పయశ్చుంకేపేంకేయించి రంతఁ పారంగనవరూపాజ్ఞానశక్తి
 వైరాగ్యసంపన్నతాసునిగాను సరవిగూర్చి దాశరథిప్రభాను
 లరసియందరువచ్చియాశ్రయింపగానుదే శాంతరముచోయితిరిగెయోదవుడు
 యాశిష్యుల^{ను} వచ్చియోతంతి లోక జామునైజాచియూపని ఉల్లసేపు
 నామఘోష్ణినిలేతి నాత్రిదండంబుధరియించిన నులెస్స తగుదమువలెను
 యారయనా ఉడునెప్పుడు నమున్నువినవెయనినయజ్ఞోపవితాదులు దిసి
 కనసేరనైతి గతకైని మూర్ధమపుడుయందుకు నిష్కృతియజెల భూమియను
 ముందుగాతిరుగుట ముసలెన్నెతిపుడు ప్రోపలేన నయోదప్రని సవైపమందు
 యాపనైరక్షమండప్పదే పోయి భూమిలతిరుగుచూపుణ్ణిలక్ష్మణుని
 రామానుజులతిరుగరాదేమివనినా || నన్నికెరుతంతి నంచినెవరడు
 సక్ష్మగనియంత సంతయముదిగెరామానుజులజేరి రక్షింపుమనెన ||
 త్రిమంతుప్రపనయనా దిగ్భావముగ పంచసంసారసంపన్ననిజేసి
 మించినప్పేను నన్నికెయులుట్టించి కౌమారపటమందికౌత్రిదండాధ్య
 త్రోజోపతరణవిశేష నిజేసి రయనెసి గోవిందదాసుడనితను

యమిందయనుబోయి ప్రతుపవననాచా న స్పృహయతి ధర్మములెల్ల
 కౌనుపించగను సంగ్రహమొకట మేనేనియాదరమునను తొనర్చుట నుండి
 శ్రీద్వైపవదములుజేరె నందటను యెదిరాజమోగే శ్మశానుల కేవట
 నెడబుద్ధిశాస్త్రము తోనె ప్పును నుండి యాయన జ్ఞానము దెయ్యదెరిసి
 యాయయు నాచా ర్పుల నుచరులవట శ్రీరంగరాజుల శ్రీముఖమవట
 పరురు శాశరూపకనే పొసే రామానుజుల బంప వాడె మిదెనినా
 నేమైన నెత్తురునిచ్చెడివారు యెవరనే యబ్బ నానమిచ్చెడివారు
 పావతననువారు గలదె యబ్బవనుయదియగును పొందకదగియునువారు
 వినియప్పటునియెనేద్రెవ రప్పుజింతించిగాన విద్యనుగాలుగాదెయ్యనో
 పాని నరయరులువిరువరదునికడకు పోయినీవాడనిపొగడిమెప్పుల
 యాయ తీర్పురుని నీవడిగొడె మ్మనెన కాని మ్మనుమనెడ ప్రేమకరిచాని
 జ్ఞానచేరాత్రివద్దకనిచిచి డెల్లవారికడ నక తిరువ్రాసగమున
 యల్లవారు నుగొప్పనిచ్చెరే శ్మరుడువు న్నెప్పుడరయురువున వేషమున
 నే న్నెట్లడైపోయి నెట్లమిక్రొక్కెదేవగాన ముననాదోపే శుచాతి
 యాతేళ న్నిచ్చుములాడెమెప్పుల మెచ్చునొమ్ముల న్నెట్లతముగాన ప్రడు
 యిచ్చ నమాకివియెలయది గెనవేయిమ్మనివననడు సుమేష్ట నెత్తు
 మెత్తునలక్ష్మినిమాని వేవనినా॥ రామానుజులనిమ్మరంగరాజులమె
 యామహాత్మునియందుయతని కెచ్చెడియన నీశ్రయది మానియెడు శ్మ
 మ్మనమనియూరనే కడవకయిత్తుయెరితివల్రాణంబు విచ్చిభరించు
 వారునునవివేడువారునుగలరె యనిన వేషపుడురంజాడనివాడ

ఈ విధే వధే వ్రండవ నిసేతలార్థములు యిప్పున నిలగి వేమున ప్రసేధుడవు
వలదు యీననే మామ వారినే యిచ్చు సంతోషపెట్టువే స్వామి నీవని నా
యంతుకముజెంతియివనే లయనును యాగాని తస్మత్ప్రతిభానయప్రదే
రాంరగ్యనుగుదత్తర కుతిగ బుట్టు రామానుజులదేవ గాజులతనట
భూమిజాగి విక్రమ క్రిష్ణోయి వచ్చెద నలయని విన్నపము చేసి యరయకువేంబ
జునంబుకొర నదా శరీరజీవి నా పరువు న ముతములతో పోవే గి మిగు
తిరుమణి నూడయదే వ గాజులనలయరసియప్పులునున్నయస్సదియ్యోప
దేరణంబులు నుగొంటే ద విమోచియై రండుపొంద నియంపరామానుజులును
వ్రండవేరయకువేంబ వ్రుకువెళి నాను యంతు నా కలారే శ్వరాదుల గూడి
సంతోషమున రంగ నాయని జూడవే గి రపడుచుకొనే వి తిరమున
బాగైనయనుకది జ్వులయొద నివినికోవి లకు సుపెద్దగోపురంబుల కు
సే వింబ నృత్యము తోనేనే టుకొరకు నేరాడు ముండ బూనిన గార్భసిద్ధి
శ్రీరంగపతి కి దాజెప్పెద న నును యరయకువేంచే సి యాపరియనంబు
తేరిగెంచియప్రదే రంగే శునితడకు బనివిని దావిస్తుపము సేయమెచ్చి
ఘనతనప్పుడుతే నకచ్చత్రువామాగాదివై భవములన బిలపంజనము
మూదివ్యకథలనె మ్మది జెప్పుకొ నును యా గాధ్యపురుషుల న బిలత్తేష్టనలు
వా గారు గోచరత్వేభవంతె సగ తదవిపొమ్మని యార్థముగా. తరము
విద్ధిదంబుగా జెప్పివే చేసి తాము ముంద రిమంబుపంబున వచ్చునివిని
యందుండి తామురా మానుజులెప్పుడు యరుదెంతుకోయని యాడ మంగను
పరియనంబుయరంగ పృథివీ శునాజ్ఞయందు రిచోజ్ఞా నియె. తురుగుగాను

పొండుగాతామూర్తిప్రభుత్వముతోబాటు విరివియైన దురుగావేసేయజూచి
 దురదురవచ్చునంతొప్పంబుతొడ ధరజూగెన్మొక్కయందగుజూరబోయి
 పరియనంబునిజూచిప్రియమూరెంట్టువోన వింబయమృదన్యసేవలకు లగి
 నావేళ నందగునవహేతులగుతువచ్చియోగో ప్రరవాహంబులూనిన
 తాల్చువరుసనుయవటనుట్టు కోవిలబునవింపునుమలొనర్చి రంగరాజు
 భూవింబుకొనును లోపలికి గెన ప్రదుయెదురెగెదంచినయింబయమృదన్య
 కదనోనెవింబు వగ్గరనివింబయప్రదుయొగి తెదనునె నెచ్చివోదవ గెనె దురు
 గారానెయదియనిగావ నెయనినా "మొరువచ్చనయట్లునె మువచ్చుచిమి
 దూరమిట్టే టుదొడ్డునెదగు ప్రభయవిభూలందు నెచ్చె ననుల
 కభయంబునె నిచ్చయరగె డిభార మిది నె ప్రమోదిమూనిన టుకొర్కములు
 వదలక నెదె సర్వము నరయు మనల ప్రండుమొచ్చు నె నెచ్చుడయావారనును
 యంద వాయరునొడ్డెన పరికరము లోపింపు ప్రభయవిభూములు నొకే
 నేపట్టుయ ప్రదు నెచ్చె తెలొపవేదె యనియొన తెచ్చునయాయ తిశ్వరుడు
 వినివిస్త్రయముతొడ వినయంబుకో ననుతిచేసియొపరియనంబు రంగ
 పతిజూపగానె భాగ్యంబుగలెగె ననెపరియనంబు యు నపు డిటులనియె
 జనులకె మునుపరియతరగోపయోగి భవనివృత్తులుజేయబూర్చుడి వచ్చు
 యవద రింబయ దిదనలవిగాద నును ద్రాత్రికొలాజ్ఞుడై భాల్లిమ దొకడు
 ద్రాత్రిలొక టుమొద నుగామజనులచేరియుగ ధర్మమొఘనునెచ్చె తెదును
 యులలోనిజ నెచ్చెల్లెనె టుగు కొండనుయొన వింబు పదేవరవ తరొనెదిది
 మొనెరింగెకదా తక్కుమంబునను పూర్తిగా ప్రభయవిభూదిలనిచ్చె

సేర్పవేలనుజనుల నేవనియెరిగెయదిగానరంగేనునాజ్ఞకైప్పును
 వదలకనివలయువనుల్లగాజనులుసేర్పెనుమంగళాదాదనపరులు
 గర్వాదినలుజేసికొంభిళిళానపమృతపురములుపంపుతొనుండె
 దిమృదనోత్తజనులదిద్దిరక్షింపుమనిపరియనంబుగాకానతిచ్చినను
 వినివిష్ణుయంబునువినయంబుగావోసవింబనప్పుడుశ్రీరంగపతియు
 సేవంచనమునెయనికవహ్నిదనుమావాడవైపుండుమావద్దననుచు
 కలితిలగానికొగుణరవనిధియుతానునుపంపవేవేసి
 కౌంచనమలెమయకొరుడైలాగినపావపరింతివద్దరంభామ
 యాపాదమస్తకంబపుడుసలించిసన్నిధిచిత్తప్రసాదముతోగానన
 మనివెంటయనుపరామానుజులపుడుస్థానసమయమువాకుసకలవైష్ణవులు
 తానెరప్పించియందరుజూడనపుడునమ్మికెనకలంతనాథాతోనారి
 రన్నివమనరయరునినివినిభూగోక్షవంబులెప్పుడుకొదుదచేక
 సాగకప్పుడచేసికేమరులనివిపేవలసిసవారెల్లవత్తురేయనుచు
 బులుపైనమరముసంపాదింపనిచె॥దర్శనస్థితిసంప్రదాయంబుచాల్చి
 వకుసతొబిననదిమనసునగలిగినరసుతుజాపరియనంబుగారున్న
 తిరుమాళిఘమపామేదినరునులొయియోనాధునియోమునాద్యులతోల్లి
 యావతిచ్చిరేపేదొంపాత్థమనుచుపంపరావ్రాగమపామోచ్చమరసి
 యంతపసిద్ధత్రయంబునుదలసిశ్రీలక్ష్మీస్తుతీవర్ధిమోక్ష
 రేనగేతాత్థంబునెరిగెయిపావమభూమిలొనామకాప్రరుషనిర్దయము
 యామునాద్యులజెప్పినవియల్లదలిసిభూయంపవిశ్వావప్రరుషనిర్దయము

నేయు త జెల్వదులు నా జొత్తుల ర సె యామంత్ర ర వాద్య ము ది యును దె లసి
 ప్రేమంచుడ నంబ జే రియై కెన్దె నా ను యాప రుడ తప్పుడని యాత్మనుమని
 ప్రేమండలేమి త జ్ఞి ఘ్నినిజేసి కోరిమొర వ విరు కొట్టాడు నంబ
 గారి సన్నిధి కేగి ఘన త కాధ్యంబు యామ కౌఠ్ఠ్యని వద్ది ద దియెడెలియడనినా
 రాసా ను జూలున ట్టిరయమున బాస వారును వద్దార ము జూడ వ లసి
 యాటి తి నది జెప్పున ధి కారవే డునేనే లయెరిగింతు నీ కునే ననుచు
 పోని ప్రయన వచ్చి పోయి పలుమూలం నెడ వాకి పదియను నెనిమిది మూర్తు
 గడుపవెనుక నుయ్యార్చి గు నెప్రక రు డువేచిచ్చు ల ఇంబున వని నెప్పిపంప
 వచ్చి నయోకూర నా ధు డుజాను గూడి రాదాదిరు కొట్టురి కేరిగి
 నీ డ వారెడ ఘ్ని వినిబవ నంబ యును పేంజేసి యిదియె మిఫిలిదెచ్చితిరి
 దాచ మ్మాకునుమదిడలప ప్పుడనినా దండ ప విత్రు సంతాపిస్తేవీరు
 యండనే దిడువ కేయ రుదెంచ రనినయ వ్విరు డండ మొయిద్దరి బాస
 యవ్విరుజ ధ్యంబుయెరిగింబుమని నాయంబు జానుడండ మొయొచ్చురుజంధ్య
 మండనేప్పుడు బాయ రది హేతవ్ర గాను ననిన వీరెండు యాత్మతేజ్ఞై న
 విన మూరెయ రుపలబవేంజేయు డనుమయ ప్పుడ నంబయేకొంతంబు నందు
 నెప్పును జెల్వగింబి జేయింజే రాని బాస బసయించు ప రువకె వ్వరికి
 సేస మయంబుననె రిగించ కనుచు తిరు మ శ్రయర్థంబు దెలిపిన వారి
 చరణంబు లకెయై కెన్దె స ర గున వచ్చి యావూరను సుతే రాగ్నాని పరియ
 కోవిలబాస ల గూడి ప్రసవంబు జ్ఞేజ్ఞేష్ట ప్రల జూచి సిద్ధింబు మంతు
 నావిష్ణు పద విదియవదా ననునవిను మనియ దిజెప్ప వేగ మొదలుడు

తని నంబుకెరిగించు నంచలపడుచు నాపేళబిలిచి నీవానయుదప్పి
 నీవిటులై ప్పగానేకే మిదిన ఫలమనమరినరక పథ నమనామ
 గలద ననెరిగియోక్రితుమేలయిననెన్నెక దోసె నరక మందుండిన భీర
 లకలంతులగుచు శ్రీవారిజేరగలరయనుచు శ్రీప్రతిదప్పదప రాధమనిన
 వినివీరె వారని విస్మయంబుండి వన నాశేమోన్మియూడలనెకరిమెలు
 గనజూచు వాగుయక్కడనైన గలరె మనకెంతయెంతె గుమ్మాదె వరు
 యనిదర్శన మువిది దాయగా యిప్పుడు యనుచు రక్కసిమరియద్దంబు గలదు
 వినున న్నిశ్రీరంగ విజృంభిత నాడు రక్కసు బలిచిచరమ క్షోభ మిప్పుడు
 యోమజొగొంద రికెరిగించును నినయది తొగలేడున నట్టి లోనము
 బుధ సర్వుతముగా దుజొక్కునీ వనినా యధికారి సుకేరినియవని లోకెదరి
 బుధ సర్వుతునిదెచ్చు పొమ్మనె గనుకదే వరకెరిగించుదేవ గుమ్మంబు
 యూరలనెవరికెనెరిగించుననుచు నన కూరనాడు దున దుగజెప్పుదును
 ఘనుడ వాడతికొరి గాబట్టు ననెనయని నబలిక్షింపయిన జెప్పుమను
 దానియద్దంబెల్లదానకె చెప్పియూము నానా రుక్మిణయరయకు వద్ద
 తాము దానన మహర్థ ములు నుగలవ్రయదియులబింబు మిరవ్వఘోసెని
 దివిజదుర్లభమైన భీయక్రిననుచు యుప్పుడు దనయుది రాజ్యోర్ధి నేర్రడు
 రప్పించి శిష్యుగా రక్షించుమనుచు యిచ్చయంపిన గదవియెప్పుచిపింప
 వత్సశ్రీరంగే శువద్ద నుండిన మయప్పుడు శ్లోకార్థ మాకూర పతియు
 జెప్పుకున్నెను నంబుకెప్పితవేని వ్రుర్విలోసుకయేడు ప్రాతమైనట్లు
 సర్వజ్ఞుడైన విభారింబెట్లు మనియూన జెప్పుకట్లు గవిదెలిసి

వినిపించు యోగా దాదాజ్ఞాన సనినామ తలకి వత్తు రెవ్వలైనా వరియిండున నీ
 వలసిన పాప వాసినై వినుము యనిన గా నిన్ననియలుక వాడే నీ
 విని పృథ్వి తాత్పర్యము వేసిన నండానుయతి యనికేయర్థ మాన విష్ణు నులు
 నడిగిన నంతనే యడుగునీ వనినామ నాది రుకొట్టురి కప్పుడు బోయి
 ప్రేమ నానంతరే ప్రేమ ముద్రా పుష్పము ను యయి దారునె లలండ్రియర్థ ముడుగ
 రయనే సేయతి కాజు జానె పృథ్వి నియంత్ర జనవిద్యాద్యంత దా బోయి
 సభయుండు పై వారికి సన్నిధి నున్న ననితి రిగి బాప్తు నెప్పుడే బోయి
 నయంబుతోడ సనియన నైతా యోగాని సేవ నాడు యోగ రియనంజి
 బావికే పాబు ధృతి పాపమును నై రుద్రులని కిరే బోయి తీరే యున్న నీ
 తిరుమ జులంబును తిన ముదవ్వున గమోడు రమ్మనియంత తోడ్తు నానీకు
 జాడలే దనియెత్త సకేతము క్ బలవత్త వచ్చె వినిపృథు మావారికే పనులు
 నిశ్చల జేయించి నెప్పుడు నుండు బానిస గొనిపి యు పంపు నీ వనినామ
 బానిస సేవ పంపించుకుని 'ను నీ యనయెరుంగును నీవెరుంగుదువు
 కియెతి కాజునీ యడుగు పొమ్మని నా యర్హులు సుబోయియెతి కాజుజేరి
 ప్రాయయ్య బానిస సేవ రై నిచ్చి యావేళ మావారి యా బారి గడిపి
 కావేయనిన నల్ల డల్ల జూనే యభజన విద్య విత్తాదుల సేవ
 సుభ గుడ్డ పన్న జూడగా నచని దురభిమానము యిండు నగాని పోయి
 యరయని తడు వరమార్గంబు యడుగున నియప్పుడా ముడ్డరి యండు సుఖివారి
 వినవలయు యా ముఖ్య పంపన పోయి యా పంప వారింప సేసే మిసయ
 మాప మతెల్ల మయచ పనేయండి తే యుపొమ్మని యాజ్ఞా తిర సావహించి

పోయి వారింటచేప్పిన పనులతోనయలైతే నాడున్నా మంజోత కలజేప్పగ ను
 వన గూటిం దప్పిన నోయింట్టు కౌదుల వప్పజేప్పితి వన తోన వియెరుగు
 యప్పటువలె ను నీళ్లనే పోతే యు ననయంట్టువలె గాదు నీ వాద్యంప మెరుగు
 యెటువలె జేప్పితి వీరి తి నుండ న నిశ్చారవిస్త్రుతా ద్ధింబు జేప్ప
 దేనియటవెర గంది విద్యాధి కుడవు నీ కేల యన గురునియనుంబుయ ననా
 నీ కొలదియె నెరుగరెయ నుచు వారిచే బని గాను వారింట్టుకే ను
 మూకెట్లు విరిచె మేలైనవెచె యు నన వారును ముద్దవియూండాను అచిచి
 న నుడుమూరా నా ద్యుస నిషిధి కనన వారాజ్ఞ మూదనే వచ్చినవె నుకే
 వారాజ్ఞ తే కే పోవ న్ననే యు నన యూయంట్టు వారు చా మప్పడే పోయి
 యూయన అచిమెంతుడ నియ తిం దు న ను విన్నపంబూనరింప విన్నవైతరి బంపి
 మున్నింబు రప్పించ మురి వచ్చుప్రొక్కెయ తి వి నయంబు న నట్లుండ జూరి
 యేది రాజుల ప్రకుక్షో కాద్ధంబు జేప్పియ ర సెయూతిరువ ర్థనాథి శూపేర
 తిరయరు సన్నిధి నట్టె పాముతిశ్చట నా ధునితిరువ పల్లాంధ న దివి
 యట్టెదం తిరుమూతిరంబు తయూ జదివియం దంధి యూ ముద్దవియూళ్వారి ముగ్గిరి
 యండా దుంబ నువణాడుయయిన పిల్గొట ను తెరుముళికాళ్వారి తిరునందవృత్తి
 ముర సెనాన్ ముఖ తిరువందాది పదివి న స్త్రీలు వారియన్నతి గనివిబుధ
 స స్త్రీతితిరువృత్త సద్భు బంధంబు ముద మున దిరుసాయమోళయంబంబాది
 వదలక తిరుపానాద్యమదియు వినుతై కి శ్రీపల్లవేర్వర జదివి
 యు న ఫలు డాంతుల సౌఖ రాళ్వారి సూక్తై పరుమాక తిరుమూవిస్త్ర తిమోజిది
 తిరమంగయూళ్వారి తిరువరాళ్వారి వారి యదులప్రబుధమేద దియు నువ దివి

కేరమర్దు నామదురతివెన్మబంధంబు ధరగతెనకాన్దింజువ్రాబునుజుదివి
 యుప్పుడువిష్ణునివ్రావ్విభి తానెనెప్పిన విరుమోవి వెరున్నావ జునవి
 సరవిన రయరుమాల సగతొప్పె ప్పునరమ ద్వియులువి న్నొడివ్వుదలసి
 శ్రీరంగమందువేసెనెజాముండె తూకే శ్విరామలవేనుప్ర బంధములు
 కొనరదెట్టెతిరు కొట్టుని సంజియును చచ్చిన దయ వారున్నునుకలునవే
 తిరుమాళైయోజాయ తిరు దామోయిల కేయరుగు నర్థమునాగినేయతి గెదెయు
 మనెనెప్పితిరుమాళైయండాను కేడనుజుని నీవృరామానుజమునింద్రున కు
 తిరు మోయిమునికర్క దిపేకేగాను వగుసజోడువ నుడె వగదె తెలుపుమును
 యాయన కు నుజెప్పియోనంబిశ్రావయోయో వేంద్రుడనప్పున నవ గంబు
 తిరు చీరయందాను తెవిసినయర్థమరసెనె ప్పుయనుండ నుకొర నాడు
 ప్రేక నామపేరె తాయోజించిన వడులుక మామదె వియదు యొప్పున శ్శిష్ట
 య నుగు నా తిరుమాళైయందాను జెప్పేనునికెనె నాతిరు కొట్టుని సంజి
 వినివచ్చయితియేమిచె ధ మనెతలసి వినుముత్పల్లునికె సాం దిప్రు దుకొల్లి
 యాన విచ్చెనయల్లయాయతి రాజుకొనజెచ్చు పనే నయని నూడ వలెదె
 వారి హృదయముయోలువండా రుహృదయ మరలనుకే మయని తెవియవలెదె
 యదిగానవేగొక యవ తార మింక నుముచి ముండవై దాని ముగియును నుగు
 తిరు మాళైయందాను తెవిపెయోగ్రడయవరు నకుజెప్పియోవలన జూయ
 యేతి రాజుల కుకేడ మంపయజెప్పిస్తు తెజేసి సుందరతొలుడయో
 యాయతో శ్విరు నాశ్రయింపంగజేసి పాయక మని పుట్టెనుపేవే నుకే
 యాయోవేంద్రుడుప్రబంబార్థములపుడు పాయకయారప వి దానర దులు

వినుముండ నచ్చటవెవరింపుచుండ ॥ వన నిష్క్రమింతును వానియెందు
 వెనక యాకయువారుచే బ్రసేయించి మునువానె తిరువాయిమోలిని నతఁగారి
 సోశివెళుకొలంబునుడ నాయనునిచ్చి వశువెలువదెట్లు వానియెన ననుచు
 తిరుమలమొదియోదేవదే ప్రసరి సరవెమోసనల బాస్మకమసేతు ననుచు
 యోనియెటుయెడేసియవనియిష్టంబుజాతెచ్చులనుజూచుతలవచ్చేసియ
 గలవారతెచ్చిరేడ నంబుననినా॥ యలరియొతిరువనంతాళ్ళొరుదేచి
 తిదియని నశ్శుభియన టుతి బోయిరే తిమసే దన నన్నకొని టదేర్చి
 తిరుమలమొదను తిరుమోపుదేసి పరువంబుల్లెన ప్రప్సంబులు మలసి
 తిరుమోపులుగ గట్టుదే వదే ప్రసరి వరుసమోడుత నుదేవర సమర్పించి
 సేవింప నన టుతి నీప్రసంబుగానుదే విమోగూడయొది నమందే కదలి
 తొల్లినిపంపిన పోయి వార నటనెచ్చుది నాటి తినే ప్రంజికంఠా॥
 తొలిపంబుంబునావే దావతార భేద రూపంబులపంపువ పాంశి
 ప్రసే తనూక్తియెట్లుకల్గి లోకాది నో నరంబు నుజర్థ గృహ్యంబు నను
 ది వ్యోమై నట్లుస్త్రీ రామాయ నాశ్చర్యకౌవ్యార్థమెరిగిన కొనికొద నును
 ధర లోని నా సంప్రదాయాజ్ఞాదె ప్రదు తిరుమల నంబియెవెలుప్రమాక నును
 తొత్తికూరే శ్రీదా శ ద్యాది సాత్విక స చిన్మ్యసంఘముల్ గొలువ
 తిరువెంకటాద్రి శుతారుప తినునె తెరుమల నంబి వద్దకి బోయియ నట
 తియిదా రునె లలుండ యందుసే న నున్న వట్టుస్త్రీరంగ పతేవర్ధకరిగి
 యంపింబు కొనియెప్పుడాయతీ శ్వరుడు సాంప్రదాగద విభాసరదేవమున ను
 తిరువేళ్లరకు నాయెతి శ్వరుడురిగి గతిమోతూన చ్చారు కేమలాక్షు గొలిచి

తెరుకొవ భూర నాతిరు ముద్ర కొట ముకుందాన లంబు ను నాద రంభ్రును
 నిష్కల నియా సర్వే శు ననానా సే వ యు నకుదు గాజే సి న క త న
 తెరుకొవ జూర వద్ద కి బోయి బాన వెర గం ది యిదియెవ వేళ మాపైకను
 య ను యున్నయిర మగు నగ్ర వా రంబుమునె నిష్కలైర్ద రుము ను ప్రంబ జేసి
 త న రా క యు నట యిర్ద రు బాన నెప్పుడు ధ న ము న గం ప న న్నిడెన యిచ్చా ను
 కే రుగింప వైష్ణవుని వద్ద రు బోయి తెరు ము ప సే విం చి డే వి కొ డ్డ ముకు
 యెతి రాజు నిష్కల సె రు గు ము నిష్కలయ తెర యంబు న విడు దులాయత్తుర న
 జేష్ట ము నాన రని జేప్పిన న తడు యస్సు డుయా నుందియ తె సల్లపు రు మున
 యోయి త్త ప డు ము తా నా వైష్ణవుల కు యేయ వు ము ను జేయ కే మనిబయ్య
 మగు డివే చె సి రా మా ను జ ఘని కే డ గ వి నవ ప రు సెయం తద్ద హంబు నకు
 బ్రణుతింబ న ను యెతి ప వి బోన మానె గుణానిధి య గుప్త త్రి కొల్లెయ క్కొల్లె
 తెరు మాళి ఘెలు బాన చె వియార ప్పుడు వి రు ము త ప ల్లె లో తె రు కొ ప్పు నావి
 ప్రేది గి ప్రంధి న ప్ర మంబా య్మన తె విసి యిదియె మి య క్కొల్లె ని వ్త ప గా న
 మ ను వ్ర పాదా నాథ్త మ రి గె నాద ను ము త న కు వైష్ణ వ తే ని దా న బ టుంధి
 యెతి రాజు సే విం త న ను ప్ర గా ము న్న స వి య ప్పు డె రి గె యు న ప్పు ట క చర నె
 త వియాయె తె రాజు తె రు ము తె ను న్న వై ప కె షా యంబు తై వ సా సాన్దివి
 యధి బాదు కొని వ న్న నాయ తి త్వురు నెవోద ప ద్వి యు ల కోర ప్పురు ప్ర న ద త్తి
 పూ ర కే వే చె సి ప్రంధుడి వ్త ప ను మోరు త శ్శె ల కు సే నే మిగా వ లయు
 డ ను దా నె వ న్న యం త యు జిం త వేదు త ను జూర న ప్ర డే తే ద న క యే ని త్త
 కొని పొక్కుని కొరి యుంధి డిది క ని పాని వ త్తి కొడ్డె నామ న బోయి

వినుతెట్టు గురువుయ్యవేసే నాగు నే తలంబోరే దుసే దువలసినది
 పే తూగునట్లుగావింటు నీవనినా మెచ్చువాడును నపల్లి తముగానప్రతు
 తెచ్చువలసినవేల్లవ్వు ప్రితాం దగునాపట్టు ననవివేంబ తెట్టు వనప్రద
 పట్టుంబు కొనివచ్చు బహుప దార్థముబయెది రాజున నిర్ధినమరించజూచి
 యుదివిన్యాయంబుంబయ్యున్నజూచి నీరాదిత శిఖేమనోపదేయమనుచు
 వారికితొడుగుగావలసినవారి నమరించిజామునీరాదితిగునునియ
 ప్రేమమున మాదియ్యకెడ నున్నయంబయ్యున్నవెఱ్ఱున నాయనుబెర్తు
 జోయెనుపేరుకూర్చుకూర్చుకూర్చుచేసియాగసిండుయారియాలస్యమనినా
 చేరివాత్రువవలేసేయనానతికేపతియందనన్నలు పాదాన గూడ
 ద్భవితొడగొంబునేజెంచినజూచి నయారయన్నవృత్తాంతమదియజెప్పినాను
 పేయల మాకావితేల్పవ్రనేవు యానాద్యులమదే మామర్థంబు ప్రాణ
 మేయందమునన్నెనయిచ్చుటేతెన్నయనినందనిల్లియెది రాజుజేరి
 యునభక్తితొనమసాగరముతోచేసిజామునప్పుడువారివెఱ్ఱులూనినుంజిన్న
 యామకొంపానానాశుతైపేదవ తామిద్దగునుప్రసాదంబు గొనుచు
 జోమేట్టునెట్టుగృహంబులోపలికిపోయియాతెట్టుకే పొసగప్రసాద
 మాయన్నుజెట్టెనయప్రయాణంబునకిజ్ఞానోదయమునాయెసవిజేట్టుజేరి
 రానిప్రియంబుజూరకేసేయమనినా నీవుతల్లివిమామనీభక్తవంత్రి
 యేవిధంబునన్నెనయాడేర్చిననర్తమోడి శిమనిజేర్చిమోబంబుజేసి
 యెందైనసద్దవియెరిగింపుమనుచుయనన నాయన్నయసాక్ష్యమంబ
 తనభక్తజూపనాతడుప్రాయస్కరింపజేయుమోనన్నరాజునననిన

నిర్దేశించి యెరికాజుజేల్లినమచ్చయెరికాజువారినియాడెరచేసి
త్పదత్పత్పలుగాజేయికింతరుత్తయంపనాయుభానుయెరికాజుజేరి
యంతయుజేనవుత్తయెరుగలేన్జేవిరివియోదేవరచేయేతురగని
పరుత్తునవిడిదిసంపాదంపవలసియోపరామనవారివనయజేన్జేతి
సేపట్టుయదియనితిర్చింపుడనిసాయెరురుమొట్టులకొపవివియనునిది
విదితంబులాయనివిత్తుకుందిప్పుడెవ్వాదికినుదికిసచాగ్రంబుకొలమ
విదితాగుబ్బసయదెరతురెమియనుపంకసంసాగంపంపత్తువత్తు
పంకవత్తునంబుభగవద్దనముయానార్యభాగవదానుత్తనము
యోనందమునజాలయివియనుగునిగెయదితుత్తెత్తెత్తువులరుదెయదెత్తు
యపరయంబునవారియికితెరత్తుజనవిజనాదార్థవనసాస్త్రియగున
భజనస్థాత్తుకముగాభక్తిసేవించిపలుతెరంగులననవునానుదులప్పుడు
కేవిగెనకొలదిసంగనలువరిమాదనిజగ్గుచాంతములనున్నయులగుచు
భుజియంబదారుదుత్తుత్తేపంబున్వైకరించనదానెత్తెత్తెత్తువత్తు
మీకొడువయునులేదుయిదిగలిగెనప్రదయనినయదినయనిప్పత్తుమానవిత్తు
వినుమునికింతమెకేవెల్లావికొడువవరుసజూనేనదిత్తెత్తెత్తుజనుల
తిరుపతిపట్టుముట్దినమునున్నదికెయిసోపగలనేనియదియెక్కెత్తుము
మానకతేయుమేమరకనెప్పుడుకేదవియందరుగూడెకంబకిబోయి
వదలకేమున్నాళ్లువరదునిగొవినితిరుమలకేళ్లియాదగువనేనివిని
గురుమిద్దిసాపరాంతుమిసేవింపయందువితలవ్రతనురాజుపత్ని
యందందసేవింపయాశ్రయించవదుయందవాయకేమదమమరియాలయ

మం ది యుండు నున్మూల మూన్మంతుని డువవి డి ర్భేష మున్మది వృత్తుడై యనుద
 యుది యోగ్గు ముల వేర్మూల రంతు పేసి చెరుమల వేర్మూల సుడునుండ గనూ ||
 తెరుమలబోది యోగ్గు జితుల్ డెప్పు యుండ రుజామనంజాశ్వాది గూడి
 ముందరగా వచ్చి మునివేర్మూల నరం విని ముల్ల మూది కి వేంజేయుడనిన
 మల యోగ్గుజామల విరుమలయకర నుమయరిగి యున్నె ట్లుయెక్కడునన
 గురునాయకుడవేయెక్కడయున్న మేమెట్లుయెక్కడ వారముసామయ్యడి
 గిరికిప్రయెక్కియెక్కడ ట్లున్నముదమునుజూచి శుభ మూర్తి తిరుమనంత్రోత్తన
 గుభగతి ముండు డయెక్కివేంజేసె పరియతి రుమలనంజిప్రయమూడుడను
 తిరువేంజేతుని జిద్దప్రసాద ములుజామల తవిమేతూమూసుక వచ్చి
 యలయచేంద్రుని జేరి యుండనిరెనానూ దయచేసి యుండు జిద్దప్రసాదము
 రయముతూడు జేదేవకవేదనదల పంపవలశినపెన్నపడుతులవేద
 పంపక విూమనుజాడయెయనిన తెరుమలవిూదియూతిరువేద్యులెల్ల
 వరుసతూడుతవేదకి వచ్చయేకాత్రయదియనిశ్చడయెయడన్దెన విన్న
 దడవియేకానకేదచిఘడెచ్చితినియన విని వేళ్ళయంబందియగ్గగదయె
 వనుజూడనెవరికి వలెకెయనంజు వినియంబుతూక్కు క్రేపేచే శిష్టు
 కొనియందరికి బంబ కొనిన్దొకరినియండు పేవేచేసియనంజాశ్వామల
 జేంత నుమునున్న దాచేయింబు నట్లుతిరుతూక్కు సేవింబితిరుపడి తాము
 విరివియూజూచు తావిన్దయంబంది తిరిగి కొనేటూలకిద్దతి దిద్దమాది
 తిరుమలకికొప్పును తిరిగ్గనంతవెరుమలనంజియెతిరువేంజేతు
 సరసకు గొనిపోయి సన్నిధి నుండి స్వామి నోసవింబునంజ జన్మములు

పామి ప్త. డే ల కె డ్ద రియింప ర నాన మం హేలాన న వరును తొండ మండ లానెల్లి
 ప్ర హావంబు గానెలు ప ప్త భ ద్వుండు మ ను చే న్నరుమండ మూ ప్త కర్తి
 ది న దినము నెవ్విమి వద్ద కె వ ప్త నంభ మయో నాన న ము చే సియరు గురు నూడ
 యో శంభు శక్తి కు వి ప్త న ప ప్త న కౌ ను పి నె ను పూరు క న క మయంబు
 ప్తై న ప కెల్లి కుల న ప ప్త రింపెంత న్నై ని పాన ప్త సె సి ప్త కై య ప్త ము
 న్నై ని పింప యింప జే సి పూరు ప్త న పాయ మండ గ జే య సాది ప ప క
 యాయె ద న నే నాయె జేం దు న ప్త ము ప న వారి నే ప్త పాదా నంబు జే సి
 క న పంబు దె ప్త ని కౌ జే సి య ప ని పి రు మా ప్త న కు ను పి రు మా ప్త ము న క
 ప ర మ భాగ ము న న మ ర్పణ ము ప్తై న య య ల్ల డు నె ప్త ము న్నై ప్త ప్త న ప్త
 డెల్ల గాన క వి రి కె వి రి కె జే తు క ల వి భా తు బు రండు కౌ పే రి న రు ము
 య ల నాడె ని ప్త పి న ను ను నా నెవ్విమి ప్త కుం ర తో గాయ వి ద్రా ప్త పింప
 స జ్జా ర ము ప్త స య సంగ వి ప్త ము ది ప సంబు లందుండి ది గు ప కు ప్త
 య ప ప్తా న కు న ను రా మాయణ ము ప్త ము పి రి య పి రు ము ల నంబు ప్త పింప
 ధ రియింబు యాన ప్త దాయాధ్ధ ము ల ను య య దార నె ల ల పా ముండుండి ది రి
 ప య న ప్త శ్రీ రంగ ప ప్త న సే పంప న ర్తి గె ద న ని ప ప్త యానంబు గాని
 గ రణంబు ల కు ప్త కై సె ప్త మంబు గా ను య ది య ని కృ ప చే సి తి య ది య
 వి డు ప క పే చే సి య ప్త ముండి పి రి ని పే చే సి నాడె ప ర కె ప్త ము
 తి రు ప్తై న ప ప్త స మ ర్పణంబు న కు ప ర ప్త గాన క యు న్న పి రి ని ప్త ము
 ప ర ప్త కై య ప ని యంబు దు జా పే నా ను పే రి ప్త ప్తంబు పా ను మ ని ము
 పి రు పా ద్ధ రి లా న ప వి ప్త కై మి గు ల ప్త ము ల య్య ము ద్ధ కెం క రు ల కి గ ప

తన మనోవశమగుట దిరుగాడునుండతియగు విరిసెయ్యన పలుప నలసి
 కడ ముక్తపోయి సేకడి పొమ్మని న యాయయ్యై కడ ప్టు మొక్క ప్రప్టుములు
 కోయునుండ గ జూచు కుర్చుండియన ప వదాంతములనే వచ్చెయ్యకొక్కరుడో
 శ్రీదైత్యుడే యని తెప్పలు నుండి దాని వడంబున కేయి వోడ పండుగు నన గ
 యోవే ఆ యోబాదియొన వి జూడదే వాదె స్పష్టకాదిని గను ముల్లులు ని
 ప్రప్టున బుట్టుండు ప్రరుజోత్తము నేక ప్రస్తు భూజ యు జ గంబున గూడ
 గాక యవల్లు యుతు కులక్రిందనేక గుళియని న దమ వన గూడ యట వారైతి
 వినయంబుతో వచ్చి నీ కుత్తిని విచిరు యసేయు డని నయంత ర్హవించి
 భయమెల్ల దీర్చియంబులు వచ్చి విమల యోగాద్భుత స్మృతి యన మంత పాడు
 యోగం ద ము కే వింతె యాయు నద గు నలయ ని దారక్రూర హమస్పృహ యిచ్చి
 తన ముక్కులు ని నంతి కాకె ప్పుడై నె యని వినయతిరాజుల న్నడ గదలి
 విన కుత్తి కేచి కేవే చేయలు నుండ తరువ్ర నయంబాడు ధృతిచే కె గునుచో
 వదలాయు గ్గుచాసి నంతోష ముతిగెత మపంపు రాగయొడ ని మూడు మె
 ప్రమమన్నయోగార్క గనలే మియనిన తిరిగి పొన్నున బోవ తిరుమల నంబి
 యెరిగి యిచ్చి వి రానే లపొన్నుని న యాయన మగుడి రామాను జాంఘు లకు
 గూయ భంగి నిజేయ జూల కెనిచెయంతు నందరు గొల్పినా య బే స్వరుడు
 సంపదంబును కంగ నొయి న్నేసి వించి పరత వ్యక్తుని శ్రయః పతినితెలిసి తిమి
 వర గుణనిధి భక్తివ ధృలుండ తడుత్రివిధాత్ములను తలూ ఉనుతేవే హ
 ము వలె నుండు ను సకలమున కౌత్సయోడ యధిమడ నమూపే దాత్త సంగ్రహము
 బుధులకు పరతవ్య బోధ కంబుగా మచేసి తిష్ఠులకు నుజ్జేప్తి శ్రీ రంగ

వా సుంద్రమరి ప్రదయవరుని వ్యమసగాయ శత్రుడు. ప భ గ వ దాతాధనము
 జేసె ద్దిత్రమమనుజుడే ప్పిసి తలకు భాష్యంబుచేసి దుష్టా వ్యాకుడు ప్పి
 భాష్యంబులనియె బూర వేయింపె మునుసావణిలయ జ్ఞ మూర్తియ నుపెప్పు
 డ నవర పంబు మాయా వాద సౌస్త్రి మా దరంబున జేసి యార డుత్తర
 వాదియైతిరుగుచు వచ్చెయం ప వాసువిర ట్టండి వాజాం వ్యవతి తిర మందు
 రరమాస్త్రి సంగుడై సర్వంబు విడిచి వేల హంబు శ్లో శ్లో జాయ జ్ఞాప వి వ
 ములు దీసి వ్యాఖ్యానము ను జేయకొనుచు నుండి ప్రేరంగ మంజోక రుత్తమ
 రండి యై ప వావిర్థ ద ర్మయ నంగ వసుమ వి లాభి భ ర వాది యై యందు
 న స మానుడై యుండు నని వినియప్పుడు కేద వినివ్యుల ప్పస్త్ర క్షుభారములు గు
 వదలవేటంబు రావచ్చు ప్రేరంగ రాజు సన్నిధి యప్పుడు రా మానుజులను
 తే జన్మి జూచి జ్ఞాని యు జూర బోయి పై దిమండు ప్రభే ద వాది పనంగ
 వాదింప నిప్పుడు సే వచ్చు తే న నిగా యెన్నిది న ములు వివచన వ్యవసాని
 వే నెన్నిగా నెన్నిది న వారి కెప్పుడు నుంబున న సాక్షు లు మనయంతురంగ ముతే
 ది న ము లు పడు నె నిమిది కేత్ర రాడు య స్మాన్య మోడి న యాస్త్రి యింకె తిద
 స న్యాసు లు మరు నకు చ లోమ వివే దు యని న ను శ్లో ధాంత విదియెది కెప్పు
 గ నయుక్తు లనునియిన గ బువే ని ని ల ప్ప ము ని న నిట్లని వాక్య మై వాక్యములు
 గ ని నప్పుడు విని ర వకే శ ముత్ గ ను కయే కా ణ్డ నిర్గుణ మిది జ్ఞాన మాస్త్రి
 మేకాని స వ్యమయిన గుణములే దుయది వాసె ప్ర వృత్త బ్ధా దిదేహంబు
 విది ప్ప మై వే దాంత వేద్య మై యచ ప. యది యెక పుంబు స వ్యమం వయమభి
 సద స ద్విలక్షణ స్వజ్ఞా నమునకు విహిత మై ప్రమసి హిత కస్రపంప

బి హు రూప ముల నుండి పరిణామమందు వలచిన ననుకూలమైన గుణ దాతృ ములు
 యలవడ గని నిజంబునయెంతాదలచి మేలగునియెందునెమియుగా ననన్యు
 తాబ్బయిచేత తాదని తిన రీతి యాయాత్మక భవముని వ్యాధి వాత్స
 మేయాత్మచే నైనయరిగినయభ్రుత తానెప్రకృతముగాను ఉలభ్యమనుండల
 గాన పద్మవైభవ కృష్ణున పయగలరుభ్రమతానీ బంధ ముభ్రమర దిరవోక్ష
 ముమరుని యువతెనాత్మకై కృత్యేధములు యనవినినవ్వియాయతి శిష్యాశుణియు
 ననైయాత్మక జ్ఞాన మగుచువిశోధియైనయవిద్యచే నది గప్పబడును
 జ్ఞానంబునెడుట సంశయమేదోలేరు దిశలచేతనునెరుచు దిప బ్రహ్మదాని
 పశేష్ట నయరుమావలసెంతయు గలదె జగతి లోపల నుయాశ్రయమొకటచేత
 పగునె తల్ల నుజ్ఞాన పద్మకాశులమే భానుండుచే కునప్రభతే నియన్తు
 జ్ఞానంబుచే ముగా జ్ఞాన పద్మకాశులమే భానుండుచే కునప్రభతే నియన్తు
 గలుగుగాన భయ కేపంబుగలె యంతుమిధ్యనయామ్యాయగురుల
 కెంతయు మిధ్యవృత్తిపవన్ము మరియుఁ క్రియార్థుడె జ్ఞానయైనయన్తునె
 యేకాంతమున నెవరికెరింగెనదగునె యని నయన్తులుగా నియింపబడినె
 వినియోగే ప్రకృతదానవియుఁబండియొలిచిపదియును నాగుది నంబు
 తేరికెనిజములేకే గినపిదప ప్రకృతంబున కే గిన ప్రకృతమననుచు
 బ్రకృత్యైవమన్తువలె బలెక్రముక్తిగాను శృతియునా నాన్తునె సోద్యక్షమగుల
 యెదిగాజుచిదియేమియును నుజింతింపయన్తు డునవృష్టుము లోనయరుశాశవి
 కుపరిపాకచేల గొల్చున బూరయ కృపచేసి సామాన్యప్రయోగమదీసి
 ప్రణవంబువిల్లునలూరెనూవుయును గుణమయప్రకృతమగురియునుచే

త్రిపుర పుష్పం దుపయ నాలస్తేమందు సుప్రతిష్ఠ గ భాసుర సరమలరీతి
 జీవాత్మియ సుప్రకల్పితే పక్ష్యే వేదినీ వావధాన జీవేరు దలూకతేయంతు
 ధ సుగ్రోధే శ్చ వియనివాజేష్టిజోతే తస్యకు స్సమమోదతై శ్చేమేష్టసును
 త్రినిపెష్టిగెలున్న నీవ స్తమరాధిదు ననయ జ్ఞప్త్యాత్మియ సున్యమనాదిసి
 కావనిలేర్పింతి రామ సుజాత్యయా వేమలూక్షేందన శ్రమశ్రునోప
 నీమనోసూతి తనీవాదవైతివే కొను మనోవృత్తివేష్టియాపీనాను
 బ్రతితి తినిష్ఠుడోబ్రహ్మణ్యాయ నుచయతి కాజునలంద పగద సుతుందగురు
 సుత్వకృపచేసి సాధ్యసాధనములు దేవతేయస్థుడు సంగ్రహంబుల్లే దునుడేసి
 ధరలూగి నవారికే దాస్యేనామంబు తిరుళాళరనియ నగది బాలదనన
 మరియు సయంబెరుమా నారుననుమ గురినా నువారి జేర్కొనుచును
 గోతే శిష్యులమనుచిరికె ననుచుగోర వంబున మరముగట్టుంబి నివివి
 రయమోద నపుడు త్రిదండంబు నిశ్శిశ్చయమెల్ల దీర్చినాపనిది నునవంబా
 యిద్దరు వైష్ణవైతే తాపైతేరి వృద్ధి వేష్టకుల వల్లవారి తోనపుడు
 మాకె పుడెంబెరుమానా రుమరముయొక్కడ నునదియొరిసింపుడనినా
 మమ్మ మయెంబెరుమానా రుజూప కొపె రపడ గొట్టుయిష్టకు జ్ఞాన
 సారము సుప్రమేయ సారంబు ననిన నంగ వారి జూపి నప్రబంధము బనురెండు
 తల్లి ముందర బెట్టుతే వివేచానిరేను నిశ్చలుమోదందనీ నిలుమరనినా
 యతి కాజులును తెరువా రాధ నంబు సతతంబునయుమని సన్నిధి నిలిచి
 యశ్చయవేదాంబాధ్యయస్త్రైశ్చేసి విభవంబుతోచామోపేషేసియుండ
 ననమమానిగిత్ గుడియము దుసారపెడి సుచరిత్ర నిశ్శాంతి సాధింబిది

యెడరాజు బసే మును నాయవయది నారు ప్రేతివే నిభక్తిప్రపద గావత్తి
 యెడగ నొక్కణానియెడ వెయ్యిది నమనాయెవెసెన్నిది నె పాయమెడి
 నానాయకొవడుము నందిమెడదైగ గావత్తి మేలు పుట్టి నెక్కియెడగను
 ఘనవరవిద్య నెకొయెము మేలు మనవలన పొవెనె నెవ రియనెంబ
 యెడిరాజు సన్నిధికి రిగేదేవ రకీప్రజి నె మయెప్పిరుప్ర వివాదులెవ
 తిరుప మునో నె వింజి దిగ్విజయంబు మరుద ర శక్తియొ మెనరింపుమనినా
 పాది తాస్వయం వ్యప్తి మ్మన తిరుప ములు పరగ నాయొ జ్ఞాదులపొడి ననవియు
 యెదే శమందునుయెవెయెన్నియోదేశములతోడ నవిజేష్టుమనినా
 మహాలాశిన యాచారీశ ముండు బమందు మహాతమ్మై కౌవేరిప్రాంత ముండున్న
 శ్రీరంగ మొరయూ రు బిరుప్ర వియూదు నె రి పంజాథ్మ రుత్త్రకూటంబు
 తింజుతివిని కరాదుడు నూరు కంబ నూర్ కొళి గామ వి లాకట్టు కరయూరు
 తు లాగనానాదే యంబు తిరుత్తైంజియూరు నెతిరుత్తై నొప్పు రమ
 తిరువ శుండుల నుతిరుక లా కేండి యునె తిరువాయితిరునంబరును తిరుకేళక
 తిరుదేవయ మెడి తిరుకేళ్ళమంగ తిరు క్కూడ లూ రు నుతిక్రేరుడుదయునె
 నందిప్రతివిణ్ణుగరు నాగ పట్నంబు యిట్లా రె నామంద్ర స్తంబు
 ముల్లకే నె వింజి మదియవేస రత్న ప్రశ్నబుదధిగుడి పోయి నె వింజి
 గుదురే గుయనా గూరూతి గూడి నెక్కిపడన కుండ నువెనుమయిపొట్టనెక్కి
 తిరుకౌవ లలిబాడి తిరుమణి కూడ తిరువేయివనె ద్దుక్త తిరుపల్లి కుళము
 తిరుత్తైయంబు శ తిరుమణి మూడ పురిమయినెన్నియు రాస చూప మున
 విరివైనవై మెండు విణ్ణుగ రంబులవర్తనై నె వర్తనరుండొత్తము బావ

నెరి మొరి నే చోయి నే రి కో విలనగ వరుస వాని నిశాచి వాప్తయావె నరే
 వలసెప్ప నాతి రువ గాన్ వి శ యు వరయ బతి రు నాయిమరి పోయి యాపొందుమచ
 లంబండు తిరుమాచి రుజోవై తిరుకోట్టయూరు విరివైన మధుర క్రోవె వ్విప్ప త్తూరు
 త్రితిరుత్తూరుణ ఘళ త్తేయవ ప్పెమోఘూరు కిరవేయంబున యోదత్త శయన
 మాపె వితిరున ఘరండు తొమ్మిది యుయోడితి గుతి మాపె మినిళియ యవమ
 తిరుమేర్రుం నూరుం ను త్తిరుపేర్ తిరువర గుణుం గు తిరుప్పవెం గుడుయి
 వే రివై న యామ లవె వ్విమంగళ ము గురుం వ రంబగు తిరుకొంబాండు మిరియ
 యవ ప్పక్రొత్తై తుం త మామేళంద ము ను సునరిత్తు నా శ్వాని జూచి యావె నరే
 నె రి వరు మంగయు శ్రీమరుం గుడియ బిరువాడ వంశ యాళధ రణి లోపవితి
 తిరువ నందళ్ళరంబు తిరుకొర్కర యును తిరుప్పైవయూరు నుతిరొపెల్లవాళు
 తిరుపత్తై ప్ప కోటు తిరు కేరైత్తూ నుమడసి వణంకూరు న శ్శలప పూరు
 వరుసనెం గున్నురు వణబరిసాడ మరు దానసె వింబి యాసె ములొన
 ద లసెప్పనాతి రువా ర్ కో న్నెళయ గుత్రిల తిరువానాయి న ర్దేసె వింబి
 మగుడి యావ ల జొండు మండలమందు వగు సెప్ప తిరుపడు ^{దత్తు వీయ} ముత్తైయురులు
 తిరుమహేంద్ర ప నంబు తిరు కోవ శ్శూరు తిరుమంబు గ్రము ను జూచి తిరవియోవేతి
 తిరుపతియూరు నుతిరుపేంఱు పూవు తిరుప్పాడ వేంబు నుతిరుమతేరంబు
 తిరుకొర వేంబు నుతిరు ననియూరు తిరుకొళువా వేంబు తిరుక్కర వేంబు
 తిరువెళ్ళూరు తిరునెర్త్తళంగ యాతిరుకొళువా వేంబు న మరియ
 యోరే తి నెళ్ళై యెట్టు ఖుజు గరము విరివైన పరమేశ విణ్ణా ము రంబు
 తిరుమ్మన తిరునిళాతింగాళ్ళ వంబు తిరువిరవందయ తిరుప్పైవేడియ

తిరుమల తో ముఖ్యము తిరుమలమహాయాత్ర తిరుపల్లిపాదయాత్రను తిరుపేంగడము
 నేరది నక్కర గన్నియును సేవించి వృత్తరీతి నమందున్న వివిధములు
 సత్తము సాక్షాత్తురు సన్నతించినవియు దలనకలగు లంబును నయోధ్యయును
 బదరియును మధురగోపల్లె ద్వారకయు గగణోద్భూతాద్భుత దినగరంబు
 రన్నానసేమి తొరణ్యైవ నిధులు లలిత బహుభులదసంబు గ్రామవిభుర
 ములవడ సేవించి యోదే నమందు మరప్రభులంబులై మహావంశులైన
 సురవీరాలయములు చూచుకొనుట ప్రీతియును సహజము సహజంబు
 గాన పాదయాత్రకు బుద్ధి కౌముదంబుయై తరవాత యాయవంతి కేశను
 ప్రీతియొకర దాభిరంబు ననుజూచి యోదవారలమునంబు యాధర్వరీయు
 ప్రీతి యొకర పురుషులై నిత్య సర్వ ఘ్న మంగళగోరియను మురియు గల్గినవి
 సంగవి సేవించి సకలదేశముల వేద కుష్టులు మురియు వేదములను
 రావించి యనిన సర్వాధికంబైన సర్వేశుమంగళకౌసల పరుల
 గుర్వభి నులగా నుమేవరీయంబునను జనుల నందరి దిద్ది జయము చేకొనుచు
 ధాత్రి దండ దంతావళప్రసేప సౌమిళాక్షై కాంతి సంఘార్పణము
 ప్రేదితదే శివప్రద సంప్రదిత వాద నూరొద్ధృత ప్రేక్షావా నీక
 సమమై యెదిరాజు సర్వేశుభక్తి రహితులైన దండు రయమున గదవి
 కేంద్రత దంబాగ్రము టువవ విప్రధరచై విజాధిభీత ద్వజము లుచై లగ
 వాదమెదురు తరగ వాద్యము త్రోవాయవ దాంత వ్యాల్పార్థ విభవము కవెలు
 మహావంశులై హాళి మండు లంబుండు ప్రహావంబులగు తిరుపతుల సేవించి
 వాడుతల వచ్చిన వారిని గొని ప్రీతి యొక్క గుణముల గొనించుకొనుచు

మంచి జోయియాపాండ్రే వలెండ లంబండు తెరుమాటేరుఁ జూచెన్ తెరుప విశేరి
 మునుపు నొగూరుతు తెరువెనావి పాడుచుండి ఘనహోదము ననయన్కెరది నెలయి
 పని జూచెనెయే నూరు బాగు లెవె న్నయలు నెల సగుచ్చింజేసి నుచుట కాగున్మెలు
 చేసెద నను సూక్తి చెల్లింపవలసేవే సరసంతులువె దది డప్పించి
 తిరగింపజేసె యచట నునెంత విరివై భుజము దావె వియించవలసి
 యతిరాజు సత్కలంధమదిలేనిచానిప్రతిజూడుననియగుల్ నందువట్టు నకు
 యోగ తెనెట్లుంట్లుయతిరాజు మాను తగు గతియనలేక డప్పినానియె
 యానతిచ్చుట వలెయోద రంజునీమెనెను బంత గను సజాత ముతోచేసి
 పొచ్చి సెక్రీవి వ్లిప్రతూరుజేరియచ్చి నాంబాతుజేరియా జ్జాని గొలిచి
 కోరి తెరుప్పవఁ గుడికప్పుడెగి-పా రాడు బ్రాహ్మణంప డునుజా జూచు
 తెరు నఘ రది గెన తెరువాయి పలు వియమయెర గరాయన నేమయెరిగి నయట్లు
 యిరటు కెంత నెతలు సుకే లేతియనిన ననటు కెబిలొన నడియవట్టు
 యదియడపివీ అన నుదెత్తుట మును కడమెనాళ్వొకం నకే-డనుచు న్నెల
 యనుటయలు కేలావెట్టు నెతెతియవలదెయని న విస్మయవలందియొప డునుబా
 క్కపచేసి జామారగింబా వారింట్లయప్పుడట్టె తెరు నఘది కేరిగియచ్చాట
 నాప ర మాగా ద్భువారి పాదయు గళుశ్రేష్ఠ రంభశయోగిసే వింశి .
 శిష్యు కురు ఘప్పికొన ని కోరియొళ్వారు తెరునా మునుభాతి తెరుపతులట
 వన్నియోసే వింశియొ కేలరగుడియలు మనియెంచి నంచి రల్లినిసే బావయెమె
 పులుమాలులుట్టు తెల్లుగతేనిజనులులుల లానదెప్పితెరెట్లు నీవనిన
 లుది శిష్యుల కేగానియెరిగింబరాదు కేడిసి వారెంతయు ఘనుజైన ననిన

త్రి తి తి న వృ ననియాన సంజానటు వారి వేవేయించి వాడుండ నుండి
 త్రి తి గ నవె విలసి నార మాన్యములు బడి బడి గురు పరంపరను జెప్పగాను
 విని కృష్ణ దేవరాయ వినుతులు చేసి తనకు గవి గిన తిని తను న తని నెచ్చె
 నరులు రామ నుజు నంబి తడవగ ద్దర లాని తామ్ర సిద్ధి త నుండి మరియు
 రాక్షా నుజు బ్రహ్మ రథ మయి క్రించి తామహాత్మ్యమును తగ నట్టచేసి
 త్రింపి న మళ యాళ ముందు న్నయ ట్టు సొంపైన తిరుప ములు నూని తామగుడి
 తొండ ముండలము నుపై డ్రానిన జూత్తు మెడ్డ న తిరుప ములు మెట్టున విని
 సత్త ముతాయే తే త్విరుడు టేకడవి వృత్త రేడి శంబులాయన బాల్చి
 మొదల నహల బలము నయోధ్య బద రియు ముట్టరే పల్లె ద్వారక యు
 గంగ లాని ఇండావ్య కేతి నగరంబు రంగై న్నేమి శారణ్య పే న్ని ట్టులు
 ల విత బహుబలద సాలగ్రామ తి ఇరి ముల వడసె విని యోడే తమండు
 శార దా పి తంబు సరస ములూ వ శార ద బహు భంగి సత్కరించిన ను
 యోని మలని మాయా వాడుల ప్రభుగాని విపది వచ్చు కలహంశ గాను
 మధ్యస్థు లాతట ప్రమాణ్య ప్రమాణా శ్చోద్ధర్థ ముగవి రివే న్నిన యటై
 వ త్తార్థ మై నవే దాంత సంగ్రహంబు సత్విరంబు నదెచ్చి శార ద యెడుట
 పూజించెను ^(తలుపులు పట్టుచే) ~~(వ్రాతయెడుటను)~~ ను కే రాజైన వాడు పరామర్శి చేసి
 నూనా నేతులు త ట్టు గాని పోలే కున్న నే నులంకరు నవ్వి నిలిచి యాశ్వాసు
 యే లయలు వలె జూడుడి రే త బహుద హాలాయముగ నుండు వాడే లయనూలు
 తామె క్రిత త్తముంద ర్తెట్టు న ప్రాడయామహా శుని జూని యాత్మ ద్భవదగ
 శార ద యెప్పుడర్థ పేము ఇంబున ను వేరు లో ధాయక వృత్తి గావలసి

త్రి రుద్రాచారనియదియనిష్ఠించి వేరమద్భిక్రీభాష్మకౌరరక్షామయ
 త్రివిభాగధయానవృద్ధిజూపిననితరక్షనప్రకర్తావిదగుహాదేవ్యలలోని
 నెప్పిసారవిభాష్మయుబకొంచెములున్నరవి నాడెందు జోషములుచేతున్న
 వేరాంత సూత్ర తత్త్వమ్మనరసి/యాదిపకౌరవిభాష్మములు నునరసి
 పాత్యపాదోత్తులవర్ణింపుకొనుచు పాత్యశంఖరమున్నమయంబులరాగ
 నిష్ఠాతితయమల్లదే ములాప్రబలభాష్మముకంటజేసి పావించు మనుచు
 సౌరదబహుభంగి సక్కురించినరసప్రకృత్యరాదుల గూడిపెరుగుచును
 రాజునిష్ఠానిజేసి రామానుజులను/ప్రకృత్య నున్ దక్షిణ దేవప్రదుప్రొత్తమందు
 సేవించువంచేసి నిష్ఠ్యలుదావయత్రీవల్లభునిసర్వదేవప్రసిద్ధు
 త్రీజన సాధునిసేవించియతని ప్రాజీయత్రమమున ప్రాజత్రమంచు
 భావించెయనటనుపంచ కాత్యక్తసేవాక్రతుంబునోనయిండు మనుచు
 తామవిచారించి ధాత్రీశులకును/యామాత్మమరిగించియోలితనడువ
 సర్వతపస్టుయోసావి మిపరిజనుల/ర వృద్ధినిక్రీపంచరాత్ర సామ్రాములు
 నెప్పియోలితినిక్రీవల్లభునికి/తత్త్వరోనయించులచితిమిఘడు
 పంచసంస్కార సంపన్నులై మోక్షంబున నతికసర్వప్రకౌరముల
 నేవరోయుదు మాకు ఇంతయోచిదున విధించునమరియనెమగ డోననిన
 సర్వతించుకపోయి సామి సన్నిధివీని మన్నింపవలెనయ మంచుదెమాకు
 మేమిందు కోసము మోర వృద్ధి న/సేమలాగ గలిగి రాసెయించి కొనుమ
 యినెమిరవట్టు నయో సామి తానె జన సర్వతముగాదు బావియమివట
 యామాత్రమేగాలుబదితలసే నదియురా మానుజావలదు రక్షింపుమనుచు

యచ రాజ స్వప్నము రాన తిచ్చిననుబ్రదుతు తెరువెల్ల వగు సేపరిహరింపగను
 తనివేరియును తొంబుయచి రాజస్వయం గని యట్టెత్తి హిష్టకరు నారాత్రి
 వాసే శ్రీకృష్ణ స్వస్థానంబుజేల్చి ధ్యానించి నెప్పుల గని యట్టె పెప్ప
 శ్రీకృష్ణ మున కుయొ నెప్పులం దరును శ్రీకృష్ణా పేజేరు మండ గను
 యర సెయ్యుచు నీరు వారాద్ నంబు వెరుమ లెయ్య నుటే కదేని కొత్తముదం
 వ్రువ వాసయెక నాడు వ్రుండు నజూచి యప్పుడు స్వప్నము రాపె రుమాళ్లు
 శ్రీకృష్ణ నాడు దాశి వవింగ మనుచు లోకులాడుదురు వి లోకించి నన్న
 తినిచెప్పి తెరుమ లెయ్య స మోప మున గని వ్రుండ గాచూచి కెదల కెచ్చుచును
 నీరాతి తెరుమ లె నీ వ్రుద్ధియించి యార గింపుచు పంపుయొన తిచ్చినాను
 తిరి తెజేయగా నం దటవచ్చు కౌరే శ్వరాదులు గూడెరచ్చుటను
 వామువారు నయొ స్వప్నంబు నిజే వ్రేమనవ వచ్చువారి ప్పట్టెయనుచు
 యుచ్చట నుండి సింహాద్రి కెవచ్చుయెచ్చుయచ్చుట నున్న ముంస విం
 వరు స మరియును స్వయంబ్రహ్మ స్త్రోతంబులక సోసి వింతులు నాప్రప్రధరిని
 ఘను నిప్రప్రక్షేంబుగా పాన కేంబున కు సమర్పించ వా నారగించి
 స గము వాసుల కెచ్చు సావిమి న కసింతుల న గలె పగులం గళాధీశగొలిచి
 శ్రోతం కటే శ్వరు స వించి మరియు దే వాలయంబులు తెరిగిసే విం
 శ్రోరంగమున కు తెవేయగా న పట శ్రోరంగ ప తి సర్వ సే నల నదురు
 గాటుంపె ర ప్పించి గార వింపుచును వాపరమాన్లుడ దయచేసియ వని
 సంబంధమున దుక్కున ముపెరుగు నప్పుడు యెంతెరువల వాదులొదక్కునంబు
 తినిజయ స్త్రంభంబుయగుట నాటుంచిది న ముగ్ధి జీశ్వరాధీశుడై యుండె

త్రిదిగవపర చూర్ణతైయ పీ శ్వరుడు బుధ జను త గొలువ సంస్కార్యతామదను
 వేదాంత సూక్ష్మార్థ విన్యసిత్రేష్ట బాద నాయ నా సూత్ర భాష్యంబు సేయ
 పలకయి సామ్రాజ్యార్థమగు గ కల కేల నాథు లాకార వ్రాయుచుండ
 జగతి కల్పి జ్ఞాన సహస్ర తమ్మన భగవదుపాసన పాప కలనుచు
 సాధన భక్తి పేక్ష ముగాపి యందు త్రేధ రుడ సర్వజన్మల సేపుడు
 పాప క పాప్యరూప ములను పాన చేపట్టు రక్షింపు స్వీకరించినను
 యనుచుకొలత్రయ మాత్ర్య సంబంధ జనులక్ష్య రంగే శుక రణంబు జూపు
 ప్రత్యరస్ర త్యక్త కోత్తులుగా నుయత్త రి గర్భిత్రయంబు నవియ్యు
 మిరియు నాచార్యాభి మానమే బాలుమరువ కర్త్రహరి మన్నింపు కొరకు
 యని జానె వాక ముగైకొట్టగై హంబు మను సులూనండ్ల న్నిదియును జూపి
 భయమేల యనియెక బ్రాహ్మణ స తిరయలు నపమపాదరక్షి విద్వియను
 శరణు జూపున విభోషణు నేరీ ధ్వింశ దరితమేదియొక పులదాకే జూచినను
 మాకేదిక ముక్తిమరియేమివిడువతే కే ప గ్నకు వినుల మనుచు కేపప
 వేషంబులే కే విగు న్నవారికి యప రాధ ములుయెంచి యణుగోరెయనుచు ..
 ఘనుడు విశ్లేష రంగావ ప్లిదాసు ఉనివేమేము నిజర మనితె విపేమిరియు
 యారితె జనుల కే హేతమరిగియోక్త్ర రంగ మున కేవేత్తే సేయుండ గ ము ..
 రావణ కం సహరణ్యాదులకు కే వ్యధాకేడు దుర్బాచారంబులేకే
 భగవద్విరోధియై పరిభవంపును సుతేగి విక్రహంబులు తగిల్పె మును
 హాశ ముండల ములును పాప జూతి కల పాపాంధితే కేవల ఉవరుడు
 బవిమివివాదివర్షిర పరంసా స్త్రీలుల నుయెందె ననువివరే తవ్యము

య నుచు తానెక రాయ యాత్మర బాతి ది న ముఖ పాంచ గాథి నుల సేత
 వ్రా లుచె ట్టుంపుచు వచ్చె యో శ్చర మావి మంత్రేదే మాయాత్ర మగాను
 కృత్యోవ లంజుయ్యె కృప నుత్తరే శు నిష్కడై వైష్ణవ బవృలు గలిగి
 కృన్న సాబూ గాను సోయి ర వ్లి నుచు వం నెంచి వ్రా లునె వ్వుది చె ట్టు మునిన
 త్రివ ని లోపల నురావూ నుజుల న గ్రర వితే జుడి ప్పుడు శ్రీ రంగ ముండు
 సా రాయణాత్మరం సాస్త్రి తత్వంబు వారిండు గాద ను వారి నే ననుచు
 సకలవేద ప్పరాణాశాస్త్రి వివేక నికర జ్ఞుడై తత్వని ప్రణావతురసి
 క్రిష్ణైష్ణు వాచా ర్భుడ త డుండు గా నునె వ్రా లుచె ట్టు ననె జమేన యనిన
 కోపించి యత ని దో డొని రండు పొండు సే ప ట్టుగా ననిచె ప్పెకొందరిని
 తన వారి బనుప నా తని మాట విూద జుని పొండ్లు శ్రీ రంగ వాయి తెరుప చిని
 యెతి రాజు మర మున కే రిగె వాచె టను స తతంబు ను న్నయ సావ్విముల జూచి
 యూమడ ముస న్నాసె ని ప్రదుర క్లి నుచు నీ మువ్వేచేడి గాజుచే పంపె ననినా
 మోగే నులది తని గుణి గాడు పాడు విరివెంప ను సావ్వి మివేచే య రాడు
 క్రి నేయే వే న్వురుడు నీ రాడు చుండు గ ను వినుపించే తా ముత ప్లులు విడిచి
 కౌషాయ వస్త్రము తో గ ట్టు స న్నాసె వే పంబు తెలా నుండి వేచే సి రప్తు
 కేని పెరియ నంచి యుకే దలివేచే యుచు నె న్దుళాయి నా జన కునివంప
 మోగే శుడు ను నంబ గూడి యావేళ వారివెంపనే పోయి వా డు న్న వ్వురు
 సై రన మరి పొండ్లు చె ప్పియూపె నాను రాక క్లి నుచు పొండ్లు రయమున బిలని
 యూ సన ము ట్టు జూపె యుండుండి మోరు యే స మయంబు తాయె స్కెడో విచుడు
 భూమోరు నెరిగెన వారు మేదిని లోన తార తవ్యములదే వతు లోన నెప్తుడు

వారి వారప్ర వర్ణ దుల వై వర్ణ రత్న మే డరసి చూచినప్ర వర్ణయ న గూడ దట్లు
 గిరి సుకా తని తలగిల్లి వేసుటయు వారయ పృష్ఠా వృత్తి వారు విచే వరము
 తిండియు కాముడై యాత్రించ గనుకయుం దరి లాగి నీవుండె మువయు నుచు
 యెరిగి శాశనభంగ మిచ్చుట వేయ వరుస నంద రువచ్చెన్ బ్రలు బెట్టు దురు
 పరత త్వమింత నివాత్పుర వరం నాస్తి గురు మగా వ్రలు మోరు ను బెట్టు దగును
 యెనన మోగి న్నరు ల వ్రగా ము లరసి కని వ్రలు బెట్టు నగా కేది నిజమే
 పేడ శ్వాస్త్రి జులా వ్యాసు లదామయేదే ప్రగ విచే మతెచినట్లై కే కు
 ము ను బెట్టుట ను నుభృ గువరసి కని వచ్చెనేపి నాఘ ను దెవియవ లెదె
 ప్రేత కు పాదముచే తప్రేత కుది గదిగి ప్రేత కుది వలమోద ను నుచుట వినవే
 తల గొట్టు బడువాడు తల గోట్టు పాప కవిత్తుడై తిరిగి ఇట్లై సిగతం దొ
 యిద్దరికి యి; ఇ మణి పినయతడొదె య్యాలయును వివేకింప వలదె
 సకలాత్మ ల మస ర్వసంపద విచ్చు సకలాత్మ లను మ్రాని సస్యిదు విచ్చి
 రక్షింతు శ్రీభూమి రమణులెవ్వరికి దక్షేత గని పామె దారలై రదియు
 యివియెల్లయెరిగి ని నెముచుంట్టు పాడుని శ్రుడు పరుండని నెప్పడెపుడును
 యనుచు నీ లితి నియానవియ్యగను విన గొందర బ్రతుకుగా రచట
 కాచు నుజుత్తై క్త్రర ప్పింప బంపు యోమ రి ^{యెనిన నొ} యెరిగి యెప్పయు
 కొందరి మూకగా గూర్చి పంపిన ముందుగా మతంబును దెల్లె యుక్తుడు
 కిమిదే బ్రదుకెల్ల బవి గూతె పంప పాయకెయంతాను ప్రభృ ములురాగ
 యొదవిగిరి బాయ నరు గుచు నుండియెది కాజులప్పుడు పెరి యాత్రి సూక్తి
 యుది ఇక్తై తాతెప్పెయట్లుండగా నుమెదిసి శుబంట్లు మెట్లినతె విసి

త్రిమంతురగుముదవియోజానుజూపించింది వచ్చిరిచేరువవేనిక
 రాయనునునొనాయోడవాళ్ళానుయదనించిమిగులఁబ్బియోడెరువ్రయనుక
 గారెడుతొడిసిచేరరాదనునువారికడమునల్లవాండ్లునువ్రకుసి
 పోయిరాజుమేపోయివస్తేబెట్టుగనందుకైవచ్చిఉగ్రణామస్తేపేడఃపరంబనివెల్లవె
 పాపాశ్శలవ్రకుదుర్భాషలాడుచునుకోపించియప్పుడెప్పుడోకొమ్మైన
 దర్శనాద్ధముదుష్టదర్శనదోషవేర్కనాద్ధముగానుకున్నులయిచ్చు
 తిరిగివేంచేయతెరువునమిగులపరియనఁచికేసుప్పెట్టుదంజైన
 వేనియచ్చుకాయరంగమనైనకనకతనివియోగమదేలవచ్చెననినా
 రధ్యాంపరంబురామస్తలంబుపద్యేపరంబునపాత్రవాటువేయు
 కౌలంబునూడురువల్లింబుదెగినవాలాయకృత్తేతునదికేగుదురు
 నమురులోదీపంబుకొంతెల్లనల్లుర్రుమయేలయనిగురుపాదముకొనేర
 కొందరజ్ఞులువచ్చుకొరెనోమముకందుమానాధసంస్కారంబుచేసి
 యొనకయదియిట్టహాసెమోవేనినయోసత్వనాథులనాథులాలిష్టు
 దాసులనెరగరాధరపడుచులారపొసేయెరుగురుఖిలకుర్లడ్డుపొందనిన
 వారులొయినవేనుకవైష్ణుశ్రీనలుగురేరజినెలావచ్చియదియేమియనుచు
 యోవేరవలసినవనియొడచ్చుకొవలసినట్లుసంస్కారంబుచేసి
 మోరేత్వనినికోడుకొనిపోయియప్పుడుశ్రీరంగమునబెట్టుజీతమునననిరి
 త్రిక్కడయేవేత్వెరురారాజభయలనకలగనతిరిగిమూర్తముగానకలుగ
 యోపరాజుయడవిజూచ్చితిరుగగావంతుజీతనల్లెనోవులుననుచుండలొలు
 త్రియిదిరుదినములుయడవిలోపలకుభయపడిపోవగాపగలాకగోలు

వాన పట్టు తడిసి వనములోఁజరుపుగా నవపావనక బ్రాహ్మ గుంఠి
చేత మునుత పూరుచేత వేతనమనాక మదప్పిని నలసి పోవుచును
నె గడి మండ గజాచితే రుపున్నదనుచు శేతగావ మని దానినే రహితయనట
పొడుగాడెవిసి పొన్నుత్తమూ సి వనునాది నేతె లగు యవ్వోవోకనుచు
వే కల్లు వచ్చాయావల గది దోయొక విగోసె బ్రాహ్మణులుగాడె విసి
తడిసి రయ్యాయని తడివేట్లవునుకొనుకోత గోవటు కల్లునిమంచి
ప్రాస బియ్యపువె న్నలాక కొన్నిదెచ్చుతె నెయతె ల్లంబుదొప్పించియిచ్చు
గానె దిరఘపానక మునె యుడనుచుని యుమొరవట నుండగుదొబ్బి
దిన వలెయిప్పుడువివ రింపుడనిన శ్రీ రంగ ముండుండినే వితిమనిన
పారస్ప డుభక్త వత్సలండు నట శాన్వీర మూర్తియాపర మదే శెతుడు
మూసావిమియెంచెరుమానాకుమ శలెత్తెయిప్పుడునాడెయన వారివిలాడు
యియ్యడ నడిగెదోరొరణమునతె లుపు డనన నువారు తెరుమల కున్న
నలపొది నల్లా ను పత్రవర్తు లతుడా సుల మేమరేదయనె సిమామ
యెసమయంబున పొడవు జే ప్పూని నుయెంచెరుమానాకుయిక మాకువారి
సంబంధ మునగాని సద్గతి వే దుయని కమామజే ప్పగాయ దినశ్చాత్రండు
మనినయెజీ శ్వరూ డాశ్చర్యమందిఘు నుడు నల్లా ననుకొ లమేఘంబు
తన జీవ సంఘుయిడ్డర గురెస ననుచుమెచ్చు తామ ప్పూడి మేమే వారనిన
వచ్చెయతివ తిపాద వ నజయ తే తలలజెట్టు కోసెవింశత్రయము దుఃఖంబు
రెట్టుంప సావిమియారితే సెమి ముకె లె ల్లలు బావియొవిధ మున భూము
తెల్లను తెరుగాడనేమిగా రణము యోములముగజె ప్పియు దుగొందరి

తామును శ్రీ రంగ భాముని వార్త యుద్ధ వియన నపి తిరాద్రయంతుండు
 ప్రేమింపవలసియుండు యోగిని వారి నప్పుడయ్యాదవ గిరి ప్రాంత
 యేదన వారిప్పు డిద్దురు వచ్చి యాదాదెనుకెయ్యగ్రహారమున
 యెరిగ్తైన బ్రాహ్మణుల యొంటిలో వెడిచి మఱి పోయిన నుయ్యంతు మునుప దావచ్చి
 యెందుండి వచ్చెదెరె పయ్యకేగ దరుపాదుగాని ప్పడుజేప్పుడు వియననిన
 శ్రీ రంగమందుండి సేవంపవలసి నాకాయణ ప్రరంబున కేలూళ్ళయండి
 తిలసి వచ్చెతిమనిన యాయోగి ఇద్దురుడు కేలపావ నుండు కేలది నున్నాడు
 యాన తిండ నిమోలెం యాయోగిండు నకు యేనాటుయెరికే కేగి గింపు మనిన
 నలుకేవ నేకొంగు నాడు కేరుత్తైన కలస గాన పయ్యకే వచ్చె మోయెకేరి
 తిరు మోళి ఫలంబులో యిది వేసుకేప్పుండి వరుస నాయోగి వర్షుడు నిత్యమును
 ఘన యథామున మూడు కర మయిన యగ నలకే నివచ్చె కాజుల పడజే నిత్యుక్త
 యాని నిత్యముయే విసోద్యమనగ కౌచి మేము న్నయ్యుక్తడి కే వచ్చిన ను
 యొక బోని కే ను యరిగేనే నప్పడుయే పలంపు నవచ్చి యాకాజు పల్ల
 . నే పుస న్నాసి వి నే వల్లయే మిగావలసియి యుపదె గ నిత్యుక్త యందు
 రనిన నుపాత పయ్యమి మర సేవెప్పుగ నువినియందు కే ప్పడు సే విచి బోవురు
 యనిన నాకు నుపాతంబు ది జేప్పు మనిన ఘన మ్మొర తనము యాన చెప్తె
 పిదప యా నాడు సున్నెత్తె నప్పడు కదవి వచ్చె డివేళ గ నిత్యుక్తయేము
 వలుస వేళ్ల ను మూకెం వారి పంబడిన కలసి జోవలయది గావ బె మూకె
 మోక్షంబుగ వెగె మేము ప్ర ముకే నేవేర క్షేమము నపాదర క్షేమ మ్మొచ్చి
 రయ్యచేసి యంపెన కలను ధరించి భయమెల్ల దీరి యాప గి దినుండుదున్ని

అనవిని పృథ్వీసేయలసి వారి పృథుమన వారలకును వెళ్ళి దినజ్ఞానోప
యోగగింపులమధ్యనయ మృంబునీ రాడిసెయిమననియమించిన యు
సేసియప్పటువలె శ్రీదుతిలకు తానమర్చించి భోక్తృలువచ్చిపిలువ
తిప్పుడుయెడి రాజుయాయించి జూచియెప్పుడు నీద్రుమంజులవలె ననిన
నీ రాడితవిష్టుకునే జేసిగురుడుకోరి మూకిచ్చిన కలదైవములకుం
తిరగింపజేసి యోప్రసాదంబు భారతంబు గనుస వ్యవయందున నిశ
యెడి రాజులును ముద్ధవియోంజాను వశ్రుడు సచినిష్టజూత్తును సందేహముడగ
జాతుశ్రమంబున వ మోపరుచెప్పి భామసంజ్ఞాని పదములారెండు
వన తలధరియించి తవిష్టులపైచి మునుపాతనింపదే ముక్కెడరనుచు
యోగగింప గజేసి యోప్రసాదంబునే రిడునభద్రమే చేర్చి జానవని
తవిపెయోడేరించి దినముదై దారుని విపిన తామును నిలిచియత్తవన
వేమయెడెడు వాని నిష్ఠుని జేసి తామింకా యాది దండారులను
తప్పించి ధరియించి తరువుచూప గనుయ పృథుగొందరి నడిగి పృథుగొని
యాదవాక్రికి లోయి యుత్తమనున్న నేదై తుసేవించి నే మానవు నని
సెలువబట్లనువేచే యింపజేసి జూలపాండిన పృథున ఘోరక్షణాదేసి
భోగిగోవు వంబుల ప్రాప్తంబుగా ను యోగ మసేద్యత్రయో నివృతముగాను
నడిపించి యాది కునారాయణునికెక్కుడిగె పెంపుడు జేయమందు వారలకు
యెరిగి జామయెబదియ ధర్మగూర్చి చేరి మోర ప్రధుయారె ల్లిపిల్లండు
పూయకుండియని బహుభంగి జేప్పియోయ తేర్చుడు మరియందు నియిట్లు
ప్రతి పాదులను బొద్దపాశుపతాది ముడుము లవారి దుర్మతులతిర్లించి

యిద్దురు చూచియుండును ఇయ్యం జూరెనొద్దెనెరింగింప వృథ యూపారపుడు
 కావ ఇయ్యంబుదాపిరాట్టు దే చేప్ప నావాయును ముడుదా నకుదెంచి నట్లు
 యూపు యొప్పు రుషులు నీసేళ వచ్చుయూపారి మృతిచేయి నందుకే నిప్పుడు
 ప్రకటనయుచేయవలె మృత్యుపకార మితట నకటచేదే ద్వయంబది దప్పయును
 రానూ నుజులు మృత్యురక్షంబుచేప్పియూ మహాత్ములబడు వివేచయబట్టి
 యూయవేయ్యండు మహాత్ములమృత్యుని నేమి లోపలనున్నదేక్షిస్తువులను
 జూమురప్పింపియొస్తలము ననున్న నెత్తన నీమయమువారి సకలపరిణామ
 మానీ నీయల ఇలచిమన్నింజయపుడు రూపింప నీమిది లోకజూయిష్ట
 మ్మేపాట్టు గలదోమిది నెల్లవిళయ్యగ నుపట్టుకొని నూతికేట్టబడ నును
 దినమున మరువేలకే డే దృఢమైన జన్మనని నీ సునెవెట్లుయచి కాపుష్ట
 డని పింజి తోనెయ్యాయ నయెట్లు మిమ్మె జాయసూపుడు ముహూపావిజ్ఞాన్యమున
 జోయంబులనుజాయ మొగలకై వదిలి యని నీసేనకటయల్ల ప్పేట నుండు
 దినము యూసావివిల వృద్ధియు నోరంక నును యని నీ ప్పేటెమాయా కృతిగాను
 మున మెసూ వారసవ్యకౌయంబుని విపియోలింగన మునెని యుండుండు మనము
 నూలన వృత్తు వారి సంతోషు పట్టు పయంబునెప్పిన పరి జనంబులు ము
 జయ జయధ్వనులు ను నేంజు నాద్దుములు ము తరగి కే వర్తకాద్యంబులతోడ
 మురవి శీనాదంబులు మ్రోయును నూడు పట్టుకేరంబులు బ్రహ్మకెదారములు
 బట్టువై నయూల ప్పయంబోకే పాత్రలును నంబులు కల్పాలచే దపగ్గ న్ము
 కేలుజూరెట్లును గట్టు నాడుగులును దిరు మెలికి వది యు చెరుప నూడును
 ముదియును దుండ కేముడులములును పదపదయర మూట్లు పిల్లివిచాడు

మ దున్నె నేప రుమా జ్ఞాకోవి లాజ్ఞాదుపరుప దెన్ద్రోకోత భూర ములు గురిగె
 పెరువునడ పగ జూచిదేన్ద్రోకోత్తమదుయ రుమాజ్ఞాకోవిలప్రతిమజూజ్ఞు
 పరువడోని విని బుక్త్రైమోనిల బుక్త్రైవోదేవ నేనె ప పరియంత
 యోద వాచ లనాధ యజ్ఞేలలోకే నేయప రియనంతె యోజావినుత్తప్రదు
 పాపంబునొసిన పాదురు^{నేనొ}తన శ్రీరంగరాజు^{నొ} వింప జ్ఞోయ
 కార లంబువు నవై కౌవునదేవాపోయె ద న నుచురుపుడువిన్నవించి
 పాయవేకేయెత భంగినే కదవి శ్రీవైష్ణవులుచెప్పిన వింశుకొనుచు
 శ్రోవ వలసినవెల్ల మూగించగాను శ్రీరంగ మదియన చేర న శ్చటను
 నారితేళమ యితనాగ ప్పన్నాగు సాలహంబాల రసాల తమాల
 తాళప్రియోళితదంబ వేరవిర మంద్దారజించేర మాధ విప్రమువే
 నింబువార ప్పలాశ నింశు పాశోక మూచరెండవంజులవకుళ కుంబజ
 కేపకెష్ట క్షున్నె గుత సిద్ధ నేర్ప చంద న బుద్ధూర జంబూమేరంబు
 కంద రాజామూర్తికౌసారప నన మరువక నే తప్రప్ర ముఖైకాచూడి
 పరువకౌమలకేత కొలలవంగబడరికొబ్బెరన్నక మామలంగ
 కేదవికోదుంబ రాకొంచనాద్యజేల పాద^{ప్ర}సన్నంప శ్లోచించ రాగామ
 మూది పిచ్చ గ రావ పుష్పి తన ధ్వావకౌసనాత్మవత్సనకౌవేరినడుమ
 శ్రీనికేతనపై నశ్రీరంగ మందు పొలకౌర సప్తక పల్లవుమండైన
 శ్రీకాంతునాజ్ఞనుచే విజయాజ్ఞు యోగాధ్యక్షుడుషులున బేలపరిజనము
 మూమగోచరత్వభక్తుండైన యియెఱ్ఱుడువచ్చె ననివినియెదురు
 నాయెడకేతర నంద రుగలనె యెనెల్వొత్తనైవలనలరియిదుదేసల

సన్యాసమే కాంత జనులు గృహపతులు కూడి తప్పట్లు దుగులు సో ద్వైతము
 బాది గండుబుద్ధిచేపట్టుసుకొకరి శుభములపై వెక్కిరిపడవుగానివి
 విజయస్థియని పారి విధులు దూరికొనుట లాడునీ సాధకము వివేకని
 వినుతులగ్రోవి తద్వినుతులసోవి తాపంబులవిహారి తాపాలద కావ్య
 గోపుర ద్వారమాక్రొ కించి మూలసే వాప్రమంబునసే వింతవలసి
 యొరస్రవలు ఇలుయెడు నందున్నయెట్లు ముట్టుకో విలలు సుగూర్తు నించి
 యట్టె లో నితి బోయి యారంగ నిలయుడి దురే గుడించినయెది యేమియనును
 ముది ముద్దె ధర భోగి ప్రాకితామప్రదు జయజయ రంగే శజయవి కేసార
 జయజయ దేవే నే నెవ్వడే నే జయజయని వ్వామజయప రంభా మ
 జయ సేవిద్దాకొర జయ రమాభార జయ మాధవో ద్భక్తి పాచిత భక్తి
 వియ దారి విస్తార విస్తృత సంహార చర చక్రవర్తి జగత్తు ప్పై మూలదే నే
 విది తాజే లాత్మ చిద్వివరణ దక్షిణ శయన భూతి సంయుక్తైర్ధ భోగ
 యభయప్రభా నయోగ్యాక్రమోబ్ధిగ వివిధ సృష్టాధిపత్వి ముదిత ద్భావ
 భవ భోజియః జితా భయదాత్మ హేహ కల్యాణగుణ గణ కేర స్వస్థ లోప
 ముల్యోపపత్రే వ మువివ ప్రతాప జగ్రే హేయైప్రవ్లాదు మూలంబ నట్లు
 యోహరణ్యోని ధుంబనట్లు నీ విప్రుడు యాపని యనంతి యాశ్వాశుకే శ్రు ము
 పాపంబు దలలు న పాదురు నణలు కొలు రక్షింపగా కే రుణా సముద్ర
 మూలున విప్రుడు సంస్తుత సేయగ విగేయని విస్తృత ముసేయనారంగ విజుడు
 నిమిజాని నేతే కనే దుగ విగితిని నీ శ్రవోపగనే మనోమంబు కాకే
 యాశ్చర్యమన్వదియిది తప్పగాదె యని నామి కృపచేసియింపి నవచ్చి

ముని సాయము కుమారులు నులు చూచి గురువర ప్తమూనీ మల సాధునరయ
తెను మూజి ఘోమూనీ వచిసి మూనీ తూట దురుగావేచేసి యిప్పుడు గాయము
పద ములు సేవింపి భూమ్యైకా కులు నుగదేవ రసి యు పండు దిగాగ జూడ
గావ లానె నేయనిత దురుః శిష్యుడగ ధర లానె వైష్ణవ్రత్ ధ రియింపనట్లు
తెనుమం శివంపే నిందింపి మూడగ నుయందు కెయిది వచ్చెన నియుందు గాని
యందు మురురేమేమే దియు గాన యని విన్నపము చేసి యాపరియ నంజి
పని నందులకేమిగుల సంచాపము దిదేవరవేచేసి తిరి గొన జూచి
కావలసిన పల్లకామండ పని నొనరుదు నెరిప్పుడు దేవరవక్త్రేవము
విరయంప వేతనది చిన నవధ రియ నతడనియింపి దిగుందగులుక
యెది తాజుమ రమునకరియందుండి చినసేమ నంపవేచేసి యున్న
దిన దినంబును వచ్చుదే శికోత్తముని సేవింపి కొనియున్న ప్రైష్ణవ్రలను
భూషింపి సంఖ్యయేర్పరిచిన విధము దాంచి సప్తత్రి దండ సన్యాసి
శాంతి మ ద్వాదశస మాస్ర సంఖ్యయే కొంత సంఖ్య స విలాప్తి విద్యావ
ల్లూక గార్హస్థ్య ను ఉత్తస్త డిష్టదే శివ సంఖ్యా తది శక్త సహిత
దేశాంత రాగ తాదీత విష్ణు శక్తియు ముద్దెయ విరాజుయు గుప్త్య ముష్ట
శక్తి డైయపుడు సఖ్య మమున నుండి వరదస్త్ర తిని మోరవరదుడప్పుడవని
ప్రేరదృష్టి నదిగినదే వే శుడప్లయపుగాక వరవరంబుడు సునీవనిన
శక్త నిపుత్రులుజేసి పానవింప్రకామ సంఖ్య యైయున్న జనుల నివసన
నంబెరుమా జ్ఞానాబాసాయనెడి వాడులగురు దిలై హేవాడు వివాపంబు
వాడుగానినెర ముజూతవపుడు యనిన వాడును వానికై నలుకంబె

తను నున్న గురుని ప్రియమైన వియభూతయని నమోనమును దైన పాతెల్ల
 ననుజేరుదురు యెట్లు నరులైనయని నయన వినియెడిరాజు యిదియనికెప్పుడు
 తిదితమాయెను ముక్తివిరస్వయము నయని ప్రదండముయ గుప్తచియాదిగు
 తన కృప ప్రతుర నామని సంత ముగాని కనారే ఉలక్ష్మి దుష్ట కుంఠస్తవంబుల
 యార మాస్త్రుతియనుయతి మా నుష్కంబు వరద సుంద రహావలవరసు ముత్యేనేసి
 ధర లాగ్నేయమరర పానికర ప్రభుతి కౌవ్యంబులు నుజేసి జాలకు నెల్ల
 నే వ్యర్థై తివికేవే చేసి నపేదప సార జ్ఞానావ రాశర భట్ట రప్ర డు
 శ్రీరామ చిజ్జయు జే రియోపేళ యాయుద్ధరును త త్రికావ్ర వ్యమేధ
 గాయనే చేసిరి సకలంబుల ప్రదంబు యాదియై బట్టరు నాయె తి శ్వరుడు
 కద సెరంగే త్వరు కడుతు గాంపోయి వేరి దుఃఖ ము దీర్చి వేరి కౌయధును
 మోరిస్త్ర సాదింప మేము తి ధ్యయు నుచేప్పెద నన విని శాంతింప వలదు
 యిప్పుడు తత్త్రయై యెనునై పాడ యితడు సుతుండు ప్రభోపాతుడు సుమాళి
 సతతంబు శాస్త్రముల్ నది వింశుడని నాయంబూరు జివితి మోరి తనికెన్నె
 సంబంధమంతయు నది వింశుమనుచు యెడిరాజుల ప్రదంబు నతియిచ్చునా
 సతతంబు భట్టరు నది వింశ నట్లు తిరు పాయె మువ కడ్డ తి వేకి ముకే
 మరు కే శుజేయుమని గురు వరుడ ప్రదంబు గోవిందుడ లని శాస్త్రమంబు విదిచి
 యోవంక మూసల మందు మజేసి దిరంబుగా నిష్కృతి తి తేసి వింప
 గురు వరుండు నుజోయి గోవిండు రాజు మూలవిగ్రహాయుత్తముగ ప్రతిష్ఠించి
 గాల సజ్జ నులెల్ల సంతోషపడగ శ్రీరంగ వయ న సువేంబే సి తామింది
 మోరి లోకే ములందు మేలు యై పలకె యానా ర్థ్యుల ముదని యాంబానయతి

యోగ రుయోజావైరు య సంహతాహారు యవ్యంగియోండాను యోసెట్టై నంది
 యవ్యంగియవ్యుత్థానాప ఉష్ణ నందియవ్యు నుయంహారు యంగళావైరు
 యోగ రుయంహారు నుయోగా స్వైరధులు మూరుతియండాను మూకుతి నంది
 మూరే నబట్టరు గోవింద జ్యోతురుష్ణపే కానారు గోవిందబట్ట
 రుయోగ జ్యోతురు నాయ ముది నారుమరియునం జ్యోత్స్న మురేదె నెమలును
 తిరిగి నెమలకేగె తివిపేలోమలకేయతి కాజులనే ఆపియ నవరవంబు
 హాప వలు పదె నెనియోడిరజేసె రక్షిం చగాజూచు కా మానుజుండు
 దక్షులు గువి గిరిదర్శనస్థితై కొడువవేదని గూగు గొబ్బు న బోయి
 ముదిమట్టై రంగే నువుందరనిలచి యచటయతియనూటయిరువద్యోట్టై
 సుర రిక్రయంజితే ఆప్రసేవితే నుయనెవి బూతిచెబోయియండుండవేను
 యేవిగార ములే కయేవెతి నెక నుయండుకే నిచట నేవాత్మల తిద్ది
 వ్రుండువేయని న ప్లిగ్గా వ్రుడగా నివ్రుడవేనె కమల యావిధమునే కెనా
 యోగ మోక్షోత్తై నయాయువ్ర గడచె జనుల రక్షింప నాగా వ్యుటండుగును
 చి నముదేవరజేర్చి తిరియనే మలను స వ్రునిష్కలవలమోసంబంధమెరుంగ
 త వ్రునిర్ణయప్రబంధములు నివె||వాడు విష్ణుడువేరువ సువలతిమోద
 తైదితేమూర్తి మోతంక నువ్రుచితే నంతవేదన యుకే జేర్చవేయనిన
 యంతయిన నా న్నాళ్ల కేరుగునివ నిన్నెని విచిత్రవేదనె శిష్యులచిలని
 యోవి బూతి కే బోవ నాజాయని కే నునా టగోదివ సంశ్లేష్ట నాడుబోవుదును
 యోచించివి నుడు కొన్నిర్ణంబుల నివతగువ పేర్చితి దృఢిదూలమనె
 తి గ గట్టు యానలు చెట్టు నివివేదను బుద్ధిత్వము బోవుప్రస్తనె నుండు

కెందు రక్షింతు సత్కృప హాసి జనుల యనిన సంశ్లా గ వ పాప హరంబు
 తను నంబమండ నే ప నుద్దే నవాడు తిరుగు సంపాదంబు తె ప దవసుడు
 ధరవారిది దాల్చి పుత్తడి హ వానాస్ర మవయోవయవప్రకార
 దంస పృష్ఠాల్లంక ప నుపాద ప స్పృహ దాల్చిదులే శూనియప హరపదక
 సాధ్యసాధ ములా సావితయదేయ సురు భ్రండసేర్పిన వారిహావ భయ ములేరు
 యుతడంబు గడచి స్త్రీ హరిని జేరుదురుల యటుగా నల్ల పక్షపాప వేర్లుబు
 తెలుపడెన్నె ననుడెరి గావణంబు నేరుడియనినెప్పజిత్తుదే హంబు వారి
 నాస్రకృతంధ ముననే విది ముముత్తై యపుడుంధ ల్లెనప్తయునుచు
 సత్తృతక వర్ష సంస్కృత్యాయగ ను పూరూరినింబుంబయందురే యకేను
 వీరియర్చా పృతి వర వలయ నుచు వడఘు సంతయయెవే శ్వేకులనే పాడి
 విడువక ముత్తాడే పంచేసి ర ప్రదుయాహార్థ్య ప్రదులుయచెలవై ప్లువులు
 ప్రాజీన పద్ధతి ప్రకృతి మధ మున విది త సంస్కారాది విధులెల్ల దిల్లి
 సహామిద్దైత్రీ రంగ నాయి సనిధి శివే వింశుకొనియనె నిష్కలకెల్ల
 నేవిధంబున నాయే బేంద్యదే మనమే గదియంచునచట నాగవి నుండి కంచ
 యెదిరాజులవనిలారే నవ తదింబుంబయనె రియించు నట్టుయూ వరివేలు
 సరవియోవి నుచు ను జనులకెప్పుడును సదేవు శ్వేకుడు సర్వసంపద తిత్తు
 నిర్వహించు నుయెట్టు నిష్కలంబునై నేనే షావ వార విశేషి హానేష
 పాపాండ దుర్వాదిహా వర్ణమే దృష్టివాదవే దాంతర జ్వరభేష జాన్తు
 దారిరక్షకయేవేంద్రాస్రై నిర్దిష్ట హమ లక్షణయోగి గర్భి వాన్తుని
 దానిను జాతేత్త సుతై ప్త వైవృత్త దర్పణంబు నుప్రబంధ లక్షణాన్త్య

ఉద్బింబముని తామె యంగీ కరించె యుండుచేప్పినప్రథమ శాస్త్రములను
 యందునె ప్పడు జనుల రెట్టే మైదలయలు దిస్సెల్గురు జూర్చి నుండు
 ఉప్పుగలిగినవియారు తగునక్షరములు ప్రాప్తుగా దిక్కుది వనరనే గురులు
 జూరాలరసి మెలు జాతి కోవిధులు మాధవు కృప శక్తి మహావిదవలసి
 సర్వసంపదలను సర్వజ్ఞులయ్యెత్తే దైష్ణ్యములను తానెవ మేవ ననియు ॥
 శ్రీమతే రామో నుజాయన మం యంబెరుమానారు తిరు వడి ఘటే నగరయ్యా ॥

ద్వి వీ యా శాస్త్రము

శ్రీభాష్యకారు లోక్రీ తకామధే ను నీ విజ్ఞాతలొక పని నే పి తవ్య
 సాధ్య సాధన విశేషాకార తద్విలో ధ్యం న మును తాని రూపించి
 వేదాంత సంగ్రహావేదాంత సారవేదాంత దీపిక ద్వివరణ రూప
 శ్రీభాష్యము లుచేసి శ్రీ శాంఘ్యభక్తి లోభక్తి మంబు దక్షిణే యుచేప్పి
 భగవత్ప్రవర్తితూపములైప్పవలసి తగు దామగ ద్యత్రయంగాన తిచ్చ
 యవని నుపాయాంతరాన నదిరొరి భవ వృత్తికి శాంఘ్య పద్ధతులు గూపి
 హాతమరింగింజా యాత్ర మంబునను పృథక్ పృథక్ ద్విసప్తపతి జారవ నుక
 యత్తరితూర శ్వేరాత్మజుడైన సత్తమంజా పరాశ రుభ ట్టు రప్రడు
 గామించి పృథ్వి నిగానివి కరింజా యామహాతన పృలోహామ నిగాజేసి
 శ్రీరంగ పతి పువసే యుగా దామ భిరుడై దర్శన స్థితి నిర్వహించి
 యరసి తానుభయవేదాంతాద్ధములను సరవిమోయంబారు స నిర్దిశదివి
 శ్రీరంగ మందువేచేసి యుండు గను పాద కేటకామెల్ల సంగ రిప్రేమను

ప ర దే నియ్యే వచ్చి బ్రాహ్మణుడొకడు తిరుమావిఘ్న పంచాయితరువని పుడు
 గ్రామార్థి న న్నెంబుగావలె న ని న గ్రాసంబు నిచ్చియక్కడ నుండి రావ
 యని భట్ట రడిగిన యావడే నిప్పుడు దిగవెంబడిపై శ్లోమితిరుగ్గునంటి
 మేలు నాటుచి పోయి మోసరిగాను హాలశ్లోస్త్రములెల్ల నదివినవారి
 ఘనమాయావాది గని వస్త్రీన ననవిని భట్టరే గివది ధమల్లయట్లు
 యవడే మిగదివి నాడ నన న యోచ్చుమ పవయదెచిసి హామాయైయప్పుడు
 తనకై వ్విరిత సరి ధరణిలోనెందు న ను ముందుకనిచెప్పి యట్లు ముఖాయ
 యామాయితూజుత్తురనం మహాత్మని యాదుహసనిలే తుయవ్వరు న నులు
 యెరిగింబ తిరిగిజానినటుకైచెంచు మరియమిమహామయో మాయచెప్పి
 దిగుబట్టంబునెరిగి తిననీన భగవత్ప్రభాసానంభవ రూపక్షేప
 తిరుమంగళాశ్వాది దివ్యశ్రీశాస్త్రిధరణి నదిరుసే గుణాండవెంబన గ
 పరమప్రశంధ మా భట్టరే యప్పుడుయెరుగావనెచెప్పవేమిజెప్పితియై
 యనియప్పుడేపోపోయి యానలయదిద్దుకొనవత్తునని స్వామికోవలెకేరి
 పరమభక్తిని విస్తుపమునయవెచ్చి కరుణించిపల్లకేష్టగామరమంబు
 శత్రుముత్తనడిగెలు నెంబు నాదవయవేద్రహస్తలగూర్చిదేవేయద నులు
 యజ్ఞిన భట్టురు నారితబుళియి సాంప్రతే నాత్మారులార జూచ్చు వరిని
 యెరుగు గావకెచ్చిప్రదే సుదేవయప్పుడు కదసిమారిటువలె గనవలె పోయి
 వరదే శేషత్రప్రబ్రాహ్మలవెంబు నరగిన సన శ్రీతూ ననవు మాట్లాడ
 నన భట్ట రప్పుడు సత్రాదులవెంబు జనెవలయిపోదగని సర్వాదబాక్షే
 తావలె ననులుకూరెడకెప్పుడే నుయ్యావిధంబున వచ్చి యప్పుడడిగి తిని

యన విరుళు ప్పరే యశ్రుగా నేప్తురులు ననుజారవేరిని నల్లకేనపుడు
 బ్రహ్మరామోపరుపరదేనివలన పుష్టుగా వినినత్రమమేడొనెడిని
 యని ననొనన మూయి యొక్కేర్చుమంది యునడ నాప్రజ్ఞనాకాకమెనెప్ప
 కనిపే నేనివింతరములుమొగిచి యునుడవపుడు ప్రతప్తగతియెట్లుదనిన
 భావ్యార్థమప్తుడుపసకన్యసెంతనను నెప్పునిగా గలుగ్జెందునననిన॥
 జగతి లోపల విశేషజ్ఞుడ విప్రుడు భగవద్గుపకు నోవ పాప్తుడవనును
 జోధింప సంస్కారములుపై దుచేసి మూర్ధవదాన వీమత రేవిపిడుచి
 తరచు ద్విచిష్టలక్ష్మీశ్వరుడొకడు విత్తిత తప్తము సకలవేదాంతములను
 యనెనె ప్పిమమ మూవే యప్తుడు రప్పించ గనిల్లె భవముయంత యునుడత్రవేపు
 ననుగావగావ శ్చినాడ వాయెమియే నునీవాడననియెడ్డిన చనివారించి
 దయచేసి నిలిపి మూర్ధవదాన మూకరపయనంబు శ్రీరంగపతిజూడ ననును
 నెప్పింపవిన మగుదిశ్రీరంగమునకుంట్ల యువేచేసి యందుననెనె నకే
 యొకూర్ధపుడువేదాంతియై యెనుయేమనివేరితొయెట్లుండుననును
 కేవలెట్లు మూడుభాగములుగాజేసి వారిననితమయింట్లు వారికెరెండు
 భాగముల విడిచి శ్రీశక్తురుకే నును భాగముకేట దించి భార్యాది సకల
 సంగంబులును మాని సన్యసింపపుడు బంగారమైనది బ్రహ్మరుకే నును
 శ్రీరంగమున కువేచేసేదేని కునిజేరి మూర్ధన వాడె నెప్పుండయెను
 యేరితేదవ రకెట్లు యుండు నారీతిజేకొనుమనియప్పగించె
 శ్రీశక్తుకపుడును జియ్యకొయనును యొక్క త్రైకి నెమోచ్చయంగే కరించి
 సారస్వతియుగ శ్చిస్త్ర సరణియదెవివే నరమూర్తికొరిగా సరస విజేసి

ప ర్వదే నియ్యే వచ్చు బ్రాహ్మణులు జాపెడు తిరుమావిఘ్నేశాయనామకవిని ప్రభు
 గ్రాహార్థి న సమంబుగా వలె న ననగ్రాసంబు నిజ్జయక్రడ నుండి రావ
 యని భక్తురడిగిన యావడి నిష్కడు దినవెంబడి నైజ్జామి తిరుస్సుగ్గంబు
 మేలు నామకె పోయి మోసరిగా ను హాలశాస్త్రములెల్ల న ది విన వారి
 ఘ్న నుని మాయావాది గన వస్తిన నిన విని భక్తురే గిన విధమెల్లయట్లు
 యువదే మిద దివి నాడ నిన నయ్యొచ్చుమ ప మబుడచి నైజామాయై నిష్కడు
 ప నకే వర్తిరే సరి ధరణిలో నెందు న ను నుండున నెచ్చె యప్ప ము బోయి
 యామాయతాభక్తురను మహాత్ముని యామహాసరితే రుయెవ్వరు న నూలు
 యెరిగి యి తరిగి తాని ను మ్మకే దెంచి మరియ మోమహామయ మాయచెచ్చె
 ది గులప్రప్టుంబునెరిగి తిన నెన భగ వత్ప్రభావానుభవ రూపమైన
 తిరుమంగళాశాస్త్ర రి ది వ్రుక్తి శాస్త్ర ధరణి న బిరుదే గుణాండ కంబన గ
 పర మప్రశ్నంధ మూ భక్తురే యప్రభుయెరుగావె నైజాప్రవే మోజెప్పె తిప్ర
 యని యిప్పుడే పో పోయి యానూయదిద్దుకొని వత్తునని నామి కొవె లకేని
 పర మ భక్తిని విన్నపమునెయవెచ్చె వేరులింబి పల్లకె మ్మనూమర ములు
 శక్రము త్ సడిగెలు సెంబు నాదములు వేడ్క హస్తల గూర్చి వేంబేయెడ నూలు
 యజ్ఞిన భక్తురు నాళితి బోయి సొంప్రతో నాత్మరు హార జూచ్చు వరిని
 యెందురు గావ కెత్తె ప్రదే సుదేవ యప్రభు కదసి మారి మవతె గనవేరు పోయి
 ప ర్వదే కే సప్రప్రబ్రాహ్మణులవెంబు నకరిన సన శ్రుతూ వన ప్రమాన్లుడ
 సన భక్తురప్రభు ప వ్రాదులవెంబు జినే మూయ పొడ గి స ర్వాదకాక్ష
 తావతే న నూలు జాకెడ కెప్పుడే ను యావిధ యున వచ్చి యిప్పుడెరిగి తి

యన పేరు భట్టరే యోగ గాన ప్రభులు ననుజారచేరిని నల్లారే నప్రభు
 భట్టరామోపరుప రేదేని వలన భుష్టుగా వినిన క్రమమే యోచన దని
 యని నేనొనన మాయి యోశ్వర్యము ది ఘనత నిప్రజ్ఞానానాకమేనెప్ప
 కనిచే నేని వింత రములు మెరిచి ఘనత వప్రభు ప్రతిష్ఠ గతి యెట్లు దనిన
 భావ్యార్థ మప్రభు ప సభ్యసింహ నను నిష్కాన గాగ టుండ్లెరు ననినన॥
 జగతి లోపల విశేష జ్ఞుండ విప్ర భు భగవద్గుపకు నోవ పాత్మం దవనును
 బోధించి సంసారముల నైదు చేసి మాధవ దాస వీమత రేఖ పీఠు
 బరచు ద్విచిష్ట లక్ష్మీశ్వరుడొకడు విద్మత తత్త్వము సకల పేరాంతములను
 యనినె ప్పిఠ మమూప యప్రభు రప్పించ గనిల్లె భవము యంత ఘన ప్రసన్న
 ననుగావగావ శ్చినాద వాయుమయ నువీవాడ నని యెద్ద నదిని విరించి
 దయచేసి నివిపి మాధవ దాస మాకుపయ నంబు శ్రీరంగ పతి జూడ ననును
 నెప్పింపవన మగు డిశ్రీరంగ మునకు యప్పు టువేచేసి యండుననెవ నక
 యోమాధ ప్రభువే దాంబి యైయెను యేమని వేరె యొయెట్లుండు ననును
 కేళిమల్ల మూడు భాగములు గాజేసి వేదనని తమయింట వారికెరెండు
 భాగము ల్ విడిచి శ్రీభట్టకు కేనును భాగమొకట దించి భాగ్యాది సకల
 సంగంబులు నుమాని సభ్యసింహ ప్రభులంగా రక్షెనది భట్టకు కేనును
 శ్రీరంగమున కుపేయే సదేశి కునిజేరి మోధన మొదె తిష్ఠుండయెను
 యేలెదెదె వరకెష్టయై యుండు నాలెదెజేకొనుమని యప్పరించె
 శ్రీభట్టకప్రభును జేయ్యిరియనుచు యోభక్త్యైక నిమజ్జయంగే కరించి
 సారస్వతముగ జాస్త్రి సరణియై దేవివేరర మాధుర్యగా సంసరి జేసి

శ్రీ శంకర స్తవమును శ్రీ గురార వైకృతంబుచిట్టున న్నలంపాడునాడు
 సాహస్రభాష్యవిస్తార మ్మోహపాపహరమునైనను
 భర హరి ప్రజావిధానంబున వియస్థిరమైన యాగ్నియనాదిపంగునాడు
 ముదతైన వృక్షములుమునుష్టువులచేత వివిధవిధముల నున్నవిగావున
 తనియను సంధివికారంబుజరిపి జననుమండాపరానకుళప్టురట్లు
 నేసిరిక్షింపన జియ్యరుకెనుక నీసమయంబు దాని నిర్వహించి
 తిరుపాయమొకవేద్య భవితమున విరివిగామెల్ల జేపలు దాచిరి
 పట్టుటాకుల వ్రాసిన పదిలంబుజేసి ఘట్టుగానెట్టిరు గలదుశ్రీకృష్ణ
 మున వ్రాతుర నినయురి యావరదు డనువిప్పుదొరకున నవి వ్రాసెడుత్తు
 ననిన సంస్కారంబులై దునుజేసి వినుమనియర్థంబు వివరించెప్పి
 యిచ్చిన తమయూరికె సుహాయ రుహూర్పు పోవ గనచమజాగయవరదు
 లూరిన గతిదామెలు ద్దిధరించి వ్రాయుచునెక్కవట్ వ్రాసెయమర్చి
 శ్రీకృష్ణమృదు సంజియ్యక కుజాత చేసుక వచ్చుగానిన విచ్చి
 యెక్కువ వ్రనవియవియెమియననమోక్తిజానపుడు తన్మలంబుచెప్ప
 యపుడు సంజియ్యరుహర్షంబు మోడ వృప్త చేసి నంబుత్తక వళమనగా
 సంయారివరదుడు నాటనుండియను నంబుత్తయనగ నున్నదిచూచి యచని
 సుభగునిగానట్టెయూన సంజియ్యరుభయవేదాంబార్థయైత్తునిజేసి
 తత్పరహాస్యపద్ధతులనుకె విసే సత్వాభివాప్తికాజిత్వి సుష్టియము
 కృష్ణమనుషియై కృపామోడ జూపెభ మృనిజేయనంబుత్తయన ప్రభు
 నాటయి వ్రుబంధంబులయర్థబాలంబువాక్రితజనులకు జేప్ప

పేరియవాచనాని శ్లోకములును వడమే గాని రుచి విపిశ్చయోగి వచ్చుచును
 సంబంధమున్న మున్న నగోష్ఠి దాన సంబంధగోష్ఠియును విదాన నంగ
 పట్టుకొనినను నడువితోట రుచి నిభట్టకొనవగుటే కపరిభవంప్రయను
 రాజుకాక జోగిదినము గాదు యువార్యమే జరుగ్గును నంది రావేళ బోయి
 చెప్పును సంబంధ నిష్ఠ్యని జ్యోతి నప్పుడు వివిధ జాన చనితా గూడ
 పోయినద నకర్థ పృథ్వి వాజ యువుగే యువల నచ విశ్వేష్యుక్తి
 యని తంభుచేసి జానారాజువేరె మనసుప రాస్తేన మని జ్యోజూవి
 యందు మే నంబంధ మును చెప్పు విందు వామె ప్రక్షేప విసృజని యనిన
 ఘనుడు సత్వేన లోకాంజయతి రాముడన విందునె నిచెప్ప నారాజుతొడ
 యొల్ల ప్పురును జేప్ప నారాజు మచ్చుకొల్ల ద్రుముగ పక్షార్థము విశ్చుంబయని
 పట్టుంబు కొని జ్యోతిపద మనితెంబు ల్ల ప్పురు నంబంధ పావిత్రీ బోయి
 స్త్రీయ ముతాస నిర్ది చెట్టునె వింప రయ మునలే నయారాజ యోగ్యములు
 యేవలన వచ్చెను యివి యిప్పుడె మోమయారి ధంబున దెచ్చి యివ పజెట్టుతిరి
 యందు కేహే మువే మనిన మోగోష్ఠి జేందన వార్తదెచ్చినదే వియనిన
 తిరియె విధంబున నంబయజెప్పి తుది నపరాధిస్త్రోహస్తేయపుడు
 బూపోపవేకెయ సూయచే గుణము పాపంబుగాజేసి పరిభవించిని
 యేరి విగానె దోయి పుడున వనిన. మూరే మువంశయే కొదువయు గలదె
 యనిప దార్థంబులు యంగి కేరి. విమలమండ రావిళదే దార్థ ముచి
 కన వర వంబు నుయొన వియ్యగను ది నముచి న్నది రాత్రి తగువతా విల్లె
 యది మనోబూర పంబార్చిత సంత్యైవ ముదముతా పంబంధ ముందర చెట్టు

నెప్పిన పొటు వ్రాసి తింపకొనె యిప్పుడు నీ ప్రమాదభయంబు లొన
 యంతయు నెడదో వ్రాయనె యివ్వెను గాడి మితింకె యివ్వెనే నీ నప్పుడు
 యనుమాన మేల నెప్పుడొక్క సర ప్రబును బోయి మర్యాద బనుదప్పు నిట్లు
 వ్రాడు రాయ వీపుండ వచ్చు నాయ నును నే వి వప్పుడు దీని నె ద బహువు
 తివిరియట్లు క్షర దీప యుకే వత్తి వివ రణంబు నువ్రాసె నుకే సత్తువో
 మేలు త సావంజాళ తోళ్లు పున ట్లు ప బరూగు నంచె త్తప్రాభ వంబున మే
 యుపోపకొనె నాడు చుట్టు కొన తని పాప యుద్ధి ని గొట్టు పరిభవించును
 విరు నుయ జ్ఞాప విత తిరు మణులు పారె బెరిచి మణియు పారె యా వపోను
 యని పారు తిరు మాణి ఘన డ వ లొన వ్రని కే మేలని గాత్రి వ కడు పోయి
 వ్రక లోప సేవింతు కొని వ్రనెయంత వ్రక పంబుగా న ట్లు పరిభవించి తిప్పుడు
 తిరుమావెను ముచోవ దెవియ ర ప్ర్రుడు తిరుకొప్ప బెట్టు తొతిరువ మేడి నాను
 య దియేమియ నెత్తెళ్లు పాప మారంబు తితి వంబు గాజే సేవె ర వ కె ట్లు
 రాసేల యా త్తుకు రక్ష కుత్ వారె పో నీ ప్రదే హ మిప్పుడు నంపి యనిన
 యర గ క వచ్చె నే యి క కృత్య మేది ప రభవించె తిక్రకృతి బట్టచే కెనిన
 క్షేమ బట్టు కొని పోయి సజ్జ నుడ తడు ప్రమ ముద ప్పడు మివ్వు గాను నేయనిన
 యమి న నీ ప్రను వంబు నరు గుడె ప్పు నును భ యువ డి పాము దీప మేవంబుగా
 యావేళ లోవ గాయె ద సువి లొన త్రోవ నే పడి యుండు భోవ తి త్తొడ
 ప్ర సనంబు ను లోయ దే మును ను న నె సేదేవరే య డి యని కి ప్ర్రుడు
 వియ్యాల య జ్ఞాప విత ఫే తిరు మణులు పోయి నయి కెనందు లోయిన గలడె
 యనునా దేవర పారియడ పురి లొన ప నివి నీ ప్రసాద పావి వ్రు డినన

యి యి వం యి పారికాయాప రిభవవయవేటవేటయనియందుగా దనసేపుడు
 తోడప్పర తనిసంతోషించియందు గూడునాప్రకరికె గుణపాద వరకె
 కౌకె మూరికె సం లోకాచార్యులైతే కేవలంను నుటేదు యెలమిం దని
 యన నాట నుండి లోకాచార్యుల న గ జనులచే నంబిళ్లు స నుతికె క్రి
 యన వరతంబు వ్యాఖ్యానంబున యనినవడ మ్మెరుపేద్దిపి జ్ఞప్తుడు
 యాయాడు వసుప్పది యోగువేలరసి వ్రాసిన నంబిళ్లు వద్ద వువే వక
 మాన వాయన విండి మాధ వాఖ్యానంబు వానియైన వడును వనయనికెయై
 యువ డునాజూరి పిళ్లకొవడు ప్రేమ సం తుని విసాంబిళ్లు సూరికె చెయై
 యువ డునుతిరుమావె యాచార్యులకెయైన వనివద్దనునివెనె నాయాడున ప్పుడు
 నెరుచు మనివిరిచేవె చ్చెయింపె విరునిరువడి నాట్లవె యగా వ్రాసి
 తిరువాయమొవికెట్లు తెలిపి కడ మమ ను వరుసతోన ర్థంబు చ్చెసియోవె నకె
 స్తోత్ర గర్భావయం శ్లోకె న ముప్ప గాత్రంబులమ శ్లోక ద్వయంబు న కే
 వ త్విధి మళయ ప్ర థా నాదులమను వ త్వవివరణ మును జాజీసె నరుల
 మనికెత్తె మాణిక్య మావెయు జేసె జనులరక్షింప నాంబాంబిళ్లు గారు
 పేరివొంబాంబిళ్లు పరియమేమారు స రవిన్ద్రాంబిళ్లు గారి
 జ్ఞానార్ణవ తవ్వ సంగ్రహాంబుగావెంబు ముక్తి భాగిగా వ రిజ్జేసి
 వారికె శిష్యుడై వాదికె స రియోగి సేరిప్రబంధ ము త్తవేసేసేయవియ
 తిరువాయమొవిరియర్థ దిప్తిప్రయగుచువిరిత్తేప శ్రిండువె యగామరియు
 వ త్వదిపంబు న భ్యాప్తునింపయను వ త్వదిపార్థ విస్తార సంగ్రహము
 వ నరురహాస్యప్రతిష్ఠ వ రంబుకె నెవత్వదిపప్రకాశయోజిసే

వేవడ ముడిరువే దిపి జ్ఞతును యాచ సమతి శృంగువందకు గలరు
యందు లోపి జ్ఞానాకాశాదుల న గయెందు ప్రసిద్ధులై పాతమతియగును
యూదిని వద్ద రహస్య ప్రయోగ్య రాదులు నా తని వ్యాఖ్యానములను
సమర్థింపవలసిన భూషణ దత్త నే శరము లాదిగాను సుఖావ్యయ బంధ
ములైన నతని తమ్ముడ దాన నమ్ము యిల లోనానా రహస్య కయంబుమరియు
తమి కేణి నెను జ్ఞానంబు రుద్రాంబు న కేర్తదు సురదిరుపావ కేర్తంబు లెనై
యత్తి లోకాచార్యు న తనియెను జన్మ సుత్తుంగ పోర మె లోత్త మాను నునా
నరసిరాతిరుమల యా శాస్త్రి న ప్రభు సరవి తో నేర హస్య ములెల్ల జెప్పె
వేదాంత సూత్ర వద్ద మ్ములు మూని యూది నిశ్చే షాప్యమతియును చాక్షేసి
స్మితి కి గాయె తిరాజు పెప్పి పిల్లా ను యుచ నందు నాయంగ శాశ్వతి ను జడువ
తిందు నాశాదూళియ క్కూ శాదారి యెందు కె శాంబె ప్పగా రును నడువ
స్రమ మోమా ప్పూరి పిల్ల గారందు తామెం న గదు ప్రసంపన యందు జదివె
వాదియై పాప్రతికాది శ్చయం న రాదుల సును జెప్ప నందుండి నెరె
పాపాండ రావ్యావ కేర్త వైవాది దూషితంబైన యూదుల మందు
భూమి ముముక్షు సమ్మరుషులు కే ప్రభు కామానరపావ నిష్కాంతు కేర్తెన
వైదిక మాత్మమర్థాత్మ న కి నెసి జేర్చిం న గా ముండ పెంచె నంబి జ్ఞ
యూరీ విపిల్ల లోకాచార్య పరుడు పావ నుండై లోక పావ నుండ గును
క్రీరంగమందు వేసి యూడ గ ను వేరి వైష్ణవులెల్ల దృఢ మతుల గును
ప్రపల్లె నున్న జాతి నెహి రప్రభు నాపర లను పేరు నణిగి రంగే ను
నెహి గాను నుయెంబ యుదేక నావ గా నంబు పావ నిర్మ మూది

తిరువ్రాస గమనానానా జరిల్లునునువిరివైపునవిధమునవిని
 యందులొనెంతయుయెడనునయ్యాయందువననాడుయనమనెనాడు
 శ్రీనల్లభునియట్లునవింతునుండిభూవినియనామనెనాగ్నియగుదు
 తినితలంబునయట్లుయెప్పుడునదియనెనెయెదరనుచునున్నవనుననబు
 వినివిన్నయెనునుతెరపునగెందుమనమునదోయియమరియునెయెండు
 మనదైతవముతొడతెట్లకొలముననువచ్చిత్తెన్నున్నాత్తమనెల్లగొలువ
 గవిమొదొనలవిగుకొవెరినమమతిరువుగులునుదొడ్డితిరునాళ్లనడవ
 శ్రీరంగరాజువేంచేసియునెంచవారివత్తుడునులుంటువాడొకడు
 కండినూరికెమరతలువచ్చురెవనుండరాదననుదీన్నాత్తముగొనుచు
 తొలగిజోయినమేలువప్పదిచ్చుకెవలమునవత్తురావంతాలులనిన
 పడుకూళ్లనెకొవద్దెట్టెలోపలనుతదవిడితదగుశత్రుములతొగూడ
 నెప్పకెవ్వరికెవేనెయింపజేసియప్పుడుపిళ్లలోకొనాద్యులొనేరి
 యొనంబులునుతొనుయొతలవెళ్లకొననెమరెక్కడెక్కడనుందమనుచు
 గునుగుననాతిరుకొట్టారిజగ్రేవజనుచుండిరంతనిచ్చునునప్రవార
 మురుకంకాకమ్మంతులనేయనెరిగితిరువ్రాసగంబెల్లదిగులననప్పుడు
 పరువునపరుమాళ్లపల్లకేవంపనగుగుదమనికోవిలందరుమాళ్లు
 తిరుకొప్పులనుతెట్టుతిరువళ్లుమొరనెప్పురయకెచ్చునెమొరుండుడవనె
 మరతలుగుజ్జులమొలుతవచ్చుపరువులుదోవియొపప్పమండయును
 యొవరించందునెయందురిజంపిరావెళ్లునాళ్లవేరెవివారివనెమ
 బొత్తిచ్చిమాళ్లరివెళ్లుగారాకపయొతలదానితొనలకెంతరిగి

పునంతపెరుమాళ్లు ప్రయ్యవ పోయి కొన్ని జ్ఞానాతి రుకొట్టు రనుండి
 మరపోయి తానెయగా మధుర లోనుండి ॥ శ్రీవైష్ణవుల పాటు శ్రీహరి పాటు
 యోపేళపిళ్ల లోకొరూర్కుల రసి మేల్పొంది జాన్మిత్తి మేడియను ప్రాకు
 సేవైత్త్యైదాపర స్థానంబు చేరి తిరువేంకటాద్రి శుడి రుమలమోద
 పెరుమాళ్లు నివి ఆజాపద్ధికాలంబు భాగోన్నవంబు తెప్పుడు కొదవపడన
 యోగమోత్తములైన యన్నియునడువ ప్రేరంగపడియవేంచేసియుండగను
 కోరివేంకటపతి గొలువనచ్చునుని యపగతకల్మషుండగుదును నరసహేతు
 డపుడు గోపరావుడయడ మరాజువచ్చుయందుండి రంగే శునవటసే వించి
 ప్రొందటమేమి రింగిన పాకెకొరువేరెవ్వర నిరందవిభుజూచి యడుగు ॥
 శ్రీరంగి తురుకలచే తిరాయెడిది వలసగా వచ్చు యావసుధేల్లతిరిగి
 యలసెయ్యవనుండి యొక్కెలయంబు నేరుచే నృదుయని ఎంచు నున్నా యి
 శ్రీరంగ పదే జేర్చి నెడ్డాట్టుజేసి భూమిలో ప్రవర్ణితి బాండునీ వనును
 సామహొనుని మోడ సానంచి జేప్పయ ప్రగాతయ నును తానవని శుడిపుడు
 యోవల నుగొట్టు శ్రీహరి నిలుపువాడు ననిన బేర్లమయెట్లునందు తెలుసునోయి
 గనియలమోదయన ఘుడవయ్యకపున ముమురకేల మోద సోమిసాధింబు ॥
 తనపనియనిన సాచిడు యప్రసయ నును సేవి సోమివేయెంచు కొనును
 భూవిభుడు నుచేంచి పొంతు మనప్రస్తుతెంగవరంబులో శ్రీరంగ పతిని
 స్వంగార సహేతుని గాజేసి నివిపే పురువరంబు నుకండ నూరి లోనపుడు
 పెరుమాళ్లు తిరుమడుక్ పరికె కొపోయి కోమగా జెప్పు యొకొప లోవలను
 మోటుకె కొడువదే తూడ భావ్యులు వరేకసంబున నింది విరివిమోవనట

తెచ్చిరి సేన వృత్తి గెండుంపరాక విది తమ్మయిరువదివేలు గుఱ్ఱములు
మదమను గలు నూరుమరలై వలెని మరక బద్దె విదోలులు బలిమి గూడి
వీర వృత్తి కనెదే గురై ప్పినాను తలకెరంగే ను దయన ప్పిల కదావి
బలిమి డూదాము గోప రావు డయర ప్పడి మూయుచు రాత్రిగ న్నోట గాబున
దాయల వ్రేలును యూద వ్రల బంజామి క్రీరంగ మూయుచు పొమ్మలైన కడన
చేరియ న్నొచ్చి న్నీహంసే ముద్రేమడసి పేను గుంపంబు ప్పెప్ప డివదె వి నాను
ప్రూనియూ గోప రావు ప్పడి యశావేళ జయరంగ నాయక జయ కంసపైరి
జయశావణాంకత జయమ ధుపైరి జయ లోక నాయక జయ జయయనుచు
భయమెల్ల దొరె యూప బ్ర మందు నన్నధన ధాన్య గజ పాజె పొంద కంబువెల్ల
పన వారి బంపె యూతల బోవ మండ యూవ రించు ప్పడు యూరంగ పచిని
రావు మర ప్పించి డమధ మ ధవనులు చెలగి కో విల శుద్ధి స యించి భూమి
గల ప్పెప్ప వ్రల నుయి క్కడి కెర ప్పించి క్రిత ముగ ప్పిన వాకెలి ది లోన
సత ఉంబు దిపంబు స న్నిధి వేలు గుకె ను ప ప్పరుంగే ను గనెవర గంది
ప్రసర న్నొయూ ద స శ్రోక్షణాచే సోప రియవరు మాళ్ల నంచె రుమాళ్ల గూర్చి
నిరి దొలకె గాజూచు ను తలకె ప్పడు నర వ్రలు సేయించి క్రీవై ప్పెవ్రల మే
కరువెల్ల దిర న క్కడ పంచు ప్పె బ్బాగో న్నవంబులు ప్పూర్ణంబుగాను
సాగించి యందరి స యూప ప్పె బ్బా చియూ వ్రే ది కె న్నోకంబు జెప్పి
యూగార్చి వ్రే వ్రసి ర ను వే రిచి

నీ క్కే డి నే యూవల న్నంగ దుర్బితర మతి జ గర్వం జనాద్లం జనాద్రె
నియూ వారాద్ల కే యాత్మ మయ మధ నివర్ణితి ద ముక్త్య కరుషాం

లక్ష్యే క్షేమార్థమృత్యుమృత్యుం సహజజనితయో స్థాపయన్ రంగనాథం
 సమగ్నతాతపశ్చాత్తుకృతవిజయతో దర్శనో గోపతాత్యః ॥
 కవియగంబున భాష్యకౌరువేరితి నిలసంబతాయాద్ధమరిగించి కవియ
 యంతటమూరే శ్వరాది సన్ముఖల సంపత్తిచే నుండి సన్ముఖాయంబు
 మూరే శ్వరాది మునుకే శ్వరు బనుచేరి కహస్యముచే చెప్ప భట్టరును
 తగిలి పేదాంతెడయడలాడజేపు బిగ బట్టుయడ తు నంబజ్ఞమజేపు
 యిరసెయ ప్తాంబజ్ఞ న తడి వడకుండు తిరువేధి పిళ్ళకుడె విపినడ విసి
 పేడ ముగ్ధురు బిధి పిళ్ళంబు నావే శివ పిళ్ళు లో పోనా బ్ధులవడె విసి
 తోవి కూరకే లోత్తమ దాస నాయ నాలోకే గురుశ్రుల యనుమడిదలసి
 నంబిడి తిరుమలెయో జ్వారిదలసి ప్రేతిపలాజోత్తే పిళ్ళయిదలసి
 మరియూడు నంబజ్ఞ మూర్తి పుడసెడి గురునామధేయున కొసగిన నడడు
 నంద నుండ గుపట్టి నాళ్ళు పేడ కేళుడు యందంతెచ్చెన నడుడు నాలారి
 పిళ్ళనాడడు నట్లుప్రియడ మ్మట్ల న పిళ్ళవాంబజ్ఞంబజ్ఞంబగ్గయోడనికె
 చెప్పిన నడడును చెప్పినాయి నకె యప్పుడే ద్రావిడ యోగ మామ్యులాత్తను
 తిరుమల జ్వారి కేదె బపగాదెలిసి సరవిత్తానీరహస్యము వెల్లనెయో
 తిరునఘరంబునదే శికుండనుచు తిరుమల యోజ్వారి తేరియండుండి
 కలవారలెల్ల మురుకలచే వడుదసి వలసవైయో కలావల జారిపోవ
 ప్రదిగి నుండ గ నప్పుడు ర్విలోప లనుపది ల్మయార్థంబు బయలుగాకున్న
 ముందున యానాథ మువి నూతియోజువం దారుదావసు వచ్చున పేనక
 హరియోజ్ఞన విలర హస్యజూపములు ధరణాలోపారు సంపత్తు ముడలసి

యాదే ర వలె ననియెంచి గించ గానె నూతి లక్ష్యే నం గొన్చొత్తు లనట
 యిప్పుడునే చోయి యంద ర తరించ నెప్పుడ నని నంత జేసి నెప్పుడు
 శ్రవణోనికి వచ్చు యోగ్యులై శ్రునై సర్వోత్తమ జేపుజగ వి లోక లెన
 హరి యాజ్ఞా తేషాం యివని లోపలను జనియించెనట వలె జనుల కైయనెన
 యవ డువ రవ రయోగి యైన లక్షణము మదిలో నచోచన మాద్రుకొనిండు
 ద్రావిడ దే నంబు లోకాంబ్ర పక్ష నగ వివిధ ముక్తాకార విశృంఖల గుఱు
 నిర్మల జల స్థార ని చ్చి గంబ గుఱు పేర్చి నిర్మల నకార లంబ గుఱు
 సాగిన పానాద్భుత సాళోగ మగుఱు మాని వ గంధ పద్మాకరంబగుఱు
 తిరు పాపాండ దీపి తంబ గుఱు మారుత సుహార మంజులంబగుఱు
 సర్వనానా పక్షి సమంబ గుఱు దివ్యైర్లయింపున దేర వన రత్నవైకుంఠ
 తత్త్వ ర మందు సంత త వాసినేత నుత్తార కేంజైన ప్రక ష్ణాగుగ లడు
 హరి రక్షణక్షై న్నియమ దున్దజనులు మేపప్రతి తత్త్వ భ్రాంత మనట
 హరి తరు హ్నాయ ల నలరు తజ నులు కిర క్షైర్లయి స్తమెరువె రకే క్షైయనట
 హరి దాస్యమే దార కౌదులై యనట నరుల మెరువన ములు నుభ గు లగుఱు
 హి వింబ యున్ను ఇ హి రుల లూపాదు జావరి యనట త తాన్యమ్యంబు లాండు
 నీ నానియనట లక్ష్యే జాజ్ఞా తోరి సూనుర్దృత తావద్ధి సూచన చేసి
 శరవైరియ నట నల్లద్రక్షణము గ కెర వల్లిమత్త సంగ్రహ మాన చిత్తు
 నెయ్యంబున చూచెద నిశ్చన విభాగ సానె య్యుడ నత వైరి నిలకాయ మేడె
 యాత్మ రికి కే సరియాత్మాత హనియే పూట వేడు దాని డులూ దూరె
 యవ సూక్ష్మ తిరు న ఘరాత్మ రివే రువివి నంతట కే పాప తి నమల చూరు

తిదినిపిళ్ల యాకా మాన్యుక్తుప నరపే దొత్తే సంసారవిధులు లభించి
రక్షింపుజైపునైన ద మగాన తియ వైభవస్వి లూపార్థ మంతయుడ విసి
ది పుష్పండు నాదగుదిప్రియమం డు భ వ్యస్విరూపండు బ్రాహ్మణోత్తముడు
నాత్మారియూ శ్వాది నన వరదంబు దేవింబునొని ప్రయోగే యదానీదు డు
యదని తపః ఫలంజై భూమి లోని సుమద న వచ్చు తమూరి దేవుడు
మును పును జ్రోప రుం బుడూర బుట్టె జను లగానిన మహాత్మ్య కృత్తుడు
యశస్వియ్యమన వాళ్ల రసేవ రదివ్యమృతే ప్తలు బెల్లవంపెన దోవ
నత సాక్షా రణా స్వీజ ఘోష ముత్త మమ నియంబు సుతే ముహూర్త దుక
తే జ స్వీయై ప్తంబు తి న దినంబు నేమే భూజ ను లానంద మున బేందె రిగె
ప్రమ మున జాత సంసారాదులైన వమ పంథా పరీషు దాడు లుజేయ
వేదంబు ద్రావిడ వేదంబు జదివి యూరిని పో వ్యంబుల విగొనిన జదివి
యొననంద దర్శనలూక పాక్షంబు యనినయు తిరుమల సంశ్వాది బెలుప
పరాంతులయోగి యుత్తే పద్ధములు ద్రోస్తో డ్డు కనివినియెరిగెనె వింప
మది మెచ్చయశగియ మ నావార లప్ర డుముది తుడ్ల యామర కిత్తుని వ్రాసి తామె
కనివా రిట్లే పాద కె మలకు తే జేరి యను దనంబును నిడునారహాస్యములు
నది విత నిష్ఠుడైన రవధా వారి పరములు బాయతే భక్తి నుననంద
యూత్సారి తిరుమల యూ శ్వాది మంచి కోవిల గట్టుల గురుపరుడైన
యూయె బొండునినిచిపి యుదనివై భవము యూ యనకె రిగెనయవడ విమెదులు
ధల లుకె దానె తింద్రాప్ర వరణు డనంగ విర చంబెయెతిరాజు వింశ తియ్యదు
వేదప విహామై తిదిప్రార్థకముగ గువి న కుమారునా ఘన సేవ లుజేయు

రామూను జయని రాత్రియు పగలు నామహాత్మ్యనోపరన వనిజులును
 దినదినంబునాయెజేంద్రని మహామృదున మున దలజేసి మది యన్యముడని
 తెలున ఘరండు దాది ఖచ్చిద్రైశ్రంఢే తెలుమానె యొక్కారుదే నికుండయ్యి
 గురుబుద్ధి న ప్రృథుత ద్దురామమే దప్పుదరి నన్నవారు కొందరు జోట్టలేక
 నరుడెనిమహామగానక ప్రన్నవారి వరదైజవము మూలవలసికొందని
 మావద్ద కళియ్యమనవాళ్లని ప్రృథురావలె పిలుచుకొందు పొందనిసా
 తెలుమాని ఘంటుని ద్రొంపుమండగను యరమరలేక బాగట్లు వాని టుదే
 మూలనామహాత్మ్య ప్రృథు జేమా వృత్తినున్నకని విస్తయంబంది కేటకటచేరి
 నెరుగలేకేక దాయి న్నిజ్జుమనము నరుడని ప్రంఘమి న వ్లక నెన
 తింతట తెరుమల యొక్కారుదివికె సంద సంబున దామలు మనుచుండివేరి
 పిలిపింబు మాకొక ప్రయమింక సేయ గలదే నిమోడ టు రాల మాళ్వారి
 శ్రీ సూక్ష్మనే పులద్దు శ్రీరంగ నిత్యవాసుండువై జ్ఞాబువలె జూన్లుటంబు
 దేవరకేలాగు తెలుపజ్ఞుమట్లు సేవింబుకొని వ్రుండు శ్రీరంగ పతిని ॥
 యనినంత తెలుమల యొక్కారుదివికె సన్మద్రయవెల్లజరిపేనవనక
 భావింబువేరివై భవమేయంబింబు శ్రీవైష్ణవ వచ్చు సేవింపుమండ
 దేని కుండై తానె దీపింబు దివ్యదే సెంబువెక బోయి తెలుగుదామనుచు
 సెయ్యంబునను పోవింద నిన్నుభి రాను నయ్యెడ సేవింబు యంపింబు కొనియు
 శ్రీ పరాంతులు బసు సేవింబు వచ్చు యోప న్నిరక్షేమ నాయవేశ్వరుని
 సేవింబు యంపింబు శిష్యులుదామలు దేవదే ప్రనిదివ్య తెలుపడువ మూడు
 కోరి యొ తెలుకేగుగు తెనియచు శ్రీరమాద్వైత సేవింబు దత్త నయనంబు

సేవింతు ను నుండ నడమల వయ నలునోపక పశుని వంత నెట్లు
 త్రింద ను నివిని నెప్పులు జాము యట్టె నడమల వయది యలపల్ల బాగి వ
 సేక్షించి నెప్పులు యానెట్లు కి ప్రదేవోక్షేయదయ నే సేమాప్రపాద ములు
 తిని విన్నప వయసయ న ప్రసూకాయ నును వే నునానిత్రీపాద కే ముల ముల మోషి
 యో వలవేనేని యిం పు తిరుప ములు నెవిం మునుదిరా నెట్లు ప్రదేవి
 ప్రుండ గాజూనివా నోవోయం పంతు ప్రుండ రీకొక్షుడి ప్రున్నాడే యనును
 యుండంద సేవింతు యోశ్చ ద్విప మును యుండ రు చ వక్ష్యమయోశింతు రప్రదం
 యన ముండు శ్రీరంగ యాప్రగాద ప్లితి నదేబడవ త్తప మును నునె
 శ్రీవల్లిలు మ్మూ రు సేవింతు యుండు గావిష్ణు చక్రవర్తి యోం జానుగానిని
 విరుమావిరంజానోదే ప్రనిజూని పరువది శ్రీరంగ పతిప ద్ధతరసి
 శ్రీప్రండ రీకొక్షే జిడవారణ్యాక్షే యోప నైకక్షేత యోశి లంకాకేత
 యోన ముల్ల భానిక్షే యో విక్షేపించి భూనప్రక్షేణాబుద్ధి సేవింతు
 యాదిని నోక్షాకు నంగీకరించి శ్రీదైవ వద్వంత సింహాసన స్థు
 త్తేన రాజుల ప్రాజు లంగీకరించి యానిల్లలు మురామూడావి భాషణుని
 తిని పంపును నియ్యియి వ్యాజ మునను నుదేయియోజ నుకోరక్షేంతు
 దలనెకాదేవరవేనేనియుండి యల జగదీ బాంబియు నవనిది రిగియును
 ప్రజలక్షేయము నీపాముగావ లెస సుజన వత్సలదేవ సుబభ లక్ష్యే న
 యిక్షే న ప్రాసాదమి యుండు పంతు లేల లకులీ ముగామ విలక్షణమూర్తి
 నీరాసులును నేప్రసేత్తుది నేనప్రదైవ నేప్రసేత్తుది వ్యంబు లనున
 యెల్లకాలము నుండి యాయోత్తిరోట్లు నెల్లకక్షేంతు వేయివేయి నాయును

కొన్నాళ్లలో వింశతికొని వ్రసవలసినది తిన్నవెడరువున తిరుపళ్లకంబు
 పొందుగా నాంబాదుప్రండ రికొక్క నందం దో వింశతియల బోయి
 తిరుకొవ జూరి నొదిను మునులను వ్రుకుడర మూర్తి న ద్విసృతానుచుని
 వేడుకతోడ త్రివిక్రమ ముజూచి పాడుచుకొనేరి పావకుపెల్లి
 ఘంటకాశలము తొనగావెంక మేను ప ముజుత్తొన వింశి ప్రణమములుచేసి
 ప్రేమరుంబు ధూరు శ్రీరంగ మందు నొప న్నరక్షణార్థమై యుల్లి
 యామంత కంచాళ యంతా ముదయనంబ్రమ ద్యతేంద్రుడే యేయంబు తెరిసి
 యొగ్గాడుపు రికే శయవ్యంత భక్తి శ్రీ హృషికొరుల సే వింశి మునుడి
 పరు మాజ్ఞ సే వింశి ప్రతితొన తని వేరుణామ విషయమై పంబు లోనివిని
 త్రియ నంద శ్రీ హృష్య మందు కెళాంతి నయినారుజప్పగా నొడురు జదివి
 యాద పావలమున వేరిగి యుత్పలను యాదే వ్రసాకాయణా వ్యాయగానివి
 యోబాధ్య వృదయాద్ధ మాయన సన్నిధిని మూల యుత్పలము జిహ్వానోదేహి
 సాక జ్ఞుడై రహస్యము తెల్లనైన శ్రీరంగ మున కుపేయేసి నవనక
 ఎంబెరు మానారుకె దురేగి నట్లు నంబెరు మాజ్ఞను నొడ దురు వచ్చి
 కృపజేసి యొతిరాజు సరిమూలకొని వ్రప మంప నుర్విలో నుకరుపచేరు
 మీది శ్చేవనే శ్రుతిమేదిని లోన వారికె హేత ముగావలె ననవలెప్పి
 నాదాసుల గజేసి నరులరక్షించు ఘోరైన గదివారికె క్కడిదనిన
 నే వింశి నర గోప జేయ్యకువద్దకా శ్రులు గట్టు యక్కడ సన్యసింబ
 యుప్పుడుల రు మాజ్ఞయూ దుండును నుడువెప్పిన ముదములో నిష్కలుకాయ
 యాదరంబున ను లోకాబాధ్యవిలువి రాంబ తాత్పర్యవిధి ప్రబంధ

జూతున ద్వై ఖ్యాన ను మర వ జూతు యోవ డాయె విప తియ వి వచ్చుదనగ
 యుద్ధ పంప క వత్సయోధా త్త్వేద నర్థులనెల్ల ద్వై వాద్ధిలజేసె
 పునఁజూత మోక్షై ర్థులు ర్విలాప లను విన్నవారెల్లను కేంచేసి కపుడు
 నా బాలు లాప్రతి వాద్ధి భయంక కాకాద్యయంబి యు ప్పా పున జన
 మందార మగువాన మామలయోగి కండాళప రియం గాటను ప్ప రియ
 విరు మలన రసింహదే ని కప్రభృతు తెరిగి నప్పుడ వచ్చి రి టు వల మిరియ
 నేరి భట్టరు పి కాణ జియ్యరు ముడలు వారినె నా వి వత్సంక గుడై రంప
 పెరు మాంజ్ఞై పై కే నాడులివిని మావ ద్ధ విరువాయ మోవన పే మెల్ల మిగాను
 కవిగి న దాని వ్యాఖ్యాన ము త్ గూఢ అప్రమీన నుతావన తివివో నిడు
 రియిర ము న్న బదాయర ము లయ్యువేర యిరువ ది నాల్గు పేలు ను జూతి
 సన్నిధి సెలయేడు సకల పైష్ణవులు సన్నతించగ పోస్తా మలక మూగ
 వినుపించ యప్పుడు వి ఖ్యాతి బాంది కేని పోరే శ్రీ భాష్యకొనుతేయనగ
 యను దిన ము ను వ్యాఖ్యాన స మయమును వి నును న్న పా మును విస్మయముగాను
 శ్రీపాద జీర్ణంబునెల్ల నాప ట్టై వెల్లప కండ్లై ప రమ ప దను నుయ్యై
 ది వ్యదేశ ములయెల్ల తిరిగినె వింబి భ వ్యత్రై శ్రీరంగ పతి బాయకుండ
 ప్రఖ్యాత ది వ్యప్ర బంధ ము త్ ద వియ వ్యాఖ్యాన ము లుచేసి వసుధలోనివిపే
 ప్రణా వింబి భూమి లోపలి వాగు ద న్న మన వాళ మాముని మ రిపెరియద నగ
 ప్రసేద్ధుడై యా త్త్వై నెల్ల యను ది నంబును ద యాయత దృష్టి జూతి
 యెవరా జువింశతి యుత్తయం దాది రతి మతి నుపదేశ క ప్త మోతయను
 యనతి ప్రబంధంబు లానతి యియ్యదనింప వక వికే న్ని మును చేరి

యని పరియజేయగతు యవని లోపలను జనుల రక్షణకు చందంబుచేసి
 తా దిది నిష్కడుత్రోవల్ల భుంధిచ్చు కొరికినవెల్ల కుంభిళి సనులు
 నేయావతారవివేచితావేష పాపమండలు రావి బాహ్యము దృష్టి
 వారవేదాంతర జ్వరభేద జాత్ర దాదిరక్షణయేతంద్రాంప్రసాదేష
 కామలక్షణయోగి గర్భితాత్మయే కామనానుజాత్ర సుత్రా వ్రతతావిధ
 దర్పణంబును ప్రబంధము లక్షణాద్యుద్ధృత్యును నితామెయంగే కలంబె
 యందుజేప్పిన ద్విజీయోత్వాస మిలనుయెందును జనుల కుల్యష్టమైవలయు
 తప్పుగవిగినమారుతగ నక్షరములు యెప్పుగా దిట్టడి నొనరనే యులు
 మాధవ్రకృప నన్నిమహిమారవెలసి సర్వసంపదలయే సర్వజ్ఞులయ్యి
 శ్రోత్రస్థులమేదాని వర్తద ననను

తవ జీయోత్వాసము

శ్రీ సామ్యవర గయోగి నే ఇరుండట్లు భాసురనేషచవి భావ్రుద్దయనవె
 తరువాతనే సంప్రదాయంబునివెసేపర శిష్యుం తతి వలన గానాన్వయ
 యంతట నూరేండ్లు కదిగొంతమాసి కొంతమాత్రమెనిచిని గురు సంప్రదాయ
 నంతంతలే కవిసాధనములు తాంతమహారోరి ఇలామిలోనరులు
 యదియూకథరి కాజుయితనే మహార్యి విదితంబుచేసి సద్విహితమార్గంబు
 కేనిపించి శ్రీభాష్యకారులన్నింధ మనమోక్షమని చెప్పి ముక్తులజేసి
 ననెలక్షణాద్యుద్ధృత్యుప్రజ్ఞనదియు వినిపించునకులకు విదితంబుచేసి
 తిరుపతియత్తర దిగ్దేవమందు ధరగుష్ఠవేరికె కక్షణంబునను
 తాననంబును తుంగ భద్రుడు తాను భాదనాకాయకావల్యులు నందు

ములుకుదురనసెప్పు మునికోమి పురము కలదుమనూహాగానగర్హియెట
 నెరుపులతొపులనెలవరిమజ్జవిరిప్పెన భావుల విష్ణులయ ముల
 తిరుతిరువేయలతిరుమావెనులును పురమొప్పునైపెరుంబు దూరె యనగ
 యాశాంస సర్వాత్మదానారోపకే నపుడాయాదికే నపుండ నగ
 వేదాదివిద్యలవహితసక్రియల నాదికే నవళి మూర్తియనుచుకర్తవీను
 యోగూరితుడికే నేవాఞ్చనిబోవి యాసురుండ నవళి పుణ్యాధిశుండు
 మండలాధి నే సన్మానిత మూర్తి కొండమయ్యనమకే గుణానిధి గలఁడు
 కులసేలవృత్తాదిగుణముల తొల్లియలసిజాగా మనికేమరిన యట్లు
 మహాదేవరాధర్షమానుకేపాది మహాదేవగుణవల్లులమాధిపతి ప్లురగ
 యోమాధిపతి సరియతని సన్మా గ్యయా మాధిపతి ప్లురేయగురుసేతులు
 యంధు నదితికి వాచు సాకారునట్లుముందుదేవకేతామోదరునట్లు
 ప్లురైముఖవర్షప్రప్యమాసమన నంబగానావ్యగ శిరనుచార
 గ్రొంద పయెతిరాజుకే నేవాఞ్చనికే నంద నుండైప్లురై నరసింహుడనగ
 జన కుండున తనికే జాతకల్పారుల సుగ్రయమపవయనాంతుంబుచేసి
 నది బొంతుకే కొన్నె నది విత్తైరాగ్యముదయంబునప్పాడి వకేయినుకరరి
 పరియతిరుమలనంబిప్పు ధులవంశమునవరమునిపాదవరజ నంబంబు
 యద్దంకేపద శింగరాగూర్చువారి ముద్దులమమమనిపెమాహానాకొరు
 సత్ప్రదాయాజ్ఞాని సారాధ్యవిధుని సంప్రేతిశింగరాగూర్చులజేరి
 పంచసంస్కారాధ్యపయకేజ్ఞాన సంపద సారాధ్య సంపదాద గురు
 ధవలనముమనేజ్యోద్రుప్రవరులొండైన నరవరయోగింబ్రత్త జ్వవయారి

సర్వదాదలపోయ సవిప్లంబులైన సర్వాధ్యక్షములును విశదముగానుజేయ
 యవిమూలజనులాయజే న్నవిరుప్రవక్షణప్రవణుడైయనినిరూపకముగాజేయ
 యతిరాజులనేపాడియొడుచునెప్పుడుచనియింపునునుబ్రహ్మగట్టించుపొడ
 సద్బ్రహ్మమంగళానాసనంబందెడవురుండైయన్యధగట్టించుబడిని
 యేకాంసులనేమీతయేప్రద్దుభగవదేకాంతబ్రహ్మయివరముతోగనక
 శ్రీరంగమునమేవేయేసియందున్నయారంగపతిమంగళాసనంబు
 న్నియంతునిజ్యేష్ఠులనుపాయని సద్భక్తిపరిచర్యజేసి
 వరవరమునివచ్చి వధిత దాదాపరియణగారికిప్రియపాతృడైన
 నిరియణగారికినిష్ఠుడైవారి మదిగోసెవింతురామానుజయోగి
 కావలెననిజానకతులాతొజ్జేష్ఠుడైవిడవేదార్థతాత్పర్యములను
 గడువగాజూచిప్రజ్ఞావిశేషంబు మదిపెచ్చయెంచెరుమానారయనగ
 రాశ్రంబుగానభ్యసించి తత్పరమవిశ్రుద్ధసన్నెధామెలగోసెపెని
 యింతటసన్యాసమ్మనమెలనునుచింతించియందునుశ్రేష్ఠవయెంచి
 దరమంతానెకబహుదేవతాంసలకునపరితెప్పనెక్కడలపరమహంసుండు
 యనియిప్పుడాయోశ్రయ్యోంపరంబునకేదసముద్ధిరామానుజమునిదృఢబాన
 కాపాయవటకుండెకాత్రిదండార్థ్యవేషంబుధరించి విహృతఃఖ్యుత్తి
 తత్పరుండైయధ తత్పర ధ్యాన్యకృపపరుండై వారికృపచేతదాన
 దాన తద్దానానుదాన తద్దాన దానందన నుకొని తానంటజేసి
 మూరవాణునితనబండ్లొకట్టువారివేరచేయింపబోవతితలలు
 చలముననటంగియజనదనగాను స్థలములొకరికివారిసద్గుణులెట్లు

యొప్పుడు పాదాన ముడి గిట్ట వ్యంబు తప్పెను కొలవె నిపే కట్టుంచి
యల్ల కైతూరే శుం నందు స్థాపెను యెది కాజునంబు య్యరనియెడు వారు
కొందరి తమ జాతి కొలిచి నిలిపి యందు లక్ష్యంకర్య ముర నేసే వించి
స్మరక్షైరి సౌమ్య జామా యోగేంద్ర పరణానంబుంధి తాత్పర్యము వరుడు
లరు నఘు తాత్పర్య నాయాడు పదివి జనులెల్లరు నుజూడ సంతోష ముంది
మనకెప్పుడెంచెరు మానారు జియ్యరనువారి కెంచ గిక్షైంకర్యంబు దెలిపి
మహిళానయెంచెరు మానారు జియ్యరహానా ధుడే తప్ప దనియూడ కొనగా
యోగూర్చి లక్షణ ముది పీరియం దెల్లగాని తమని పచ్చి నుజునూడే శ
యిందరికొగూర్చుడి తనియమర గొంది గోవింద య్యకూర మరే శు
రామానుజులతోపం రాసెవ నాడు భూమిలో నుప్పుల బోధించ దలచి ||
శ్రీరంగ పతి చేత జియ్యజ్జ చేత తూరే శ్వరుని చేత గురువుల చేత
యంపెంబు కొని లక్ష్యణా గూర్చిందపుడు సాంప్రతరాజులు సంతోష గదవి
దిర శక్తు శిష్యులు పంపి పోయె తిరిగి పోయె యుతురువు న నున్న
జనుల గట్టాక్షించి జనిపె న్నదరిని ఘనమైన తిరువరంగవలు గా గాయందు
శ్రీరంగ రాజు లోన వింబయి పట్టా చక్రేవ మెక్కడు పానె ప్రాంతు ను నెప్పుడు
పేర సంజ్ఞాని ధియెరు మాజ్లు తామెయూర మాదే విక్షేయి పట్టమొరిప్పుడు
మహాదళమీన స న్నినే తాక్షిర బవలమతి శ్వేత్వ తప స్వప్ర సాద
నురురు ర ప్రాకార న రక్షై భక్తాత్మ వ పంతుని గాను
మమ్మువిమోచిం మావద్ద నుండు స మ్మతింబి తేని సంతోష మునన ||
శ్రీకొందుడ పువత చెప్పులు వాడు యె కొడు మందేని యె కొని జూచి

యప్పు డొన నాగాయి యాహ్వయమొదలై ప్పునెన్దిమిది కొత్తనెరుప్పసయి
 యొరగింపవలెను నే నందరుగూడె సెనె ను బిడ్డప్రసాద మున్ గొనుచు
 యందు కొనెచ్చెల్లండు యెక్కడి వారి కొందరి నోడిన్ది కోవిలనెల్ల
 వాత మా ముని రుగివ యారికి పోయి సనపే నునయ నాగు సన్నతి జేసి
 తెరిగి మరియును వచ్చుతిరువ రంగమున గుగు వరుయెతి రాజు గొనియో డుచుండి
 యేవిధంబున వైన యొరంగ ప తిది కోవిలప్రకార గోప్రసంబులు గొ
 రొవలె ననుచును వచ్చి వితాము సావలతిరుమల నగు గు బాన డుమయ
 శ్రీ సంద నంబు స్కరి నే రియందున్నయొమా ధవులను యొని మానింపవారు
 నెప్పి ప్పొత్తొట్ల జేసి పో యార నప్పు డ ప్పొత్తొట్లమగు వంతయూపి
 యొత్తుల నీడే త్తయందును వాతము సాక్షిం చేనయి మువలె జనులనుజేప్పి
 సొబ్బా విదే త్తర సంబంధ యోధకొ భావ దుష్ట చిత్తా జెల లో క
 రక్షణోర్పుక్త వ త్తా మాను జాన్య నిన్దే పదే సికో నత చిత్త వృత్తి
 తాక్షణి కోత్తమ లక్ష్యణా మా రుగి వీక్షితులెల్ల సరే విస్వర వస్త్ర
 ధారుత్తా దే వతాంతుర ములవెప్పుడుం దే రుత్తా నెలగరు త్పణ ముగా దలచి
 కొందరి నీక్షించి కొందరి ముట్టు కొందరి భాషించి కొందరి క్షించి
 కొందరి నే ముట్టు కొనకొనిన హోట్ల కొందరిం దును నివిని నునాము ముట్టు
 ర క్రాంతి మునెసి నంబు బిడ్డి వస్త్ర మార్గ ము ప్రేతి వ దల లోని
 శ్రీధర పాద రాజీవ సంబంధ సాధన సాధ్య చిత్రంబు లజేసి
 యా రితి సాధ్యుల నోడిన్ది కొరుకు మొలవ కృప నే దమెల్ల సే కదలి
 తిరుంబాదేన బోయి తిరుమలమొద ననుజూడ వచ్చెతి నకు లెప్పంబు

పాదుగె కె వీక్షించు ప్రాంత రికాక్షు నడుగులపై బడి నవి శక్తి ప్రయోగ
 స పదంబు మంగళ శాసన పరత న పని తిరుపతి నుండి యుదాగునెలలు
 తద్దయు నాయనంబా శక్తి గారి వద్ద కొనె జ్ఞాప్తి వచన భూషణము
 తి. పనసె యుక్తి వైష్ణవ లనం సంతోష ప్పము సాధ్యమి పదనగ
 కొందరిచేడిల్చి గురుత్వనచారి కొందరికె నెజిప్పియ పించు కొనుచు
 శ్రోపె యుంబు డూరు శ్రీ భాష్యకొరం నాప నక్షరక్షేమ నమి పప్ర భాప్తి
 నే వింబ పాపము ను నెప్పుడు బోయి యావి భూభాయవే శాస్త్ర వై యాంబి
 కోరి వచ్చిన పశాంతు శేలాదియైన పారంధు గృపప్రస్తుత ద్వి తిరుపతలు
 సేవింబ తే వేసిని వింబ తిరిగి భావింబ మరియు శ్రీ భాష్యకొరం నె
 ప్ప న బుత్తె సే వింబ కేంబి కె వచ్చి వి నయంబు డూడ కే వే శ్చిరుంత్తె న
 పరమ భాషకు ప్రే తిసే వింబ తే ని పట్టి ని మోది తిరుపతుం బాచి
 పదవి శ్రీ మధురాంబ తే మున కంపె శ్చయెం దుద్ద న వారికె స పాక్షింబు కొము
 తిరుకొవ భూరికేడి రుతే దంబు నకుల నడుగు చు బోయి న్నే నాడు బాచి
 నిద్య భాగో ప్పవ నియ తు విల్లే ల య త్యుల్ప ప్నా ప్రాంత నని నంది నడుగ
 మది సెంత సెంత - - - పాళ్ల శ్చ ప్ప ర తియే మి పే ప్పదుం న నియ ప్ర ద నియ
 ప్రరు విప్ర ముడ య్యి సునె ముడ య్యి పరుడ య్యి నే ర్తా స్వ భా ప్రాంబుగావ
 ప్రార కే నుండ గా ప్రే కర్తె నే మి కారణంబు ను పారం గుల గుండు పాసు
 పాపా ప్పులా నురప్ర ప్పములు నీ దను పాపా ప్పులు మి కేయి ధర్మ లక్ష్య
 కేయి ధర్మ లక్ష్య కేందు మిడ వకే మాళ బాగిన స. కుచి దంబు చేసే
 యల్లులు గదిచి ప్పాకల్లును పామ ప్పల్లన పోకొని మెదలంగ నిక

మనకు పట్టున రీతి మొక్కల విట్లువ వ్రసెయ్యె ప్రసన్నుడై మియ్యెన
యదియెమిమధ్యపై నరాజులకు సదిలంబుగాజేప్పిపావించన నులు
పదరకపెప్పినపావించజేరే విదితంబునయనెకరమనోమోగు
యననయిచ్చునున్నయదికొరిజనులధనమోహననధర్మంబుదప్పి
వారుజేప్పినరీతి చక్రులుగాని మోరనుధనమోసంమేమనెత్తులము
యదిబూనిజారునుయం చరేందతును మదమెక్కిచ్చుబిముగాపిచ్చునెకకు
యోగ్గురిగుడిదరును. దాదిపాండ్లునీ ప్రారితవలనెదురుగానివిడి
తిరువేదిలనుప్రతిమొదలపతడిరిగెనుపువ్వుపట్టును పల్లదాలాది
యారీతిదిరుగగాయాత్రిప్రమునకేరీతినుపువ్వుచిచ్చునున్నువొక
పొదేమెమోపివొకపొదమునకుయొక్కడమోపజూచేదియనిగొర్ర
మోదే ప్రహారకొలుమొదికెజూచివేదిచెనెంతకాలమెట్లునాడ నులు
మోదలుగుయముకెక్కిరింపుదురు బాతిమోవిదుస్వభావప్రదిట్లనిన
యందుకేమోయెను యాత్రిప్రముడెముందునుయిట్లుప్రమోదిచిబూని
శేషునదే శ్రీమతిశక్తిగదనులు వస్త్రవబువెరస్త్రవర్తిగైకొనిన
సేర్పుననెప్పించిసేర్చిన జానెయెట్లుచేసెనెందుకునిజేపుడ
యెదిరియెనుమడువనెరిగినజానెకదిజోడ్డవగరమట్లయింపనకు
యనినజాన్తకామొడ్డయదివలెననుచువనకుకొగిడిచాడుజాగుడగనక
ప్రతివివననర్మప్రయోజనులైన సర్వజ్ఞులర్థించ సాధువపుబడు
వారికిగాతానె వారేమివనకుకొరిగినవియెల్ల కొనకేలమను
యనినంబువారివోనాదియొస్తామివనబూనినెగ్గివేదిచానెత్తెకొగ

పె ర్త్రేప్పననెలగిత వి శ్రాంత వరణు యరవిందలగిత నా న ప్రదేస వింబి
 మంగ శంబులగోరి మరె స్వామిజీరి సంగతి బీర్త ప్రసాద ముత్ గొనుము
 పుడు శిష్యులు నుదా ము దండ ముత్ పెట్టు ప్రదుము న విరువ రంగమున పేవపు
 యువ ప జియ్యజ్ఞానే కాంగులదాము వ న నలుపులు మున విశ్వికల్పిన ముగను
 యొన వియ్యగ నిందరయగాండ్లు పుచ్చయూనిట్లెల లక్షణాట్లగోని వింబి
 కేనియండురెండు శంషుములు యడుగు వినిరక వచ్చుముగానే విచరింపె పల్కిమ
 వ్రసిన దృశ్యైవై ప్రేరకు నువారినె వుడుజూచియు నెరుగ పొండట నరి
 స నిర్ది వారు విస్మయ మావియ ప్రదు పుచ్చు నది గెచ సావిత భక్తి యాగోష్ఠి
 వ్రసెం ప విరుగోప శూరి నయ నారు స నిర్ది నంబులు స్త్రీ నంబు వారు
 నామి పద్ధతి వచ్చె సాగి వెస్మై కెక్కి మంబు నడిగే వేంకటేశ మోగ వసు
 యయ నారు కేనుమంగ శ నొసనంబు పంబు కేసయు ము భక్తి మోను ను
 ప నుదానె యనియలు ధాత్రి వ్రయుడు కొన నవధరియలు కొనిన ప్లు నిదా
 గల్గె ప్రేత రాత్రంబు గాసంవరించి యా మహిమోపరమే కెంప దర్శి
 పరులక్షణంబుండెడి పరమభాంస లకుయర వ్రులు సు కొని వ్రుడు పదె ప్లు
 స. ము పోలు శూమి నర్తస్తంబుల నల సమధి కే మంగ శ నొసన సరవ
 న నుమూల ప్రాచీ రియలు దాను నాల్గు వ న కండు బీర్త ప్రసాద ముత్ గొనుము
 ప్పండెడి మూకెల చాత బాగ్ శూమి మండలంబెల్ల ను మూసా మ్మెయిన
 ముది మండ శశి య్య ముఖావళి శుష్టుర విభక్తి సేవించి యప్పుడెల్ల నియ
 మును ప్రమాపద్ధి విస్మయ జెప్పునుండ విను మున్నయొగ వివిధ వివాద భా
 ము పోకాల్చి యెంబరు సూనాను జెప్పిన మోదంబు గాల్గూవెస. శరణ్యులు

తియినానునుమంగళశాసనముననుసరించుచున్నది. ఇట్లున్నప్పుడు
 పైవ పాఠమునకు సంబంధించువలన కొవిలజూరనును కొవలయును
 యావతరాకెన్నయిననుక పాఠమున వచ్చును. రుమాళ్లు నిర్మలములు
 ప్రేమలలును నిర్మలములును. ఇందును గుడి యొక్క యింట నుండు
 యనినాడు. ఇట్లు నందును మోగు యని చోట నిర్మలములు గలవలన
 వర్షమున శక్తియువర గుణములును వర్షమున నాయది సాక్షాత్తును. ఇది
 సందేహముల యొక విధమున ప్రభువునుండి వలనను విప్రములములను
 సాధించు నట్లు యిట్లు చేరి వంతు సాధన శక్తిని సాక్షాత్తును. ఇది
 బెడితెలు వ్యాధి దుర్బిక్షము సమగ్రముల మోక్షముల మోక్షములు మోక్షము
 దేవర వరములు విరిగి యిట్లు కె రావలద న్ననుకాడు. ఇట్లు
 యనిన సమగ్రము సమగ్రమునకు నుండు వసంత శక్తియు సాక్షాత్తును
 పై కొలవాదును. ఇది ముగిసినది. ముగిసినది. ముగిసినది. ముగిసినది.
 తిరుకొవలూరికె తెలుసునను గురించి విని గరిమ సందగము
 మోడి రామ నుజు మోక్షముల ముగిసినది. ఇది ముగిసినది.
 ముగిసినది. ముగిసినది. ముగిసినది. ముగిసినది. ముగిసినది.
 కెంత రుద్రుల ముగిసినది. ఇంత రుద్రుల ముగిసినది. ఇంత రుద్రుల
 తిరుకొవలూరికె తెలుసు ది వ్యాజ్యము ముగిసినది. ఇంత రుద్రుల
 రావలదనిన పేరం రుద్రుల ముగిసినది. ఇంత రుద్రుల ముగిసినది.
 ఇది ముగిసినది. ఇది ముగిసినది. ఇది ముగిసినది. ఇది ముగిసినది.
 ప్రేమములు ముగిసినది. ఇది ముగిసినది. ఇది ముగిసినది. ఇది ముగిసినది.

రాష్ట్ర సింగవరాన జామపూడు యోబ్రాద్దోల రుమాళ్ల నతి శక్తి మోడ
 యూర జోక్రిను నుండ సూర ప్పసాయతా చందవెరిగె నయ్యెన నయ్యెన్
 దేవరవేంబెదితిరుకోవ జూర నాతిష్టాత్తే ర్నిమరయ ముచినను
 తి నతిచ్చినపెల్లనాచరించెదను బోనేలయిత మజ్జి నాల్గు న్నెమెచ్చ
 యాపరాంతు శునివేంమిచ్చు పుచ్చెట్టు శ్రోవరుంబుయో నోసె విలవ నిశ్చయ
 జోక్రి ను నార్దర మి ప్పూ ర్వాప రంబు నోపె వియారించి నిట్టయించి తను
 తిరిగె వచ్చెద మని ది వెంచయచని వేర ముపరాంతు వేర ము నేవెంచి
 తిప్పగింపు యుయోతడ క్కడి ప నుట కెప్పుడైన నుచ్చెన్నె దప న్నెయ
 గలవాడ వ నెచ్చెన్ పేరుణవీక్షించి బుచ్చెమనంపెననడ నిశ్చయై నెమెచ్చ
 మేమువచ్చెన యెప్పుడు మోక్కిర నియమ మూమహాత్మి నెవెంపేటాన్ బోననప
 ని విపేకోవిలగట్టు నిత్యాత్మవ ముల కలుగ జేసె ననుచు వేరుణాదోచ్చె
 యాపరాంతు శులకు తోడుగ ను శ్రోవ రుంబుయోరి నేప వర్ష కులము
 సంబంధి పరిశుద్ధ సా బ్దో కుడ నుచుయెంచె రుమానా రుయోడేర్ని కెల్ల
 తిరుకోవ జూరె వెరిగె బొమ్మ నుచు గురువరు చాపరాంతు లజానివిచ
 వేరుణించియొడ ని కె కొవ్వులు నిచ్చు కె రిగె తెలుపుగా కెదవెంచే
 ప ర కుళాప దుప్రజ్ఞోసె విచి సార కుమంగ శనా సన పరచ
 శ్రోవ రుంబుయో దుప్రభాష్టకాకు పాప వర్తన దూరు శక్తి మంచా రు
 న్నె వింబవేంచే న్నె వింబాని విచి యందు న్నయల వల్లగ్గా బాల్మిన చని
 పోల్లెనవారిని బోధించి పిపియంద కుముండేపె న్నా బాల్మిన దము
 పొందకుచేరని శ్రోత్రస్థుల కల కృపాసయన నిమి కృష్ణకావతమ

కేవలమెరుంగకేమోనైకొమ్మలైయున్నవారెల్లపొడైనవచ్చునెంచి
 కౌరుణ్యగుణమున్నగుణములుజూచి యోశ్రయించినవారెన్నైనదిరుపములు
 సోద్రయులై ప్రీతిజనులతోగూర్చి వృత్తి సాధనము వివేకించియున్నది
 పుత్రుడవైనానుతముగానునెప్పనివివేనవారును నిశ్చిన్ములగుచు
 తలశ్రీ నానాభ్యునిదలచుటగాని సారధైన సాధన మంత్రావకములు
 తరులైనదేవాంతరములైన యనగాభ్యువిషయాంతరవవియైన
 నునవునస్వప్రయోజనములైన తలచునెల్లరుయట్లు వరువాతైన
 కవిదోషమునకులొగరుయంతఘనులొవిన రన్యకధప్రకృతివిద్ధికికాంక్షు
 లనుదినంబునుభూతమందుపడిసి యారితి నాన్మల నీదేబ్బకొనుచు
 పొరుండగానెప్పువర్షంబుతానె కులనే ఇరాళాదిరి కోవిలకెరుప
 బలిమైనమతము సంపాదించనందు చేరికొనాన్మల,ది శిష్యుల మంచి
 తొలిగాండరినివివేచివచ్చెదేళ శ్రీప్రేక్షప్రభుతాదేష్టియో ప్రార
 వోధ్మారుగా వచ్చుయెడలనినిచి ప్రసంగతకరణాలుప్రారిత్రేక్షప్రభు
 సంనిధిసంబులు స్థానంబువారు వచ్చుయాయదికారి వాసె చేసేమము
 సుబ్బవిడియలు పొననువ్రనగాకదేవరాయనినాసి పోరాకుం, పడేసి
 చేయివలసినవరప్రకాశించలే ము పడుచుకొట్టవలసేసిపడి వరంబుందు
 నడపకకోవిలనష్టంబుచేసి మోరుస నాన్మలుమోవలంబుచిందు
 రాణాజులనియూచిరందరుజెప్పవచ్చి వారమురాజువద్దికెకమ్మ
 లిచ్చుప్రేకొధ్యంబు యాదేబ్బతనన వినిదేవుదవువని వివరంబుగాను
 జనేకొట్టలగువారిసమ్మెంబునకునునవీష్టుడళ మ్మెయమణివాళజెప్పురు

యలవడు సర్వకూర్వంబుగాజేసి కావగల్గినికెప్పుకను గావించ
 సేవలంబు విశజేయ నొన్నిదంబు గనుప్రకయకెరుకొవ జూరికెల్లూరి
 పరిణమింపుచునుండ పావంబుమననయ ప్పుడానాయకున జ్ఞానవింబి
 తప్పకొనెలవ మనుభారబోయింబియందు వడుగ్గానే మదియనిపొచ్చు
 యందునుగల దెంతయిదేవరిలయెనో వింతెత్తెన్మనకు
 యారగింపులకు మోరవ ద్దంపులకు తప్పనే నదియది తాదార్యమే
 చెప్పినప నులెల్లిన యింతవెంతమేము చూపున లోకమేమాకున నుచు
 తామూన జీయ ప్రజాస్థైర్యమున్నకునెనియింపిన జెప్పులుదాము
 కొవజూరికెవచ్చు గుణనిధియైన యోయనాదును మంగళ శాశనంబు
 గెయుచు కంఠకౌజి యైదుబదియోప కాంతుశుభమయిదికొరమిచ్చు
 శ్రీపరుంబుధూరుచేరినవచట మనయ జీవ్యునియేమరక నీవెప్పుడు
 ఘనుడుదాస్యంబు మూక వడుగుమనుచుయెనెయోతిరుకొవజూయనిపనులు
 యనుమోవి నాయనంతయ్యనునెచిపి కరుణించువరువరంగము నమనల్ల
 . పరవారిబనియూర్చె కర్మమరసి యెప్పుడుకొనెనుజే శ్రీరాజు
 చెప్పినటువలెజేయచెప్పియక్కడను గట్టుగాకొవెలగట్టుంబ
 గుట్టువ్రాకొరంబుచుట్టుకొవలలు కొత్తగామంపప గోప్రంబులును
 అత్తగింజనయట్లుస్థిరమునెయింతి జెరుకొవజూళయది అత్తరత్తెరి
 తరిచ ర్మలకురెండు బాగైన పూజ్ఞు చెప్పియచ్చ శ్రీరాజు సేమలొపలనె
 యెప్పుంబ మరియునుయెకొంగినివిసి కొనెనుకొంతరాజుకొని కొనికొల్ల
 చానేయొజ్జీమూరి చంద్రకెప్పియెదేమెమిత్తె కర్మమనటగావలెను

సేమలగి నెప్పులచే వచేయించి తిరుకోవలూర గుస్థికడ వోనుండి
తిరుతేరివీ థిలు కేట్టుంచి కోచిల సెన్దన గోవుగలలును
కౌవలె నన్నట్టు కౌప్రసేయించి శ్రద్ధతో మంగళ సాసన పలుల
పుడ్డి బాందించి యొకటి లని విశేష భోగో వృధాంబులు పూర్ణముగాను
జూగురువనువి నారించి మరయు చిరివిగాండో ప్పవనీయించి యెల్ల
కేరమంపంబులు కేట్టుంచి తామర తదితర జ్ఞాన శ్రీరామ్యుభయై
మధ్యహమదే వోభిమాన పైరాగ్ని సాధన వేదాంత పాస్త్ర విజ్ఞాన
బోధ కేజ్ఞానోది పూర్తియు గలిగె భగవద్గూర్జనంబులై మోక్షముగ
దేష్విస్తవ్యులులగి బోయిచెప్ప సకలదేశంబుల సాద్యే కుదెల్ల
నకలంకుతైవచ్చు యాశ్రయంపగానంబెది పలు పదిష్టకేరాదివిద్య
లదికొలుల కుదెప్ప ననుభ్రమగానంబు నదికొలులదైరియవెదనమండ
పునతైన మరమునం కేట్టుంచి యందు యెదిగె నతవ్యక్త హాస్యము మెను
విడువకౌప్యులు వేంచేసియుండి తిరు నమరునం దివ్యదేశంబులగెన
గురుజ నంబులకెల్ల కులపతియైన శరత్తురసేవంప సనన్ద డగును
మరములగి సుకరి సన్నోదపట్టుని విదేష్ నమయన్మయగా బావంబుదెలసి
రయమున నప్పుడు పరస్వరంబెరిగి యాపకాత్మయము నిరివలె విడిచి
కామోరు మండికొకరధృవ దండనే పంబుమోడనే విష్ణుదేవత్య
భూపి తుత్తె తామిచో పూర్ణులవలెనే శ్రీవైష్ణవ్యులకనిననే వలనగిరి
యొత్త ప్పత్తులను జాత్యాదుల వలనయెక్కివ తక్కివలెత్తెన జాత
కేతకదివలెన యాశ్చర్యకేష భావమే మూచిత వ్యక్త దంబులగును

యోగి శాఖిం స వ్యాసుల వయాకేదే హాస విష్ణుంధులదిగ నాది సతల
 మోహంబులునుమానిముదమునవెల్లడి దత్తేష్టవులుకొవి శ్రుత్రురీయము
 నొడలప వాడొడిసి పూర్ణప్రంధ్రములుపదవ రయరవాల్లవ నీర్వివాళ్లు
 మేదుత్తనవెంబులు కొత్తగొడుగులును తెరుప గూడలునంక తెరుమణివడము
 లురమునక్రికొనెముక ట్టుయినమరప నులుజెప్పుదురు సప్రమంలమోడ
 త సంపదైవప్పడే కొంగుల నూకే తెల్లనెల్లెష్టవుక్ తెరుమణివడము
 లుల్లంబులనుభద్రై పూర్ణప్రంధ్రములు తెరుప గూడలుపొత్తె తెరుమణివడము
 రకొక్కెంట్లునున్నె వచ్చెనిచిని స్వత శత్రుశ్రుత్రు శాపేదిలు వాము
 సతలంబునానా ర్యసంపదలనులు తాముతమదియలెవేత తమదే నెమునకు
 తామిసొమ్మ నుగృహ స్థాత్రమమూర్నానాది నమూనెయూనాదాని వూకే
 యొన్న శుద్ధినిబెట్టు యావోరనియతి గొన్నిది నములుపెట్టు గుణమసోధించి
 త్తరప్తే ననాత్మసారికే శంబుల నార దంబులనుగూడ తానే భూరిసంక తాని
 తెరువలెల్లావుల నెలవరిమళ్లవీరిచ్చెన విణ్ణుల విష్ణాలయముల
 తెరువెల్లగోప్రర దివ్యవిమాన పరివృత ప్రాకార గుహమంబు పముల
 దేవనిల్లిత సరోత్తర వాసమున భూవింశ నది జగత్ప్రజ్ఞాత మగును
 సుప్తనాది రుకోవ భూరికే జోరుచెప్పవచ్చును భూమిశ్రీ రంగముకే ట్టు
 యొన్నట తెరుకోవ భాయనాస్విమి వచ్చునారనిచిని తేడ్త నశిలులాను
 మునుప్రగామోమేశములుమోరుయెదిరువ నుదుయొకవనోపసంగతిననును
 తననర్తకాన నాంధరమున జెప్పము నయిత్తమున వారిగుదవి యోవ శ
 ప్రారిబేరులుదుదిచి వ్రదతముక్ గత్తివోర గాంబులు గట్టమోర్చియొక్కోయె

పాదాంగ నల స్థాని వారి మేళాల పాది గుహామంధ ధ్వజ ముదానా నులు
యంద రు నతనోప మను సరి ఘ్రాను నల ముందుగా బాగి ను నామి నాగే ష్యుడం
వి నయంబు తొక్కు క్రితం పోవే పోయ జనులెల్ల జయ జయ శబ్దంబు నెగడ
దె నువంబ ద గులంగ వీధుల నడుమ న నెక్కువెల్ల వారినాగ వింపు నును
శైలు మీఱ్ఱ కో విలప్రియ ము తొజ్జాతై ధ ర సా సిక్కు క్రిత ప్రదక్షిణంబు సగి
సేవా న్రమంబు న స్థిర బుద్ధి జాప్తు కో విల కో నే వియి గురుకు లుండ ప్రయ
తియ నాగు ను మంగళ శాసనంబు నాయు లాగి నితి బాగి ముజు ప ము శిష్యుని
పట్టు యాన మ సంక్షోభింబు న ప్టు ఘట్టు వస్తు పదెల్ల కాసి నే ని భ్య
స్తోత్ర భక్తాదె సంప్రప్త పద్రుప కం పా త్పక్షే ముం ము లాగి సల వచ్చు వివే
సంద డిగా వచ్చు సన్నిధి ను న్నెయందరి మువ వం యిగాల యంబుల కం
పొమ్మనియ నిపి సంపూర్ణ కౌ మువ ను సమ్మతి తొని ప్పు సంఘంబు నొలవ
వ ర వర ముని మూరవరి సింగ గా ర్చ్యు క రుణ గాయ విపతి గుంబు నే నలు
య విప తి తానయై నవ ని లాగి పాదు బ్రతుకంగ వ తె నని బరకు విధంబులను
తమ్మర సరయోచింద్ర స్తోత్ర మూప న్నప్రబంధ ము నా ఘ్ర సంక్షోభ సంఘ
సవ తంబు సయము సన్నిధి శిష్య వివ తిక్తే నిగ విడ వే రాడ్డ తత్వ
మాన తి శ్చయిర హాస్యోత్ర యాద్ధి క ము లాన తి శ్చయిర కల యాప న మిష్టు
సయము త్తే ఘ్ర వక్త్ర ల విలసిల్లే నాయ తింద్ర ఘ్ర వర్షి డ్ద లాగి క ముందు
న నును తెప్పిన లక్ష్మణా బా ర్యవ తార ము నుది నంబును వినిన యామి
యోగూధ ప్రదు పారి కడ గిన నెల్ల నే మి పోలొగి నాచ్చయి క్తే న్న నామి
దే పావ పార విశేష తాగే ష పాపాండ దుర్వాది బాహ్యు కు ధ్వష్ట

పేద పేదాంబర జ్వరభేషజాప్త రాచరక్ష వేయవేంబ్రాంఘినిక్షేప్త
 రోమలక్షణయోగి గర్భవాప్తాభి రామోనుజార్జ్యసాగ్రవ్యవచ్యేర్థ
 దర్శనబంధుప్రబంధములక్ష్యేణార్యుడుర్విమమనానెయంగేకరించి
 యందుజెప్పినప్రతియోశ్వాసమిలనువప్పుగవిగినమోలు చగనక్షరములు
 ప్రేష్పగాదీర్చుడివనరసేర్పరులు జాణువరసేమలు జాతెకోవేద్యులు
 మోధప్రేక్ష్యసేమ్యమహామోదవలసేసర్వసంపదలతేసర్వజ్ఞులయ్యు
 ప్రేక్ష్యప్రలవేదహాసవకుండవసేను

రమణ శాస్త్రము

శ్రీమతే రామోనుజాయ నమః శ్రీ ణ్డము నేంద్రుడాన్త్రవపారిజాప
 మోమహాశ్చ్యుడు లక్ష్యేణార్యుడుప్రతిదామి నెప్పులుయేవేంబ్రాజ్యయ
 దివ్యసామిరేర్త నమహామన్నతులగుబుండిపాండుగాన్త్రపిలుంబుదూరికోట
 మందునందరిగూడియివహేతులగుచుప్రేతనాడుయేకాగులుప్రమోక్ష్యులు
 సకలగుహాస్త్రులు సావేమిన్ నిర్దిహేనవింశకొనివారుప్రేపాదయుగమే
 హాపామకొమరుసడ్మత్తి నునెప్రడుచ వర్విరహస్యార్థ వత్పరుండరు
 వత్పరులుభుష్పనప్రేరేపప్రేమకెనయేమిడిదిమిమల సంబగారాప్త
 శ్చయశక్త్యలమకసశక్తమమనసనెయ సావేమియాయాప్త స్వేణాపలక్షణము
 లేమియదెయిశ్రయిప్రదేసనకుగనేరమోమోరవేసే ఉడియగాండ్లు
 ధోరిచెదెవిశేనపైరిశేననడుగ ఉడియడచెక్తెయిడుగ వలసేనవి
 యడిగదదేవతికానచెవతెనుదేవరజూని సందేహంబవీరు
 శ్రీకృష్ణుడాతరేనాధిపతియెనెప్పుడోలక్ష్యేయాశ్రమ రాంకుశుల

పాపాండవైరిత్రీ ఖాష్ట్రత్తై నై య ను ను దెవెయి క వేరి యిందరియందు
 గ ని నవి మొయిందు గ ను ను నెట్లు ని న సో జేల వా డ్దెల్ల సంగ తె చే వ
 శ్రీ శోండు వని యు ను నె న లె వేల్ల ని యమె యు సా మధ్య ని ప్రణావ భయవి
 న యమె లో నె నాధి నా యింద వని యు ఖా షణ గా మధ్య ప ద పావ త్రియల
 నే షుండ వని యు ను చే ఉ ను లందు ద యు చే సె నాలర్చి తో నే మో రు ను
 భయ పార ది వ్యప్ర బంధ వి జ్ఞా న గ రె మె ను నె దత్తై రి గా డ్దెలు నని యు
 గు రు వరుండ ను యెంచి మల నే ఇ రుండు శ్రీ వైష్ణవ ప్రేరిని శ్రీ శాంఘి భక్తి
 నా వైష్ణవ ప్రేరి నని యు వో రెల్ల యిందు మే దే వరే యాన వి యుచ్చ
 యిందరి సందే హా మి ప్పడు తు ప్పడు నెనె యు ప్పడు న వృత్తి ము నా సోమియమె
 సె ప్పు ముచ్చ ను ని జమె సె ప్పంగ వలె ను యిందు లో నె దియెండు యు వృధ గా ను
 యిందరి కె ని బంటు యి ది దప్పద ని నె దెవి సె ప రా గ్నై దే ముల కె గుణ
 న ల విష్ణు ప దము న కె ని పి న కె ఉ న కె ర వ ర ముని వి నీ వ ను ను దు వేళ
 ప రణా భక్తి ని యి ప్పడు సందే హా ము దె గె ఉ త్పని క్త యమె ది త గ నా న విచ్చ
 సె జ్జి త ర ప ర ఉ త్ప సంగ యంబు డు ప్పయె వృత్తి ము యు నె స ర్వ జ గ ము
 సె వృత్తి రక్షి యు నె స ర్వ జ గ ము సె వృత్తి రక్షి యె సె వృత్తి నంద ణ ను
 యె ది ది నె కె మి తాల మె వృత్తి కొ ర కు మె ది ప్రయో జ న మొ స్పష్టి వల న
 యిందు లో నె ది కుంబ మో నులు న ను ను యిందు లో నె సుఖా వృత్తి యు దు వృత్తి
 సై న హా రణ మె ది నా వృత్తి స హ జ్ఞాన లో ము లె ది యు త ర న నె ది
 యు వృత్తి మె ది వృత్తి హా వ ము తం జే ది శాన్తి వ సుఖ మె ది శాన్తి వ మె దు
 బంధ మె మె తు తాన్తై ఖా వ మె మె తు ను బంధ మె వృత్తి యిందు భయ మె తు ది

మహాని నిర్ణయప్రకారముగానుచేచి తలావం నెలార్చి తేలి న ద్దనుడెప్పుడెందు
 యొన వివరణ నన్నె నాయజే శ్చమిని ధ్యానించును ననుచు దలచి యెల్లయు
 జక్షదర్శిత జ్ఞానే శుభంబులు మమయ్యగ గవ జాణి నమప గమేశ్వరుండు
 యాశ్చర్యదేహమయ్యాశ్చర్యగ గము నొనర్చి వత్సల వస్తావంతి బాండు
 హారణావస్థ సూక్ష్మహార మనంబు నా నాయ నొడియ న నా నాదులనిగి
 తి త నందే వనప్తయ దస్థల మగుచు యొక నందే ప్రదుకొచ్చి వస్థ బాండు
 పురివిప్రకృష్టాణి శరణోద్ధాతవంతు జీర్ణమృత పంచు విస్మయమైన యెల్ల
 సంకల్పతత్త్వాన శక్తి సర్వేశ సంకడకొరుణ్యోజ నన్విమోజ గము
 పుష్టంబున రక్షించ పాపియింపసెకొడే పుష్టగా యొజగ కర్తయ్యును
 బిచ్చెద నుండువా నిశేయితిమాయ వచ్చి పేష్టినయచ్చి ద్విశ గుడ్డెప్రంతు
 సకలస్పష్టి కేవలయోజనమనిపైన వాతవాతరదేరి వాదప దుకొరకు
 సకలజగ దయో స్థానమైన పాత్రయింతజే మన ని త నియిచ్చు దలచినను
 పరునందుజేనమై పలయు న మాంబయందు శబ్దాదిభూతేంద్రియశాలమ
 మందొడ పుష్ట నిష్ట నియెరు గూడెనుక ట్టాత ప నిష్టమై సేక ట్టగాజేర్చి
 సకలప్రకృష్ట సంవయ ము నుజేసి యందునుకొక ట్టప్రకృష్టమిది కావు
 పాండుగాప ద్వాల్లభివ నము తజేసి ముందుగానే న ముద్భూతాని తాజేసి
 యందుండి పుష్టంబు నంద మధ్యమన ॥ త్రిందట సుకృత దుష్కృతుల పాపనివ
 పాండిపునర్జన్మ పూర్వమెల్ల ట్ట దేవ తామ నుష్కృతగాద న్నవేదకొచ్చునట్లు
 యొనంబయి నువచ్చుయిదు యోగిజ్ఞానానేతినివివేచి రాగగోప్రలతు
 తావతనన్ను తి తరుణ నిష్ఠింబి శ్రీవల్లభుడుత్పపయేసి యంపి నాను

తెలుగుననుసరించుచును ముగిసినను ముగిసిరి కోవలూరివద్దనే వచ్చిరప్పుడు
 నారాజు శివార్థు నాదేయవారి పూరమల్యాంకురభూమిప్రవృద్ధ
 పూగపంక్తివైవిధ్యభూరసంశ్లేషనాగవల్క్యద్వితీయవర్ణిస్తే
 పద్మనిష్యుడు నీతపాంపమూరకీతవద్మవిహోక్షేత్రవద్ధమానేషు
 రాజసమిగారా మూలరామ్రభూజకపిథంబుభూప్లక్ష్యనింబ
 తాలపమూరి హేమినినిరిష సాలవల్క్యరచిత్రానానవ్యకపతే
 న్యసౌధప్రసాదనాగమధూత నిగ్రుధాత్మ్య శ్వేద్యసింధువారాది
 నానావిధాతేతనగమలదీప్తకాననావృతమహానైవ సుపట్టు మురియు
 పలజిన్ననిండు సుతల్పకౌన్ఠియ జలభిన్నపృథ్విమంసరి దంబువాహ
 పరిపూర్ణవిస్తేష్టబలయుషాకేళ్యవరచటాపంబుసంధర్శితసస్య
 జాలంబుగచిగిడి జ్వలవాహితోర కోలాహలంబునెకమహాపృథురయు
 పృథ్విమండ్యోవృత పృథ్విసోహరి వత్రివిప్రవరదేవహాసాద్వైభామ
 దేవలూకాకర్తృవందేవప్రమోదనచావనశ్రేవాదపద్మాక్షపైక
 పద్మరాజక్షితిచాపపద్మారి శృత్యాద్వితీయరప్రేతిపృథ్విక
 పావనకారిత్రిపద్మశాలమూలభూవనానందపృథ్విశ్రవేణోష్ఠి
 సరిదంపరాది సన్నినపానాదికరణపజలసేతుకామగుంభిక
 వారిహారాదులొరదభిలాషహారజనాకాంతభూసురతీర
 తద్ధమాసోధ్యనవనవయలగచిగియిద్దనోరదేరామాయమైమరియు
 మమసగాలవరుణుద్వందేనిశంబు హరిహరియృతపరౌహిత్యసంధిగర్భ
 గగనగుణాగస్యకపిలాదికంబులనుతేద్ధములచేతనతిరక్తినినును

గంధర్వకూటంపదతమలాభిలాషసంధ్యక్తనిజుద్వప్తసంపత్తి
 దేవాంశకాగతర్పణపత్తనివ్యదేనవానార్థవర్ధితదేహపంక్తి
 దినదినోపావాసదేనకాజ్ఞప్తఘనమాధురకభావతవ్విడవృత్తి
 తనుతకార్థప్రసంధావృత్తిమూలమనుమంత్రిరణ్ణాథమనక్షేపపత్త
 నిరమాత్రియూకారనిర్దమకారచరమనిష్ఠజ్ఞాతజన్మవృత్తిచ
 విద్యజ్ఞేష్ఠవశతావిష్టితసదనభవ్యవిధులపేతభాసురంబగురు
 స్థావరంతస్థావరదారునిర్ణాణభావాపలాపాయబంధురవిష్ణు
 దేవాలయపల్లంతదీప్యమానసావకాక్షయిసదనంబులందు
 సర్వోత్తరాలయస్థాపనానాదినిర్వాహవిఘనసనిర్జితకాస్త్ర
 విధితాధమలమాలవిడతదేజ్జీవదివింశతివైఘానసజనవిధులాను
 సముపతాపారశస్త్రభ్యాసనిరతశత్రుదమసంపన్నసంతపశిత
 దేదేదాంగాదివిద్యావిశేషనాదమదురుకావ్యనాటకలాప
 కలామధుమాన్మృతప్యోమప్రదేశభీమద్రుక్షజ్వలితభూదేవవిధులాను
 తప్తచక్రంకితద్వగవిశ్రుమాద్ధస్తుప్తకామానుజకలాపవిధులాను
 ధనభాగ్యబహువిధద్రువ్యసంపదలఘుమత్తనవైశ్యప్రంగవ్రలయంగజ్ఞ
 యోలమికోటకేపతిగతేత్తినయిండ్లవిలసిల్లుచున్నట్లువిసణివీధులను
 పోశవీధులనిమండ్లకొండ్లవీధులనుశ్రీశృంగేరినాదపెలగురుబాడ
 శ్రీతాదమలుకాతేనైరకేనపుడుకోవైనయట్లుయోకోశవీధులను
 కోళ్లపైలులుకోడ్డోనజేయుకొప్పులచీధునిమంబు
 (ప్రస్తుతాంతవైపుజిగినాను)

కేరిగి కోవిలకుండ ఘనవరముగ నుపలమున కిచ్చునంభుంబుకానె
 బాగమూతు బదెచ్చునవరణచేసి ఇన్నె నమర్చులు బవల కేంపమలుగు
 నావి మియ నువంతి దమమే నదుత్తకోన నుమ మోదంబుదమ ముగట్టు కానిమోలకు
 వ్రట్టు యుదానెయ్యె వ్రజివిగాను ఘట్టుగా రాత్తనే గట్టుల మిరియ
 కొత్తగానె మట్టు కోవిల కో గట్టు శ్రుత్తు మయో విగాబు సెద పనుమదవి
 యొ జావిలెనుకెట్టు నమ్మ జావిరి గడుమయొ జావిరి నెందరిన మదమెక్కను
 కోవిల నుకెట్టు ప్పగోవ జూరట్టు నావిట్టు నుట్టు లెక్క జుకెట్టు
 క్రోత్తుగా ప్పగోర గోప్రంబులనె మాత్తు దాప్రనే కేసంతా ఇచ్చిమో పుపమ
 బలిష్టే నయొతిరు ముదపల్లెయొక్కాద పలుమోళ్ళు నుమంబు మిబగుగట్టు
 ప్రోకెమోపలచే వప్రట్టు పాటుకేల నొకమోపలచే దేనకపల్లెపిల్లగాకార
 భావ్రుల సుభదుంబుభావ్రులచేసి ప్పట్టుంచుయింకే పిరుబుద్ధులుగు విరి
 గట్టుగా దెనపాద కేమలము ల్ గొంబుకు భారెగ మోక్షా వ్రేచి బాధ మట్టుల
 యొ గమాదులనిచ్చెయందు న్నోకెట్లయొగంబును జ్ఞానయొగంబునుభక్తి
 యొగంబుప్రపన్నయొగంబునెరిగె కదోతిరవలనని కెట్ల చాసనల
 విడువక శాస్త్ర వివేకంబువేకదే మా వ్రేల్లే మేదెలియ కెజ్ఞాన
 మోహ మెత్తె కెట్లముయ్యె యునుండ నది బంధవో ముత్తెన చ్చుకెజ్ఞాన
 మదిమోక్షవో ముత్తేయినితెలియవేక యొబ్బ దహమయొత్తనిదలని
 దాదప్రతిమలు వనవని పలచి యిరుయిహం ముదు తేయివియన చ్చుప్రలు
 యేయెడ ప్పెన మిమోంబెరుగక కేమరవక ప్పెప్పె లూకా మిమోంబె
 మరణానె వనమోక్షాద పుభామనక బంధుని బాల్చి సంబంధ సర్వేన

బంధుభావే తరస్రమమూనతే తే మాధవసావధ్యసమర్థునిప్రయను
 బాధలుమాని నిర్భయబుగావేతే యాయాధ్యమలనెల్లనెరిగించుగురుడు
 నాయోజ్యోతిరయందు ననితేలియతేతయెప్పుడుసాక్షాతే ప్రణామోచితాసాదు
 లపనిష్కామబ్రహ్మణోదగ్రష్టతమములనికొనతేతే విహ్వలైకవారి
 గనుమాగ్నములుజేసిశత్రుత్వయందుంధపరంపరాయతబాహ్యుడున్న
 బంధమేర్చుచేదుర్భాషలగనతే పారిమాయచేజిత్కయినవరతంబు
 పరునిదమ్మునుదేహభంగులగనతేజనుబజామసుబాజసంబున్నదుఃఖ
 ములనునుతడతేతమునుగుమండుదురుయదియజెప్పెదతెలియునవింబు
 విదితమైకొనెరెందువిధముల్లేవుండుభోగవిలాసవిభూతులైనదుమ
 వేగప్రవాహానిపేరజనగురుయోవిరజానదికొవలంతయును॥

స్త్రీవల్లభునిభోగసేమయైవుండుయదిశుద్ధసత్వాన్నిష్ఠానిష్ఠమునై
 సుదనమైతడతేతేసర్వదానైడతయందుకొవలమాయనిదిమిత్రసత్వ
 మందురుసత్వాదులందొప్పజేసియోమాయగుణబద్ధాత్మలవచ్చు
 నొమోధప్రసాదెలియతేజ్ఞుత్వాదానితేడవతేరెంతయునులెననతడ
 తడపియెనొమాయగుడముపగానియదితవ్వమైవుండుయదితెలియతే
 గదువులలోననేసందేహపడుచుకొమసురాజసన్నైవంబులైన
 ప్రామతేకాదుభందునిగుణానుగుణమగుగానొందరుగావినివానిని
 రుణోక్తులైవేరెవరులకర్తవ్యమగువుండురందుమమాలముపనేలెట్లాగ
 మందునుకొకనాటిపహరికినన్మలకుసాగొన్నవారేనల్పంబులుండి
 తామసులమేరేతలప్రప్రబుంతుతామసమోహనాద్ధముగానైతున్

యూమహిళాన సర్వేశ్వరునాజ్ఞాయా రీతిసాగమ స్మరాణో విహాసములు
సారులై పరులకు సంతోషప్రస్తు నానయం దుపన వారియందు పరతత్వ
దాంహసే మదుతత్వచోవిమితేత మునువిష్ణు మా యనే మోహాదులైన
జనులకు తత్వోబుసే ముపేక్షాత్వతెల్లు కేటకే టూయదియునుగా నరే నగులు
సటవటవేకొనిన దుప్రశుంధియను సామూ న్యములువిశేషముమోదజెప్పి
తామర్థమిదియని తలపోయెద లెదె సదన సంత్రుగ్నోత్పన్నజ్ఞానాశ్చయ
యిరసిన నాదాయనాశ్చాడైన ట్లు రంజిల్లు శంభుపాకర్తాగ్రస్తేంద్ర
శంజ కుండ ప్రబు నంపరు నందెకొని సంభవెంపనైన న్యస రావిదులందు
రంజిల్లుదురు శబ్దాదుల సోజ్ఞానె రిగెనను పట్టి నాభునిదెలసె పట్టి జూడలసె
పట్టి జభప్రదెలసె పరుడెవియతలదె మునుతెల్ల బంపగామన్గరి లాన
తనివచ్చె భృగుప్రయే ఘను దొల్లిజెప్పె ధాతయ్యవగ నోతె తలనొప్ప బదుట
యూచలగా ట్టునాయన పాపియగుట జొని పాప మునెరు ముజాడారద్రుట
లేనిదెయిది శాస్త్ర విషేషంబుగాదె ప్రక డుపాదముగానె వ కడ దిగతెగె
జాత దుపత్యోర్థ మాత్మోజేవన ముగ తలధరియినె నాతలపే రప్రవండు
కలదాముగ్గరి లాన కలదాపరుండు యదియదిగెన సుయేమియన గువాదా
మునుప్రజెప్పెన యట్లు ముగ్గరి లాన ననిచెప్పె రాయవ్వదైన నుదెలుతు
రనిమోద జెప్పె రాయాజు సార్థ ముండె శ్రీమంతుడే యనిచెప్పక కొంద
రాముగ్గురును సరియంద రును ఘనులెయని యప్పటుకె ప్రకటప్రబుదిమోది
తనయంత రాజ్యోత్పదలరెందుగాదె యెట్లెన ప్రకృతు ద్రావణపేళ్ల
జేట్లు జెప్పదురు సర్వేశ్వరున నివయందు కేమచిలాత్మయ్య తానె

యెందు నుందు పుజేసి యేపి రుద గునె తార వాసుదేవ స్తోత్రంబు
 ప్రలుభిత్త మామృత ప్లాష్టాడి ఘనండు యాయుర్ధ రులు ను సోప్త్యురుపును
 మూలుగు డాచెడి మూని ముది నుండ గానో యెన్నెన్నియ కుప్రలు యెన్నిదానముల
 యెన్నెన్నితపముల యెన్నియజ్ఞములతెలియ న క్త్యముగాదుదేవ జాతికిని
 బలిమిని గుణమయ ప్రకృతినెదరి కెని తేదకు న క్త్యముసాదుకర్ణిపాపముల
 విడిచి కట్టు న వాడెదెడలంప కున్నయ ఉడు నువెడలింతు న య్యిభాగాను
 సతత భక్తినిచ్చెన నరణజూత్సవాను భూరి సతగ్రన్థి సంభూత సుజ్ఞాన
 వైరాగ్యజమ ర మావల్లభుభక్తి భక్తిచే సర్వదా బాలించువారి
 ముక్తులజేయుదామరవైరి దానె ధర లోనె సాధనాంత రములుమరియు
 విరివిగుంపు సర్వోత్పరుజాత/య విదుష్కృతములును పల్లవ ములును
 యధ్రుటతెలియని వారితవి సాధనములయ వడుపాయోపయోగును ముక్తు
 హృదమాండదును వారికే విలయువలదుయ వనిసెక్రెనిబట్టుయన్నియవీడి
 యువడి మాకెన్నియు ననువారె ఘనముల వర మాణంప ర్విచ భాతముల్ .
 ధర భక్తినిష్ఠశ్రీధరు భక్తిలకును యది దుష్కరంబయ్యెనాత్మకే పల్లవ
 మిది శుభతంబయ్యెని వని కెద గు నుయదియెచేతనము సాధ్యమువీనిచేత
 యిదిచేతనము సిద్ధ మిదిముండెచెలియపల్లర బ్ధముడుగ కేళలమండువీడు
 పల్లరబ్ధమునుజేడిన ఫలమిందుమందు ఘనమైన వాడయుగవిగె నావికాదు
 వనమచిధేయత్నైదామంతున వగసుక కాయముగ్రల గాంధీపాపములు
 ధరసముద్రముదాపదల మనయట్లుశ్రీ శాంఖ్యయు న్నైతేయే సే సాధనము
 దేవేమదకవివర్ణి కెత్తు వనగ భవనముద్రమువాము పాంశంప రముగ

యవ వీలవాలెదమని ఉలయ పులు/యనియెరింగి నవారయన్గవన మాని
 మనలరక్షింతు సామాధ్యుండ నుచు పర తర్హి శ్రీకృష్ణుని తుష్టలగుచు
 వారిదాస్యమి మంబుదని ప్రంబతెస్సయందు నుతనకెష్టమైనది మాని
 యెందు సాకెనుయిష్టమేయెదగును తనభాస్యము నయ్యున్న ధమపద్మనిష్ట
 తనకుగలిగినవిూద వాహదీయుల కేష్టమైనదియు చింతించియును
 వేషంబుతోడనే వినయుంబుగలిగి యిష్టమైనది నిష్టంబు మాని
 నెష్టగర్హితము తాజేయకెప్పుడును ఉడుగుల వృత్తాది తారతమ్యమున
 సద్గురింతుటగాక సర్వేశ్వరుండ సాకె తనవ్రణానయనాత్మలు
 తేకొంప భక్తులయిన జూబువారు కెలవృత్తములవలన కొడువలుజూద
 వలదంబుజేసి తద్వత్సలండుగురుయ నుపేలుటదొప మధ్యమపద్మనిష్ట
 యనిష్టాత్మలకు తాననుచుండ గురుం॥ యాయర్థములు దెప్పియూడరజేసి
 యేయెడ సాక్షిహేతమెప్పుడును వేదాంతజ్ఞులచిత్తగుఃస్థుల
 సాదకుండ గురు సవాగార్హుని జేరి పోయిన నెప్పుడు పదభక్తి నదని
 కాయంబె పోషించు కేరుణలభించు రంజిల్లుచుండ చరమ పద్మనిష్ట
 పంజమాయాత్మ కేదావన మిటుకె॥ యార హాస్యార్థంబు చిత్తకుండనేది
 వారధి లోకరత్నైరిమే ఘంబుకొని సాధమునియనుకొండెట్లగురియ
 యలనఘులు తత్ప్రేక్షుల రవిందనయన రామాభ్యులను నిర్ధరంబులుదత్తు
 యము సానది జేవునదియును నిండివచ్చి తత్ప్రేక్షుప్రవాహ సంగతిని
 బాహ్యయదీంజ్రాభ్యుజ్జేభ ఉటాకంబు భూమిలోపల వాగ్ధిబావదె శికోన
 మాములుగాతర్హితూర్హిత పచ్చిపల్లవో సస్యముమూద బూరుచుండ గను

కాళింబు పండు శ్రీరమణుని కొరకు రువ వివేల సుపాత్రయై కొంచు క్రోడి,
 మన నితరులకే మున్ను వైపోయి యును యువ నికె శేషమై నందును పలువులు
 యువ నిష్ఠయై చేసె నప్రజాక్షయమను రువ వివేల సుపాత్రయై శ్రావణ
 సేవ తంబు సద్విలాసముల నెఱుంగెడు త్తద భిష్టము తో జాజీ యునుండ
 గాత్తమొవ్వరి యందు జేర నప్పటుకెడు తొగ్గర్యమే చేయవ వ్వరుండు గును
 గాత్తర్యమేమియును చించుచుడు తడు పృథకు లొచ్చెన తడు పవనెప్పినట్లు
 నెపము గల్పించి తామె కొంచు బోయి తన కెప్పుడైనట్లు తాపము తో గొనుచు
 మన కిందు పృథకు లొక మాత్రమే కలది యది యును శ్చటదుఃఖమృత్యు సుఖము
 నిది తయై నప్పుడే వీని కెగల్గు తద్దయనిది శాస్త్ర తాత్పర్యమగును
 సద్దేశికాభిప్రాయము ననేక బగు యదిగాన నంతయు నాచార్యమూల
 మదియు నిలొపించు నాచార్యపదము యెఱిపఁచినందున యెల్లా త్థములకు
 యువ తాత చెరువ సుయందుగా బవలు యువ విదేశము తెల్లని యాత్మ
 లాత తన స్వంబునైన బోవ్రదుకు యవి ప విమూలమేయ జేలా త్థులకును
 సేవ తంబు ననుచారెవరు లుజగతి యాయ బోవ్రదు ^{ప్రేమ} త్తొరి పృథకు యై
 పంబు కెత్తమ తత్వర తంపు డగుచు తనయంతురంగ వర్తనముల గనుచు,
 వినుచు నెందును తానె వినియోగ పడుచు ^య స్మరే షుని జూచు సుకవేళ బవిచి
 మన్నించి నేవెయో మణి బోయి యుట్టుజ నులందు యర్థ పంకము నుడవిసి
 నను జూర శాస్త్ర నిర్ణయము నుజేసి నాడు చ్చుట్టన్ బన దివెడి విధము
 తెలిసే గావ్యకే దృష్టి శాస్త్రములు చేయించె గావని చేప నుజగము
 న్యాయంబు దృష్టి న్యాయ మూర్ఖముల నువర్తించు నెకడు నాత్మ భవంబెరిగి

భర్త విడ ని న న్నుల ట్ట జేర్చి యివియను ఇందించి యుద్ధ పంకన ము
 రవి యాపివే దాంత శాస్త్రంబుప ట్ట రక్షింపు మనప సుప కామ ను బాన్ధు
 నేక్షితి లోబు ట్ట నిది నిచ్చి దంబు యయన హామోక్షేమం దాన బుట్టుంచి
 దయ గలయో సిద్ధ దా య్మితునందె యోక్షి నర్పించి తొనడ ని సేవంధ
 మాన్యులొదల ప్రభు ననవర తంబు త ద్దా స దామధ్యక్ష ననిన య ట్ట
 సద్దేశితుని వద్ద సద్విధాన్రండి వ ద్విధ్య నామ జేర్చన మే చేయమను
 పెద్దల మోగూడెభేతింతలేక పాసుదేవుని గన్న వారెల్ల ధ రణి
 నాసు ఇంబెల్లను న నుభవింపుదురు కడ నర్పి కాది మార్గము నగే బోయి
 నడిమి విరజయు దాటు నాథుని జేరి యనునవింపు మయోవ దా య్మి భావిగాను
 ఘన త గానంద సాగర మగు లగురు తిరిగి యున్నందుకాదు దివ్య భాగములు
 మరిగి త ద్పర యుగ్మముల నే వనిలియించుచుండు ని కొందరి దేర లేక
 మదిలో నక్షై వ ల్యమాత్రమే కోరి పరు నాశ్రయించి వత్సక్య విదియత్త
 ప్రతిప భాగ దానంద భాగ్యుడ వమ ను సందృష్టయింత్యమ స్మరణయుగవిగి
 సాధ్యంకె శ్రావణ సమ శి నయపుడు యావిష్ట మహిమ లనే యాయుధ కావి
 జాప్రి వనే బోయి త ద్దృష్ట స త్వమునక్షై వ ల్యమనెడి లోకము జేరియందు
 శ్రీవల్ల భుని పాదసే మయలేక ము సుతాము గోరిన ముక్త్యేవంబుడినె
 కనుప ట్ట న ట్టు యాక్షై వ ల్య సుఖ ముయ నుభవింపు మయోవ దా త్మపర్యవ
 మునిచ మత్తేవుండుర శ లేకులగురు మరి కొందరై న్నర్పమాత్రమే కోరి
 దేరు గాజన వదంబు దిమిదులు యాయిం ద్రు బవల్లి మదిన్ దిప దంబు
 కి యొన్నరుని యాశ్రయించి లభించి యాయాయ పదముల యవధిపట్టుత

మూలములు సుఖమును నుత్తరమును యుక్తమును సుఖమును ముఖమును వియ దస్థిరత్వము
 దినములన్నియు దినములను గుఱుండుదురు ధరగొందరాదేవ త్తాత్ర మంత్ర
 పరమనీశ్వరుడయ్యాపరుగానదేవ యిత్రులు శిష్యులూపరమదానాధిపంబు
 సుమతంబుజేసి తత్త్వార్థాంతరాత్మ దత్తాత్మలనయి తాము ముజియించి
 మత్తులై యిహ పరమనరుహాహమనయోది యుష్టుమదేవ తా సురప్రకృతి
 శ్చేదంబులనే పట్టు పుది నొత్తులను దైవప్రకృతి శ్రీధరుని సేవించు
 యేవిధంబున నితరుడితరుల గొలుచు సహజత్వైరవగాన సర్వదాయకుర
 లహార హంబున విష్ణు వనె మంత్రులు పాయని తమమప్రకృతులతోడ
 నాయ సుమిత భూమి యుష్టుంబుట్టుదేవ తాప్రకృతి దత్తాత్మ భక్తులై
 యేవిధంబున నైన సహంప గోరుదురు తారును సద్వేష భా నుత్తామై
 గౌరవానుకూల యుక్త సంపదంబు దురుక్రితమువై ద్రుత రాహుకేతులు నట్లు
 మృతి బాంధరాయది మిషముచే సుకొని యుదిగా నశ్రీవైష్ణవాపృతివైన
 విదితంబుగా నన్యవిధమునైన నశ్రుతై విష్ణువైష్ణవ బౌధజేసి
 యుక్త శతలము భంగి నణగి పోవుదురు యంత పజానీరు యముని కింకరులు
 వింత వేషంబుల పరపింతు కొనుచు పాతకులైన యూపరమసాహసులు
 యూతనాదీ హస్త్రయూతుల జేసి పాశ జాలముల నిక్షంధించి తేష్టు
 తో శ్రీవైష్ణవ ద్రోహుల ననుచు పేనలుచు నాయా ద్యై గడిబడ బిసి
 ఘనశునతముల చేత కరపింతు కొనుచు సరవి నష్టాశ్చేత సాహస్ర సంఖ్య
 విరివైన యోజన వితములు గలిగి మానుషయమ లోక మధ్యదేశంబు
 పాశ్చిమ తరునిరా న్న దత్తై న్నెయూర కంబుకొన్నితమునై కొలుని బంట్లు

నంబుకొట్టుచుదియ్యినడుగుడుగునకునుదప్పకదెట్లున్నదయవేవనొన
నిప్పులుబోయనునిలుచుండనికేకొనిపోయినెకొలుపులోబెట్టు
కేనిగాలభయమందిగజగజవలెనేకొలుండునతిభయంతరముగాజూచి
గొలలుగాయనీతుప్పించిబిట్టె తర్జనభర్జనప్రస్తులజేసి
దుర్జనుతోత్తేష్టవజ్రేవలుబవీరుధరశాస్త్రవిహితపావకములకన్న
పారిశేషభూవాత్మపారణంబుకొట్టునారీతినాజ్ఞాపహరంబుజేసి
యోగులైనెడ్డయశుద్ధమానసులసర్వోన్నతునికొత్తునములవదీయు
గుర్వధీనులలోకేమెలపావనులనుమాననీయులనిట్లుమామనుజీర
రానిపారలనిరాపరాధత్వేష్టప్రలఘాపించిపేడించుదుర్జనున్వీరి
జోషణారోధకుంజాపాతవత్తవాలుకేకొతుకవైపరణాన్ని
జాలశ్రద్ధాజనదాగుణలవణామ్రేమినిలాలాభక్షేప్రేష్టసుతిలన్ని
ప్రేమబుజ్జోజనేవ్యాధికేవళదుఃఖకారణాలువలవిధాకారసరకముల
సేరమెజేప్పిమీసేర్పులమెరిసిప్రదతియిందలుగోసేప్రారంభజేసి
మెడనుదిదగిలించిమిగులబరించకొనినలోమాంబుకేంబాలగుట్టు
లోగుతవత్తవాలుకేలోనమెట్టుప్రప్టుకొంఘలకొల్పెఘ్రాబపాతజ్జ
కప్పినిప్పులయెటుకేమరిపోజొచ్చుప్రదికేడుసూసలోనునిజరంపముల
విడిపించకొల్లునుపేజ్జనుసూరుమంచగనిగులుగొట్టుమలగలోబుట్టు
దెంచెనంబులవేసిపలకెందుజేసిపులులముందరజేసిబోనలూనిమీసే
జలములోపలకొల్పెనెరములగురైకేమకలనుజీకొలిపెనుదియనెత్తి
వక్రలగామోదివసులపాదజ్జపలకెందుగాకొచ్చెదయవేకనామ

ఘోర వయోశ్రువుల నున్న మడుగుల ముంచి పల్లడ కుడి పింఛ రుణిని నిప్పుడు
 తొల్లియు వదె నాజ్ఞ జోయిన నిష్ఠించి గూర్చి లభె ఘ్ను యోగ పాపక్షేర్ణుల ను
 గోర్చింతు డని బండ్లు గూపి వంచి నానం పాజాళ ములక్రింద సరికా జులూక్ర
 మాతల నున్న ఘ్ను యోగ రకే ములకు కొని పోయి పాపంబుల కొలది బాధించి
 కనిపించి విడిచిన క్షేర్ణు సేషంబు తిరక యాచనాది మాంబు విడిచి
 పారి ప్తయు ఘ్ను వస్త్రే ఘ్ను యుక్తుడు॥ యోలంబున ముచే నియోగౌత మందు
 జాతి బాండును నుండి సవిష్కరేర్ణుల మందున బాదిగి సూక్ష్మైకార ముక్తుడు
 కొంబు బోయి ఘ్నుంబు గూర్చు నందుండి పరుషంబు తొలపి వస్త్రే సుమతి లాగి
 కర్షిత సస్య సంకతి తుడ్డేర్ణు ధాన్యాన్ని ములవెంపు తాబోయి ప్తరుష
 సూక్ష్మైకే మాంబుల జాత్రయందుండి రే తస్య వేంపు నాది గర్భ న రక
 మాతరి జాత్రైకే వోనివితుండగురు తిత్తి లోపల నుండి దిన దినంబున కే
 ప్రేక్షిదే హమలగు గుచుండ నందుండి ప్తవేసి నరీతికా యత్యోగ
 యిట్ట ఘ్ను మధ్య లతే కేంప యు సుప్త యుక్తుడు తన తల్లియొకాన పడిన
 ప్రేక్షు ప్తలు సావలండాకై న జెనన గాలను బుమశుక్ల ర్విక వజ న్న క్షే
 కాల విజ్ఞానంబు గలిగెనే నితే నం యోదుః శముల దీర యానవోకే శ్చవిని
 శ్రోద్ధే పోన వింతు శ్రోద్ధే ప్త క్షేర్ణులకు న ప మార పడన నియందుండి గర్భ ముక్తు
 నేవడలుదు నిందుండి యనుచు॥ తొల్లి దినె లునందిదుః శితుండగురు
 ప్రేక్షరియిది తొలపగా తొనెక ప్త జనియించు పేళ సూక్ష్మైకార్థునకు
 తనది హమధి క్షే తా సుష్టి బాంది క్షేర్ణు యుక్తు నది సుగతి వేడలువదిని
 యిర్ణు ను సుష్టించి యిర్ణు మరచి యే ప్త ధ్ను నల్లులు యోగ బుగలి

చెప్పుకోనేరక కనుకుంటున్నప్పుడు పొరచిదున్నంత ప్రయత్నముచేసిన
 సేదిగింతనేరక యేడుగురుకొనుచు యోచించి దప్పియ్యవలెననుప్పుడుగు
 ఖరెడువాగుచిహనించునన్నచెప్పునేరకయిల్లునిశితావముదిగి
 తప్పవల్లుపలచదివాదివనకేమూటలుచచ్చివేమూకతోపుమున
 యోపలాదురుదిగినియోదిలాదవయసందచ్చినవిషయప్రదలొచ్చుదుగురు
 విప్లవవిదిధిర్మత్తులయులతోగూడితచ్చినధనమెల్లప్రేలమచెప్పు
 ముచ్చివింశగజాచ్చిముగమూపలేకగురుధనంజెనకేకొనిజోయియచ్చి
 తిరుగురునుండుముదిమివచ్చినప్పిడలడెల్లగానెరసదండములేకావి
 తొలుతయువలేగుగండుపసయలేకజోయలేలాదిగండులుచదివేత
 పూవకోలలెప్పుడుగురువంగినడువయసుదినలుగురుచివకావారేపు
 లనుదిగియోతలలప్రగానెపరగేయనుబగులకోరేలదికయించి
 పోయినయనురుగులనుస్మరనుచులుచిభక్తమిలచిసహజగతికైన
 యిలుచూరనకేతానెదఘోషనుండికోలయడ్డమువేసికొప్పుయలచిప్పు
 యేలవత్తురుమాకుయోమనన్నదనగపూరితేసచ్చినట్లుండునీవనగ
 రాకప్రజాదులుతనమూటదప్పిముదిముదిదప్పినముమంకవీడుగురు
 నదరలేయుచుతిట్టినప్రసప్రసనుచుయోదులువ్యాధులునదికయించును
 బాధలుబాంధియోపగిదినున్నంతమరణగాలముచచ్చిమహాచెప్పునప్రదు
 విరుగాడునుమలుచద్దికేవచ్చిముసలిమవల్లిదిగమండనుమూటుచేసినది
 పొక్కులుగురిగెనామూపముగాకేయప్పవిచ్చినవియేమైననుగవిగె
 చెప్పుకొన్ననుయిప్పుడుచెప్పునీవకుచుయందురుగానెక్రీకరిదలచుచుచు

పలుందరనివేసినా యిటువనినెడ చారప్రతిద్రులు పడలప్రలుపూని
 సారాయుణాయును సామంబుజెప్పు వంనువాడు గతిగెడిదటదొప్పజేసి
 ఘనమోహంబుగప్పియంతును సేతుజెకేత్రేష్ణువుగప్పిగుర్తుగుర్తునును
 బ్రదుకుదు సుహృద్దేవ భాగ్యంబుమరణియొడ డువాగేంద్రియదులునును
 గూడివెలొంబుల గూర్చుకేపోయి భూమి సూక్ష్మది నెష్టప్రకుషుని జార
 సావడుప రమాక్షయందెవానుండు య్జ్ఞానైవ వాడున య్జ్ఞానైవ వాడు
 తొనిట్లువారిని వృద్ధయమందుగూడి స్థూలదేహమువిడిచి తొలగిపోదనకు
 కెలయ్యెనప్పుడు కర్మనుగుణములై వృద్ధియొచ్చున్మృత్యు మూర్తి సులనెడి
 త్రోవలబోవ నుచ్చిత్తుడై తనసేతుని నవ్రేవనెపోయి పోనెకొనక
 సుగుడులు బాండు దుస్సుకైత భక్తియును గూడగా కెయింపెయొత్తిపొగ్గలున
 భేదింప సమవర్తి భృత్యులుపల్లెపోత కట్టురమ్మని పూర్వమెట్లు
 వడిదీసియోత సావపురంతుంబు బూరిపించు కొనిపోయి ముకుమే ప్రప్టుంబి
 నరకంబులో ద్రావ్వునలు గూతునందియది తేరిన నువచ్చెయప్పలు బుచ్చె
 యది వర్తనము వానకె నొచ్చెనె "యోరీ తిపాపి" నీవ్తా వ స్థలండు
 చేరిదు : జేతుడ గునుక్రేహరిగ నడుయెదియ నుగాకే పుణ్యాక్షులమనును
 విడిచువైగాందరు చిత్వంబు లాన వారిసంగ కేకేవలాన్యదేవతలు
 మరగిసేపించుయిట్లుపోయొ గ దానెహూమ స్థూతాదిప్రతాపవాసాది
 భూమిప్రదక్షిణ ప్రణామేర్థాది పరమంబ్రుతైత్రివిధ పాపము తీమనె
 డిరుగునుండెడివారు దినములునెవ్విమరణంబు బాంధి ధూరితి మార్గమున
 సరవిత్తూచిత్రపంప సర్వదంబు బూర్జయోప్రణామల సుఖంబును భవిష్యును

తే ప తే ప కు ధ ల మ త గి వచ్చు కే త న పా ప భో తి యు గ తి గి ధ ల ము వేల్చిన ను
 దూ త ల చే త ను జా బ్బు బు ప దు నా యో దే వ దే హంబు న క్క డ వి తి తి
 సా వై దై న త్త ర్న సే షంబు తోడు వ నె ॥ యా కె నే మే ఘ స స్కంబు లండుం తి
 ఘో కే తో ఘ రు ఘ ని శు త్తంబు వంతు కే ర్న ను గు ని వ క్త వా మి నే గు ధ్ధ
 క ర్నంబు లో జూ బ్బు క ని యు ప్ర చుండు యు త్త త ర్న క్ న్దో వ కా కె ర మ గు ము
 స త తంబు కే ర్న వ నుండు యే వై ప్ప ట్టు ॥ యు తి యు ను గా కే ప్ప ర్నా క్త వ నే తే
 కే తి సే సంభాషింబు ఘ ను ల నే చె గు ను బ పా ప్ప ర్నా క్త స స్క స గాంబు న కే ము
 ల హార హంబు న న గు ల ను పా ప్ప వి తు న నే త ర్న క్త వ ను గా త వ తి తంబు వి తి
 మ తి గ లంగ కే యె ట్టు మా ను ప్ప ర్నా క్త కే ధ ల భా గి కే ప తి సంపాదింబు న ట్టు
 య ల ప్ప ర్నా క్త ల ము వి ర ను భ తింప గ ను కే న తే క యా క కే త్ర ము ము బ్బ ర్నా క్త
 న న ప్ప ర్నాం తిండు రి యు వ ని లో దొ బ్బ యు యో తి న హంబు మ హా భో ఘ్ధ ల ము
 భ యు ము బాం తి న స్వ ర్న ప ద ము గో రు దు రె యు తి గా వ న గు దు యాయ ల జ తి గా
 తు తి చే ర ద ల న న తు ల త వ్వి డ ట్టు మా య చే గ ప్ప కే ర్న గు ల లంభింబి
 పాయ కే వే ల కే పా త్ప ని జే సే న త ని శ్రే పా దంబు లా శ్రయింబి న ను
 ప్ప త ప్ప త్ప డా ను స త్త ప చే త న్దే న తి వి సే సంభాషింబి తి రు ము నంబి
 కే ల యు నం ద రి జూ రి కేంబు గా మి రు యి వ ని లో ను భ యు వే దాం పా క్త సూ త్ర
 వి వి రు త్త రి గె యు న రి గె యు వా రు యో న తి వ ల సే న వ ని యు నిండు
 లా గి న కే వ్ర న వి లో కే ల యి ప్ప డు గా వింబి యాయ క్త పంతు కే త త్త
 మో తి వి డంబు న ది ని యు కే క్క తి ము క్త ప న్ద నే వ్వి రు ని సా ధ క్త పంబు
 తి న్ద గా త త్త ర్న ని తి స్స తి వి సే ప రు కే ర కు న్ద పా ప త్ర యె ట్టు

పరిహారండులు నివృత్తియై నయనినక్రితైష్ట్యపులందరునప్పుడు
 వినగోరినామినివిధముడుగుమని నయిప్పుడేతిరుమల నంతయో న్విమలము
 యోపరిమిష్టినివేరలడుగుమనినారు తాపత్రయంబేదితప్పురిహార
 మేమింపఁపారికెనెరిగింబుమనుమయనపుడునామియిట్లునియెఁపెప్పదను
 వినఁజూపములుముడువిధములైవచ్చుయొద్దిజొరెమునుఁజొచ్చిజ్ఞానేము
 నొద్దిదైవికమునుయనినెప్పుడునుయంఁజాచిభూతికమజిలభూతంబు
 లందుండివచ్చునుఁజొచ్చిదైవికమువాత శోతాష్ట్రంబులైద్యుపపవన
 హేతుతంబదియనెప్పుడులాది॥ యద్భాష్ట్రేకేముద్భవిభక్త్యుప్రండునదియ
 వ్యాద్యాదికూపప్రేతసుధాలోకపుడు జ్వరశూలగుల్మదిసారపృష్ఠాది
 గురుహరవ్యాధిచేకొననెట్లువచ్చుయొదిమనస్తాపమదియకొమమున
 క్రోధాదులనెప్పుట్లు కందివింతిపేను తాపత్రయంబునెంతంబువారిగుడువ
 నెంపరప్రకల్పదులుబహుండుదురు॥ కేవలంబుననేమధిష్టేపభూత్వము
 నపహరింపనప్రకల్పయిలమఁబంబులు తామసండుగుసూతిపనతలకొట్టు
 కౌమజాతపసంతవితుండవులునువారుడుక్రోధంబున నాయజగంబు
 తిరిగిజోక్తానెయ్యతికొనెమేలునుతలనలయెఁజెట్టునంతటనెట్లువాడు
 బాలయభూత్వస్థపమెండు ప్రకృతికూరుతలానెవనయెవెట్టునంతటరాగపాద
 గనివిష్ట్రుడే హరినిగావన కేధలుయిద్రజిత్తుకెసూదియెపెల్లబోయి
 యింద్యుడుచరమందియిడుమలూండులులుగొవమసతియొనికైయొనపదన
 యొవకుండవయదెనినయంగలార్చులునునంబ్రుడుబృహస్పతితాకదగివి
 కంబురాజయకైదుమెప్పిలుడుపులుమూరితినన తాపత్రయబాధకలు

కౌన్దిహిజాసుక్ష్మదైన గుండె యట్టువే వడ లనే యాప రక్షై న
 యెంబులే ముందును యారగాన భ్రువమదీ నకిసెక్ష్మచేత విసిన ముందు
 యా నిర్మల నివర్ణు నశ్చు ముపదునిచేరుతేయది యును సిద్ధింబు పరభృ
 యేరిజిదైన నుయెది గుటే తేనె పృకుపోత్తమముండు నుముద్ది కూర్చు
 తిరుపతివాసంబు తిరునామజపము యవ వారహేతు రవశ్యవిష్ణు న
 నువిరడ బీషమాఘ్యార్పణాన్రియలు యలయ నిర్ణానమున్నుదిష్ట
 మేదైన కష్టమనమతేన ముద్బలావయ వత్త బీయాది వత్తన ముదిగాను
 సత్త్వములేతేప్పది సర్వాధికార నేరణాగతియు ముడుజాతులయందె
 పరగు కర్మజ్ఞాన శక్తియోగములు పరభ్రష్టే శ్రుండును విష్ణునిజేక
 నరణిన నందు లాగినది పేయక్ష్మముయొక్క భయ విభూతులందున్నచేతనుట
 పేభయప్రభుండైన హరిహాసయెరిగె నేరణుజూర్చినవారి సర్వాధి లక్షిత
 వరముల నిచ్చే యు పొడొట్టజేసి తవిదండ్రులయందు తనయలయందు
 యిట్లు వియందు నుయిడుకులయందు తన ధాన్యరత్ననూతన గృహక్షిత్తు
 ఘనసంపదలయందు గవిగినమమతవదచిపల్లిముననెచ్చు యుదొట్ట
 విధి తంబుగా నదియెంబుకాకుంబుయవిబోవగాని బుభ్రమన్ననునిలువ
 తవిరెంబునుకోరి నప్రడుకాకుంబుయన ఘటపాతవిసి యింబానయమూని
 ఘనమైన హరిమా యుడు ఉచే యుకొరకు తన కున్నోమైన యాతనిజేతనొ
 జనులు లక్ష్య శ్రీమతి నేరణానవలె నుయినిన తిరుమలనంతయిప్పుడిట్లునియె
 కేనెట్లు వచ్చునా ఘనునితనయలను భూమి లాకెను కేకాజు పొడగ నరాదు
 శ్రీమంతుడును సర్వశేషియున గుఱుని త్యముక్తులుగా లవిని వ్యవిభూతి

న జ్యోతిరంబు ననతడుండ గాను యి నననానె కేదాయజ్ఞే ప్రపంచము
జనులకు గానె యానర్వే శ్వేతుండు దీక్షాజ్ఞు లానె యింతి వసునది యు
దూరమై ప్రస్తుయిండు పంచభిస్రస్టు తిరుగాణ నప్రదు తేదీ నచ జాగల
నకులకేయి యిపోయ నాయని యాపడె ద్ద్యానర్థే హృదయముల లానె
కొనుపించిన యోగె గమ్యమై పోయె ననికే ధాయప తే ప్రదందరి కొరకు
వనరు వోడ్చె డుస్వయిం ద్దీక్షమై వ్రంప రమప దంబు లానె పల నున్నరుపని
శేరణంబాజ్ఞుల మేఘజుల మానె పడుట తన లానె ననున్నయాపనిపెదరి నాడ
జనిన భూగప తమై నజల మానె పడుట యుండ జగమునునియవ తారసేవ
నిండి పాఠన నకుల నిజ్ఞాన పడుట పానకాలము నాడు పడితెండు జారి
మానిని చెయిన నకుల మడుగుల వలె నుజాపత్రయని బాహువస్త్రలకే ప్రదు
తాపంబుపెరిచి నీ తల భావపయ సగు నూపెరొయి నప సర్వోన్నతుడైన
యాపరబ్రహ్మమయ ద్దీక్ష నివెనె సోనీ జ్యోతిషసర్వ సోల జ్యోత్సవల
నాడింబు పాఠకేయిర్పందె కలప్రతన సావిత్రి లాక్రితుక్ తాపారి సోమన్త
ననుచు కూటాడి యుక్తా కృతి నుండు పరిపూర్ణుడయ్యెను భక్తైలు తనకు
దొరికిన నర్పించ త్పూజించు నునుండు పాదములు యెన్నియయిన లో
కృపసేయు ననుచు తపస్రాపన శ్లోకాద్ర పడుగురా జ్జ్వరుప్రపత్తి వీరెండు
విదితంబుగా జేసిన పద్మలలైరి యదిగాన మోక్షార్థమై పేతనుండు
పదరకేయి ఛాస్వభావంబుదె విసి కృతనిశ్చయమై యెరించ నానన్య
గతి భావవిశ్వాసంబు నకుచుత్ గతిగె సద్దేశికొపదే శమునప్రపత్తి
తద్వయోగారి త భారణంబు ననుక గజేసి నాధనాం పరమ తమాని

భగవదాశ్రయజనపరతంత్రుడగుచు యాహుత్యసన్నిధి ననవతతతంబు
 హనుత వృంధి తక్షేంత ర్యమతడునెప్పిన రి తానెచ్చేసి వటియు
 తెప్పుడు కృపసయ నవప శాస్త్రాత్మక వృంధంబుచేసి యక్క వృంధంబుమాని
 ని వృంధుడై త ర్యనిరతుడయ గుచుయ భావ్య విషయ శాస్త్ర సంతకాత్మ
 విద్యనుష్ఠానంబు విడువక చేసి యాహుత్యభాగన వాష్టవ తావిష్ట
 మేనందము నకున కెష్టంబుచేసి ప వివిధానానాధిరి బంధ
 మల వడ జదివి తానర్థంబువి నుచు క లగాన దాన హంకారార్థ వాచు
 ముల కుగొప్పు రుచాంధ మును నెరుచుకోక యిభ జనివి ద్యాద్యహంకారహిమ
 యభయ లాగి తంబుల నుద్భవుల నుచు స వేదాంతము మారి సంబంధము నకే
 ప్రత్యంధగ శ్చి సేవే రాకె నుంతులేక ది నది నంబు నున్న కవేయ వృత్తాంతంబు
 జని త భాగవ తాప హారభయంబు గలిగి భృత్యత్రిపుర కలంబు లందు
 భగవత్ప్రభుత్వ భక్తపరిభవంబు దిగి యది యుడ తాను త నవతాని నంబు
 గుడి యుండ మయనెరుగుకొనబే నివాడధ ననిష్టేష్టవృంజూత నప్రదేశే వింశి
 నవ ప్రసేవారి స రి యను కొనుకే «యి మల సుపావ నాద్యభార వి గలిగి
 ప్రతి ముగా నతియవవర తంబు గొనుచు స సాగులకు నార సంబంధమొరెగి
 తొరి నంబు త హేతవేంబు త నకు కేడెన్నెన త లననయ ప్రదు
 మ న సులగి కలగ కే మాటాడ లాగి త త ను బట్టవచ్చున దార ప్రతలదు
 లను లాగి నైష్ట్యవృంబు న వా గూడి మును లంకే లాగి దుఃఖమున భారద మజ
 వనివ లగాగి ను నెన్నెద హేతాగి కే ల గుచు తాన హంకారార్థ హను
 పరుల లాగి వ్రుని కే కి భయము లాంబు ను ప్రజ యాధి సంగమై దివి లాగి యు

సుజన సంగస్త్రబ్ధి నోమందున గుణా తెలు వడి సూక్తిమూర్తి వేదిత నమ్మ
 గురువ నోతి వమంపు నమ్మ పోతి యో దురుహుడు గనపుడు యూ శ్రీగుండాత్మ
 సదనంబు శృంగార సహావంబుజేసి యవని ప్రా ద్వాఘంబులందు ప్రకాశ్యంజే
 ముదని సుహృద్భాగంబుండుండజేసి యందు లాశి పాపాంత ముదియుపద్యోగు
 లందుండజేసి పానవని గొంజోయి యోదివాహుమంబున యర్చి కాదు లకు
 నావని జేష్ఠంబు ననుమతింబు నానంద పంప మహాభూత పంప వన్నాదు
 పంప బుద్ధింబు పంప కర్ణాక్షి మాన సహారంబు మహా దాహ్యకార్య
 మానిత వృత్త సమా రభ్యదుగురు నుద్దమాంసాని మంజూవిసంయుక్త
 వేర్లు నిర్ణతదే హాతక్లంబువాసి పోవున ప్పడు పోర్త పురుషుండు పాన
 త్రోవ మాప గయతని మోడనే మోడి నడి ప న్నాథ న్యనాడి నివ్రేడులు
 వేదిత సంహృష్ట ప్రవల్లి లోమనిగిదే వాద్వయమన సూక్ష్మగోమాంబుమోద
 లోవన వైర్భస ప్రాధ్వస త్వక్షి వ్రాహ్మద గయన సంకర్షణ వాత
 సూర్యంజ వరసంధ్ర శుభ వంబు ద్వరణాన ఉమంబు ప్రార్థలు సత్యత్వ సయ
 హంత ముదియైపోవున యువదన్వన యూది వాహామేతైన యమంబు లావేళ
 మే జ్యోప్రమాదంబు ను సూర్యాత్మ మండ పొదవియర్చియల దినము ప్రాధ్వ పక్షంబు
 నుద గయనంబు ను నురు వత్సరంబు మరుద ర్గశోములు మన సునమేలివు
 వరుణోంధ్ర పద్మజుల్వరు సత్యాదు ఉను ఉమ ఉమ పావైమర దామన దనక
 ప్రమితే కపాగ దురు పాదులు తెంప పోవును ఉమ పదంబులు యేలు మనుషు
 శ్రీకృష్ణ ప్రాంత ని నేస్రుమంపగాను॥ యతివే గ మునలూరియి య్థంబు గడిని
 ఉదనియూత రణాసక్త వే మునుదామం పాన మాన వత్సద్య పాన గుండ గురు

మాన హేనంజైన మాయముగ దాని పేర జేయువాఁడు లోకజలనిపలన
 బర సూక్ష్మదేహంబునెడ తేద్య మాది కావలప్రసిద్ధి క్త కేందు లోని
 దేహ ద్వయ ములలోయి తేజ రిల్లుచును నిత్యతత్వంబోప నిస రభ వ్యక్తి
 న త్యరద్రాక్షు నదేహంబుతోజూర్చు యదియునుగా కన నయోమ యన్ముతద
 విదితంబుగా జానెదే యే సేయ్య నమోమిత్రి సుగ్రీవ సహమత్త కాదు
 యామహాజను పుష్ప పౌర దజేనే పాని పోవు నట్లు తాగు నానిధిగాన
 మనయతి త్వర పౌరి మా రులు గూడి పరియచిరుప విదూర్ద పట్టు పూరముగ
 పరుడు తానె చేర్చు భంగియుగల దుయుగ పదనేక సూక్ష్మ దయప్రథల
 నిగమాంతద్యక్ష నిత్యక్ష మౌదు మట్టు నననక సుద్ధ స వావిష్ణు
 సెట్టు పాతికొక్క నంత నిచెప్ప నత్యంబుగోకే ది త్వర్య శ్వగా ద్యత క్త
 త్తు బహు లోకే సంతతులందు దివ్య పట్టణములు దివ్య ఘోషములు
 దివ్యంబుల గుజ న పరములు గ విగే ఖాతేంత్రాయస్రణముల యందు
 సాధి జోతికేల నుపద్ధ పంప భూత ములు యాయి భ్రయంబులె యాదిత్య దిక్కు
 లాయాయి ప్రాణంబు లాధ్యాత్మికములు పరమేష్ఠి శబ్దంబు స్పర్శరూపముడు
 తిరష్ట నవిశ్చింతు తేజ స్సుననగ రస రు నివృత్తి పరంగుమాన రుచిండు
 నసమాన గంధ ఘ్నయయ దుశ్చక్త్రులును పంప వన్మిత్రావై పరగున శ్చపను
 మింగి న సర్వమామేర ఘ్నయందు యందు స రావి నత్తి దాగ్ధంబునెఱుడు
 సెందునే తన్మయ మివరంబులేరు యోక పర మాకౌశ మది శుద్ధ స త్వ
 మదియ పోపరమ ప దాచ్యజ సెందు భావించ నది యెత్తి పొద్ది ఖాతి యునని
 ప్రేవల్ల ఖాతి ఖాతిగ దివాయన దియుయందు లోత్తమంతమ నమోపరనగ

మందు నయోధ్యయు నపరాజితయు నుయచయ సర్వోత్పరుండు డుండియవని
 తెదురుగాయవతులనె నూర్చిలగుట సర్వలక్షణముల సంపన్నులగుచు
 సర్వభూషణ యుత్త సర్వాంగ లగుచు పొలములుక్రిమిశ్శములు నంజనములు
 కేతితబూషాంబుర గంధ మాల్యములు గొనివచ్చుట గనె దుష్కాని సర్వమును
 గొనికొనియవనింగనుంగొనిచేరననిగి త్తిర వ్యదంబ ననంజాకైరెరుపు
 తిరుదుదంకాకే కావితెరుపున నుండు యాకావితద్వై నందును గూడి
 గారవంబున నలంకార నిర్మితునిగా చేసేకై వారంబుచేసి తోడ్కొనుచు
 రాసంప్రమున నారాజు సేవారు జూడ నాపల్లెల సుకలెల్లవచ్చు
 తేడుగోయినిచేరి వినుతులచేసి జలధి లోకు విజలము సహృదయైకై నను
 యిలలారెని ఘనంజుండుయిచటకే వచ్చురుని పమలూ దామయొ శ్చక్రపదురు
 వినుచునుట నుపేంబుపేగమేర నగ రుండు పని యడి రుభడి విమూనంబు
 యంతయువే డక నెదురాడె చ్చియొత్వరు నాజ్ఞనేయైకైంబు కొనుచు
 శాస్త్రైవ్యైకైంబు సామూప్యమున సే పోవుచోడె రుపున ప్రాచురిగిర్చి
 తొప్పులచే దిగంధరములు గర్భిభలములచే వ్రాచి పరువులు మిగిలి
 పలుతెరంగులమ్రాయుట క్షుల గలెగి యిక్కడ జూబునానె నికతత్త్వైకై
 సంబగుత ల్పవృక్షైవ ములును నవ్యూహామోరేణో స్తుత కె ఖరులగునట
 తివ్రైరమృతఫల విధేయైక్ గలెగి బహువిధ మృగజాత పక్షి సంఘాత
 విహరణ గలస్తల గుహ వివతుల చేత కే నుపవృక్షైకై రామ హేమనికేరట
 ఘన తరక్రిదాత కేరణ శైలములు నిర్మలమాధుర్యై నీరసంఘాత
 భర్తరాజేవాది ^{భూ} సప్రస్ఫురేక్ష బహువిధ రమ్య సోపాన విగాల

లహరివిలాస వీలాగ తిప్పజే జాలకూజి తమసెల జ్ఞానార సార
 బాలవూరు తయవలవల దిక్కుతలనలసె వింపులు నలబోయిన్రె కేతనుని
 సేవింపవేడుక నగు రాత్రినెడుట స్వర్ణమయం నెలంబి శతవసహస్ర
 ప నవజాలాపువత్తేమం తనగార గోపురా తనవి గొన్నకొ న్నవేడు
 రాపు నదిగిసాగి దండంబువట్టు లోనికె బోయి తూ లోక నాకే ప్త
 మానసే వింపులు నల భయపాద్యముల పే జోమయోదగ్రుది వ్యసోభముల
 నాజగ నర్థుని యొత్రితుం తివని పూజించవలసని పువ్వులతోడి
 లాజలు నట్లు విలాసి నీ పతులు వీలావిభూతి పావించి యామల/ని మ్మడు
 వచ్చె యి తడని ప్రేతి తమ గృహంబుల మనాతని తోడుక బోయి
 విమలాస నముమోదపించె యాదే సేదే వియూరులు రాము తీర్థంబునెచ్చి
 రే వత్తులెల్ల తత్తీర్థంబు గొనుచు స పరంపులు నంప నలము క్ గడుచి
 డిక్కుం తతలాపురుషోత్తము డున్నమణిమయం న్నాకార మధ్యదే శమున
 గణు తింప రాని శృంగారంపు నగున సే వింపవేడుక నేష్టంబు బోయి ||
 కోవిలవాకె యు గోపురాతోక ము చేరి సంతోషించి సే వింప బాపు
 తారమోదిపుని యొక్క నమంపము కోయి ను ద్రా రగ్రుభ గుణాకాండూర్క
 పాటుగాజే సిన భంగి జూపట్టు నే తోడ్పడులులేక నెల్ల వంద జూచి
 యొ తడు శక్తి తలాన తడు సేవింప తివ్వినారిన కాదిష్టి వ సోధ
 భవ్యవిభులు బూచుప్రణామమునెసె యుత్పజ్జలలో న్న పాయోరుచిస్తార
 నిత్యమిత్తే శ్వర్గ నిత్య సంస్థాన మణిమయ స్తంభ నిర్ధానాప్రకార
 గణనాతివత్తి శృంగార విశేష సర్వ గంధామోద సంస్పృశానంద

గర్వివసామగోర్వానవిశేషబహువిధస్తుతవీలభజనకతగావ
 మహాపంబునగుసభామంపవనెక్కియందుధర్మాదిశక్త్యాకృతిరవత
 సుందరమణిపేదసురువరకమలకర్ణికామధ్యసంఘటనవసంత్ర
 దంబిరక్షేప్తభాగ్యమంగసహస్రగణివప్రణామ్రుకానితదివ్యరూపివి
 తానొజ్జ్వలమధ్యదేవతమన॥ కుడిభాగమనలక్ష్మీకుంభిణినిక్ష
 తిడమభాగంబుననీరంబునడుమసవ్యేష్టరుండుశంఖపత్రమనీరంబు
 నిట్టహంఘ్రుమనెప్పుడునితకుడ్డమరియలయెడమభుజంబుపర్యంతమందూని
 కుడిభుజంబుప్పుడుసంకుచవస్థజానుసారివంబుగజేసిసొందర్భకాంతి
 పారిధియైపున్నవానినవ్వేళసర్వాధిసాయజ్యసూచకదివ్యరూప
 గర్వావరవితకమలాప్తకోటుతేజస్సురక్తైశిదీపితద్వితన
 తేజస్సురక్తైశిదీపితద్వితనతేజస్సుగర్వివతవియరామండి
 పదనపంకజమల్లెవారిమిమల్లెదలుకదలుచున్నెక్కాకుడులాకాకనెత్రిమని
 స్వేదబంధనైవతనింబువుభాగియొడతనూర్థ్వప్రంధ్రువికంబెసగి
 రంధ్రాకులనుస్థాభజలజంబునివ్యసందేహంబునమాయసాదేకువిరియ
 సారిదిసాయుధములుసొమ్మలనైనకరధృతశంఖపత్రవలుతోబిల్లు
 యొకొత్లసాశోంపల్లెననేత్రములుచేకొనవైరంబుయెడతపోరాడు
 గండుమాలనంబోలికేవ్యాసవిప్రులప్రండకంబులుభాగివిసుస్థిర్ధ
 శ్రోవలదృష్టిసాత్త్వికులనెల్లప్పుడుయొడతాపశ్యయిమత్తైపుండజేయ
 సుమారాచాయువకర్ణశోభితదివ్యగురువణిజ్వలకురకకుండలదీప్తి
 మండితముమణిపమానసుస్థిర్ధగంధర్వలయులుకరవలప్పుయారవ

వ దునియు సామ్రాజ్యం దత్తంతు వికులస్థివాధర విద్య ముచ్చిత
 సార సామృత సక ప్రభు సభ్య హం సర్వది వాదిన నామృతి గలిసి ||
 మధుర గంభీర వాణ్యయ సుధా వృష్టి || నది త సుషుప్త వాహమం బందు బడి
 బంధుర కంఠి కౌస్త్ర విలస్థి కంఠ కేంద్ర రో వాక సుకే స్రుభ కమ
 సురువర శ్రోత వృ శో భృతూర స్థ వర వీ ర కే యోక పై బయం బాదె
 బువల బూషణోత్స గ్రహ వల వ దుష్ట సహ వస్థ వ సుకుధస్థ స విద్య రో బంధ
 భా సువాధర బంధ పరిణా వాణి కౌ సార సంజూత కే మల న వంబ
 రో శో పరి స్ఫుక త్విజాంబ నప్రకా ని కౌంబ గుణ గణ ము ని రీప్త
 రంభే భవాస్త్ర సర భృశాం తి శో ర్య ముంబ దురు ద్దయ సుందకు వృషభ
 వర క కంఠాకార వ త్విజానా ను భృ ర వాహాకాహా త్రుతి ము రంభా
 తోర తోంభాజాత స దృ శోభా యుగ వ భాగ మంగ వ గుంధాధాని విగ్రహ ని
 యంధ స్థ ల నల త్విజాంబ ద వక్ష ము బాంబ సంద తస్థి తి రి తా స రి యు గువారి
 ము న రి శ్రువ ను నిల మణి క రంధ స్థ వ ను వంబు త్విజాంబ క ను ప ఘ్న వ ఘ్న
 త న యం త రాత్రి త్విజాంబ తో ను పింబు ఘ్న న నిల మణి వంబు తో యంబ వాని
 త ము య త్వి ము త్వి ర రల వా న ము నుల కే ముకుల కే తి యా ర్థ్య శ్రు న వివాని
 ని సు సే ర గ తి మూతు నే వ సుత్తు నిశ ఘ్న నుల కే వే రుత్త క ను ప ఘ్న వాని
 త న త్తే భ వ ము నె ప్పద ల వా వే ర ముల కే వ వే కే ము గ తి న గ రి ముల వాని
 త న కే య న యం తి ని తల ప కా మేంధ ఘ్న వత్తు వ ము తా ము కే క దే ని వాని
 తి తాత్రి గుణా వి భూ తి స్థి గుంప ముల భ వత్తు త గి న శ్రీ హ య వి వాని
 త్తే త్తే త్తే లయ న భూ మ్యూ తి భూ మి ను నా శ్రీ వ ప ర త మ్మత్తే తా ము వాని

భూ సుర శ య్యావ పత్రస్థ పాదు కోత నాంతుత నివా సాది రూప ములు
 తని వితాంబుని యునంశాంబుని శేత న గణిత దాస్యంబు నంద డువాని
 దాసవాపానశ్రంబి ధ్వజ వివావాదిభూ సురరూప సంభావితుండగును
 పేదాం గుడ్డెస కవివిధ దాస్యముల కేల యూదరంబున జేయవలె డువాని
 పున విభూతి ద్వయ కావ్యదేయ దనువాన భుక్తి ధోవానభుక్తి వ్యాని
 నేనే శుద్ధ వభుచప్పినపల్లు కొనెను నును దృష్టులగై కొనవాని
 సప్రకంబ గదానినొద్దాది హోద్యోగప్రమాప్తం పురుషాత్మవిదాద
 సమధి కేత్రతనస్థాన సంవిదాన సముఖ్యైస్స వింప శోభిల్లువాని
 నుండాది కేము దగజాననప్రభృతి ప్రండ లేకొదులు భూషణంబువాని
 పరిచార సాధన పాణులు తన్ను పరువ జేసె వింప శాసెల్లువాని
 సరవి సాశ్వతిలు సానా ద్విలునె ప్రడువ మరిగెసె వింపంగ మనింబువాని
 సకలమంగళ గుణాం స్పదునియవాప్త సకలకామని జగ వ్యాప్తైవవాని
 కనుగానెసె వింప కేరములు దెలుగెనవి నుండినిలువ కేసె పేరమెట్లు
 పున వరప్రచిన సా కదిరాంబురాసె తనమొది కప్పుడాతని బట్టజేసి
 జోగిప జేర్చియొప్పు లోనియతని బాగుగా తన తొడలపై ను నెచుచూచి
 నేపె వృదప్రమరి నీ కుఱేరే మియే వంత నుండితి తింతగాలంబు
 చెప్పు ము నునును తండ్రిని శుభ్ర నుబలెనె యుప్పుడదిగిన నీవైన దుయి
 నేను నీ లానేతాడు నీ దాసుడనియె కొనిని నెచునె పరుకె లగదదియనికె
 యదియెరుంగ కేసే నుండుంతకొలంబు చె దదన మాయుచే జిక్కియంబుది
 యని నందు పలమేమియనుభవించితి ననుబాసెనేవన వర కేమెకాని

యెయి వస్థ నును బుచ్చే విగ్రహే న నక యాయే యెవ యుని యందుండి యెప్పు
 వత్తుడిక నన నే నొకా బుచ్చేల్లి వత్తుడిక ననా పుడే వి నే న్నింక
 నే డునే తన యుదా విధమున నోక నావ డునెప్పుగో వత్తువాడున్నె నొనుము
 యి నుము నిల్చిన తల్లియండ్ల గదాయ నుము న ను చేప నకుని? స్తనన్యమునిల్చి
 ప్తేప చేసి బిటంక ననింద దంపతుల నపకృష్టి నెముట్టువత్తునె వింక
 తడ్లుంకా మ్మ తపాన తడ్డుకుండ గుము సర్వోష్టి లో నుండి సకల కాన్యము
 తానె చేసెడి యొక దనయిచ్చన ప్పడుకొనుపించిన దివ్యకాయము తే పెనుం
 ధ రయింబ యొక డ్దా త్త్యయు భావిగా ను ప రివర్తన యొము పొడుమన పని
 పాయక వినియోగ పడుము న్నడు స యుద్యా హోహంబుచే జిత్రతన
 న నుభవించెడి సుఖంబు వివర నక ననగ న బో యుకికెం ప జనుము నుండవలె
 నంపరాత్మయొ న్నయి తని నిగ నుము సంతోషమున సూరి సంతోషులొన
 యొ దంప తుల జూచున ట్టు యొ సుఖము శ్రేష్ఠ మనికెదెడు శ్రీకె నెదెడు
 సవిభూతి క శ్రేణు సర్వదాక నుము శ్చవముల జూసె నిర్భయమునకె ప్పడు
 నొకా ర్థస నెది వడ ట్టు ప్పండు చొకా మ గోచరవై భక్త ప్పండ ప్పడవుడు
 యని గె తెలుసుల నంబ యొ శ్చక్రముండి పున తరానంద సంతతి మద్దెయి ప్పడు
 విరుప్తలక ముజూత తెవిసె నొకా కు గురువరు నానతి గుణ నిధి కేవల
 మ నుము నిలువ బోయి మాధవునంద॥ న నుమోనముడిగె యాయన యునికట్ట
 ప్పంబుముగా జేరి పునకెతిమోకు ముందు గ నెది సర్వమును తే పపర ము
 వీరు నక్క డివారెవె య్యాలమ నల నారీతి గోనిపోయి న క్కడతెట్టు
 వేయే నీకాదు సర్వోష్టరునాజ్ఞ గానెద మిదియను కెనులొగ గను

దేవీ చోక్కినే దేవతావియనివాడు సావలసుండ్రివిధిగానాడులందు
 పరదత్తులున్ది సంపాదించువాడు నరసి నడనవలదేవాడులందు
 తాపనపంతుడునా వలదే తానాడున్ది సద్గత రతములనుభవింపును
 ప్రదేది నే భూమి సుకష్ట నదేవిని స్మరణ తాక్షుని బాదె తదగుడు
 యోగి తానాత్మ పరీక్షించుచేసి చాకిరున్ది పక్ష విశుద్ధ మానవుల
 తెలిపి ప్రేమారని పృథివిని సేవించ గలవేనివని చెప్పగల వారుగలె
 కరుణించి వేరుచేత్రంకి వభూజులు తిరుమణి ధాగులు తిరుసామయముల
 ప్రేమై పృథ్విలనుగాజేసి నందుల కుల యాప సుమతెల్ల ఇంద్రులవైరి గుడుగు
 యాదే త్విశ్వకయాత్మ నీ శ్వరులతోడ కలాదజేసుట వాడ్డ గుణమనికొదె
 రామానుజులు నరపరాత్మామనియను యామ పోక్షుడు జనులనేడే త్విరిలను
 శ్వాతి లాభాదు సాగరిమలజేసి యేతరిచేతుంట ని తడే తేనికుడు
 యెంకెంక వ తంక వలేష్ట న జూడ కేడ కేడ స్వప్నమంచాన తిశ్చ
 న శ్వరత్వము చూపి నరుల వేళంగి విశ్వాస ప్రప్టుంచి వీరి స నిధి
 రప్పించునాగు రక్షించె గాత చెప్పనెడ్డ విశేషంబుగలదె
 మహిమైన వీరతి మానుషక్రియలు బహుభంగి గంటుమే బయలేలనేయ
 మరిభూమి లో న క్ష త్తెలు మంత్రుల ప్రవృత్తియొనోమిలోజనుల
 రక్షించు భంగి ప్రేరమణుడే వీరి నీక్షితి బుష్టుంచె నిందరిగావ
 తాప ప్రయోక్తు తిత్తరి వీరి జారమోపి నమోక్ష మోక్ష ముడి త్తు
 ప్పరియించు వేలావిభూతి లోనిందు చేవియ గంబున కర్మ గంధ పుష్పై
 లేక బాహ్య కుదుప్పేరింగ పాపాండ లోతులె తరువైన లోకంబు లోన

మనుమముముంజువిష్ణు మూయలవెదక సున పృథ్వీనిది నిలక్షణమొనగెడి
 యువచీల దీప్తి కలెన్ద్రాకర్మై న భ సాగరమల దాము భాగ్యము గలెన్
 గూల దానె కుల యానెల్లమికి యెంత హలము నమనెయగలమె సరగాను
 మన మాత్రమేకొడుకు హలనిన విడు దినమున యెవె కాజు దిష్ట్యై నవమె
 విరు సామములుచే నొకవిపరక్షింపె నకులవిహితన నకకముకొనగలు
 శ్రీశైవ్యపులకెసి శ్రీవంశిపదమె కావలెననియె కేంద్రక యనిన
 యంతయు విని ముద్దవియోగదానులేచి సంతసముననె గనె నప్పపవిదము
 పారియొడుము నుభయ పంక్తిశైవ్యపుల గూడి గుండువెన్ గురుకులందితె
 యని తెలుపులక ముందు న్నయమ్మ పునులందరు నులేచి గ్రక్కెనకల్లు
 సంతోషమున న్నామి నరణము లేదలను నందకుండుల నమకుం గడెన్
 తాపత్రయగిరి సంత్రంభ న్నై న శ్రీపాద దేర్థంబు చేర్చుచు దయను
 న్నామి ప్రసాదించు కలవైష్ణవుల ప్రమోదాడుత గొనుచు భేదంబుచేక
 త్రయంప్రయాత్మై న్నెలసె సంతాక భయమును తెకె నిర్భరులు నైర ప్రదుం
 న్నామియ నానెష్ట సంతంబు జాన్చియెమందు నుండుమో మోకెమోమాము
 తోడవు నెప్పనుమోద నీయదిష్టాన మపనివ శమనెయ నిక్కడమెమ
 దదివింజి మివేద తాత్రంబులెల్ల కొడుకయేమియులేదు గుణనిధియాను
 యందుమోదపద ర్థ సాక్షంబులెల్లయిదునికెపిపిలు భులకె రినింబుమనుషు
 మహానె తెరుకులనంబు ముచ్చుగాదె విసె విహిత సత్ప్రయలెల్ల వేరంబుచేసి
 తోడవును వినిమోనుసే కెప్పు యల్పమవె కాంక్షి తాత్క కౌమిమమునానికె
 సతతంబు యన్తాత్మై న్నెస్త్రంబు వినుచుయ విమోదమున గూడియొడుదియ
 నును

హాతములెప్పుడు నాతోటి ఇద్దరునెప్పుడు మదిదలంపున నెప్పుడునుండిరనుచు
 యువతియై లక్ష్మణు యోగింబుడిట్లు నర్పిరహస్యార్థ జాలంబులెల్ల
 యొనరిచ్చిన విధంబువని యెవనిన చూన శ్రులనుగాను మాధక్రందనుచు
 నేషావతార విదేషితానెష పాపాండరు యాది హాత్యుద్ధృతి
 తోడితెదాంచర జ్వరభేష జాన్తు దాదిరక్షితయెవం బలంబు నోడియె
 కామ లక్ష్మణు యోగి గర్భితావస్థాభిరామానుజాన్త్రీసంశ్లాఘితవాద్య
 దర్పణంబును ప్రచండము లక్ష్మణునిదిగిచ్చింబు మనిజానెయెనికరానె
 యెందుజెప్పిన నడుగొచ్చినను లనుయెందునెప్పుడు జనుల కెప్పుడు వెలయు
 తక్కువైనదిగినవిని తగ నక్షరములు ప్రకటనగా దిద్దుడిచ్చెనర నేర్పరులు
 జాణలు రక్షింతులు జాతి కోవిదులు మాధక్రమేప నల్లమహావిరాటవలసి
 సర్వసంపదలచే నర్పింతులయ్యి కైతిలినవలసిన ప్రోక్షణక్రమము
 యదియెడ దాసుడ నపరాధబంపు గుడియనెడ మయినెగు గుకొనచేనివాడ
 నామిద కృపలెట్లు ననదిరక్షింప పలచన యాకార్యదయకు పాత్రుండ
 నై కృపకులనెడ పద్రువన విష్ణువును " శ్రీ విదేరామానుజాయనమః "

BY THE ORIENTAL
 LIBRARY, Madras

Transcribed from the MS. of M. Renu-
 krishnakavi Gov. M. A. Special Assistant
 to the Barabar, Govt. Oriental Mus. Library.
 in the year 1919-20.
 Compared with the original MS.

